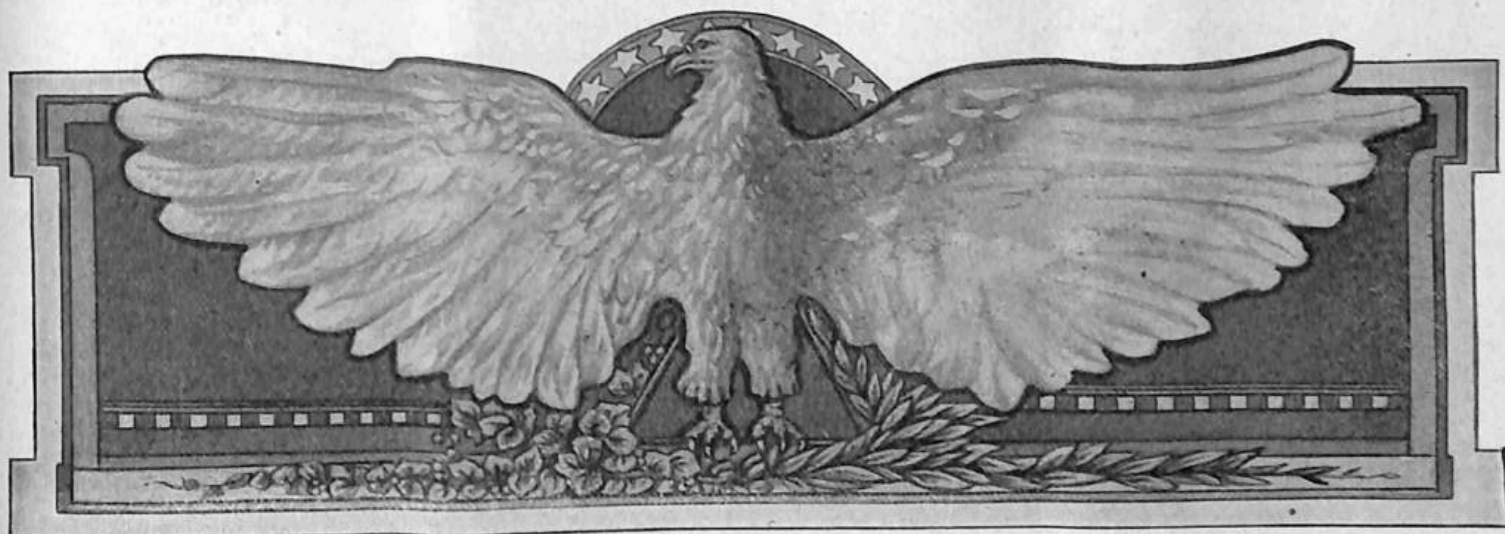

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVIII.

CHICAGO, ILL., 15. ZÁŘÍ 1916.

ČÍSLO 9.

Frant. S. Procházka:

NI ZISK, NI SLÁVU

Jak libý parfum mnohá zářná hesla
z úst nadšených se ku obloze vznesla
v čas úporného boje, tuhé práce
a kleteb, jimiž proklínáme zrádce.

Na každou stuhu vetkána jsou zlatem,
na rubu arci s jménem dárkyně,
a do mramoru tesána jsou dlátem,
jsou kořením při slavné hostině.

I básníkovi k péro sletnou hbitě,
kdy hřmící proslov skládá rozpačitě,
již od školácků sloupy, stěny, brány
v budoucnost' slibnou jimi počertány.

Jsou zlatým štítem za nímž jazyk mečem,
jejž poetí žurnál článkem úvodním
a soka strhne k zdreujícím řečem
a novým heslům skvělým, původním.

Jak úhoří na bílých listech tiskem,
v dlaň vklouznou prostým čísi ruky stiskem,
a naše paní, kdo ví jakou hříčkou,
je z rána najde v číše pod pokličkou.

Nu vždyť se hodí zrovna k bílé kávě,
kdy nový šat chce paní naše mít
jen při slavnosti muži svému k slávě, —
tu sběratele třeba vyhodit.

Já ubohý co v konci musím zřít
za nadpis heslo voliv, jež tak svítí?
S nožíkem satyr k papíru se snuje
a z hesla n mi drze vymazuje . . .

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Nejsou jen odborné listy tělesné výchově věnované, jež zajímají se o tělocvik pravidelný, soustavný a za časté porovnávají s pouhým sportem a jeho následky. V poslední době několik článků jsme četli o této věci i v našich listech lékařských, kde fyziologické účinky soustavného tělocviku se probírají a tento za vzor klade před jednostrannou atletikou, přemrštěnou a sportem pouhým. Tak Anderson v "Medical Times" napsal minule mezi jiným: "Staří Řekové povznegli sport na vyšší úroveň, nežli je u nás, davše mu i trochu obrazotvornosti i učí-

nili jej evičením se v esthetice, jako ve vývoji tělesném, pomůckou nejkrasší. Americká idea jest příliš těsně spjata s pouhým přáním, aby se vyhrálo, zvítězilo a provedení pouhých "vreholových výkonů" — a nikoliv s myšlenkou krásy fysické a ovládním těla. Nashromažd'uje se dosti svědectví, že kolejná atletika za časté vážně poškozuje ty, již se ji věnují, ačkoliv původně byli nabádáni a vedeni k výsledkům zrovna opácným. Cena tělocviku nepozůstává ve vypěstění velikých svalů, ani v tom, aby se docílilo athletických výsledků o mnoha bodech,

jako spíše v tom, aby získalo se fysické zdatnosti a správného držení těla, souladu formy a souladného přispůsobení různých částí těla, tak jako zvýšené mysle činnosti a pěstování náležitých postupu v buňkách tkáně tělesné i jednotlivých ústrojí a vyměšování látek v těle nepotřebných!" Tento úsudek shoduje se dojista se vším tím, co na místech těchto již tolikrát jsme byli uvedli správnou výchovu tělesnou zdůrazňující a na škodlivost přemrštěného sportu a přepínání svalstva za časté upozorňující.

Jest ku podivu, jak mnozí našinci dovedou se vymluvit, když mají přispěti nějakým tím centem na dobrou českou věc, český podnik dobročinný, aneb vlastenecký. Ten by dal, kdyby byl si jist, že ten jeho dollar bude skutečně odevzdán sirotkům, vdovám a zmrzačeným tam doma ve vlasti, jiný poslal by členům družiny, aneb dobrovolníkům českým ve Francii, na Rusi a v Srbsku nějakou pomoc, jen kdyby věděl, že se fondy takto shromážděné nepoužijí na něco jiného, aneb že nepřepíší se po případě na akci Českého Národního Sdružení a ještě jiný poslal by nám pětku, kdyby byl o tom přesvědčen, že by se dostalo do rukou našich zajatců, Sokolů, kdys v Srbsku a pak v Sardinii a nyní konečně ve Francii. Kdo se takto vymlouvají nedají obyčejně potom ani tam ani sem a kritizují dále a přec zdá se nám, že zejména nemělo by býti ani jednoho Sokola ani jedné Sokolky, již nepřispěli by aspoň jedním jedinkým dollarem na České Národní Sdružení do sbírky, kterou jsme v listě našem zahájili, jako naši vlastní sbírku. Jen uvažte na kolik je nás v našem sdružení, naši N. J. S., co bylo by tu tisíc dollarů a na kolik by se prospělo věci na ten čas u nás nejdůležitější. Že přispěli jste již jinde? Že dali jste ve vaší odbočce? Nu, co na tom, snad ta stará vaše matka, — stará vlast stojí za to, abyste sáhli ještě pro ten jeden dollar do kapsy, aby jste i na těchto místech dokumentovali, že jsme se v bratřích a sestrách mnohých nemýlili. Od čísla k číslu uveřejňujeme ten skromnický seznam náš, kdes na konci i litujeme, že nemůžeme vykáhati více nadšení, více poctivého, sokolského srdce českého. A pak se divíme, že se nám tak mnozí posmívají, že na uzavřené kapsy naše poukazují. Cože, že by té žebrotě jako mělo býti již konec? Mělo, ale kdo může za válku, za ty hrozné jatky lidské, jež trvají již tak dlouho a ještě dlouho potrvají snad, nežli dojde k vítězství věci naší!

Nikdy nebylo by nějakého toho náboženství, kdyby nebyvalo dob nevědomosti a barbarství. Původ náboženských snah jeví se právě od těchto časů, kdy lidstvo bylo v dětství svém. Byli vždy suroví, nevědomí a hloupí lidé na které vždy "zakladatelé" těch či oněch věr spoléhali, tak aby jim bohy, služby boží, nauky božské, báječné a hrozné pohádky spíše pověsiti mohli na nos. Takové věrecké záhady přešly pak z otců na syny, aniž blíže by se byly zkoumaly, jen tu a tam se něco přidalo, co by

vyhovovalo poněkud civilisovanějšímu potomstvu, něco se pozměnilo, jiné přispůsobilo a kněží hlásali pak takto přispůsobené "slovo boží" dále, protože ani potomci nedovedli uvažovati, rozumovati a pravdy vyhledávati a ti, kdo dovedli ty stihl "trest boží", kněží, zástupcové boha na zemi je mučili, ničili a jako kacíře upalovali. A protože dnes to nejde a kacířů takových hodně přibýlo, nutno stáda jinak vésti, jinak si počínati. At' vyskytne se cokoliv moderního, cokoliv dobrého, aneb takového, jímž lid se nadechává, udržuje aneb baví, již se toho kněžstvo chápe, podle svého upraví a jménem boha se tancuje, cvičí, hraje pod kostelem kůželník, divadlo, kulečník a zakládají se spolky, pořádají bazáry a jiné podniky a vše to podle vzorů svobodomyšlných, jen aby se věřící ovečky nerozběhly a měly "Sokola" i jiné doma i na faře.

"Lid chce býti klamán", staré to pořekadlo vždy se vynoří, když jedná se o nějaký důležitější zástož, zejména však, když týká se zdraví lidského. Co již v tom ohledu bylo spácháno humbuku a nyní přichází nejnovější. V poslední době epidemie se vyskytla zejména na Východě dětská obrna, paralyza, jejíž příčina zná se jen potud, že to nákaza způsobená jistým druhem bacillů. V tom ohledu se pátrá a vyšetřuje lékaři odborníky a zatím dbá se všemožně izolace onemocnělých, čistoty naprosté a zejména čistoty úst, hrtanu a nozder nosních, ku kterému účelu používá se borové kyseliny, thymolinu, peroxidu atd. Dítka trpí nejvíce a proto do větších shromáždění se neberou i poskytuje se jim co možná největší ochrana a léčí se případy v čas rozpoznané vstříkovaním sera, kdežto rozpoznání se děje bodnutím do míchy v kříži a dle zvláštních příznaků obrny končetin, jež po náhlé hořečce se dostavuje, bolesti údů a povšechné skleslosti. Tedy vlastní příčina nákazy není dosud zjištěna, jen tolik se zná, že hmyz jako moucha, šváby atd. roznáší, ale tak zvaní chiropraktikové ji znají. U nich totiž od kuřího oka, k zápalu plie, zánětu slepého střeva až po choroby nejtěžší žen i případy operativní všechny jednou zaviněny jsou příčinou, že totiž v kříži mezi obratle některý nerv je stlačen a musí se třít, obratle mazáním a hnětením napravit, aby bylo zase dobré. Každý takto napravovaný z čehokoliv musí se uzdravit a obrna dětská nečiní prý v tom ohledu žádné výjimky, protože i tu prý se jedná o stlačený nerv a pošinuté obratle v šíji a podobně. Drobnohlednými zkoumáním zjistila se porucha v míše, kam pronikla nákaza ústy aneb nosem dítěte, ale to takovýmto brídilům, také Doktorům nikterak nevadí, aby žvanili nesmysle a napravovali všechno šmahem i tuto nebezpečnou a nakažlivou nemoc dětskou, které spíše předejiti se dá, nežli v pokročilém stavu svém léčiti vůbec. Zdravotní úřady všemožně se namáhají, aby čelily této naze ve všech městech a všude, kde nákaza se vyskytla, odborníci studují, aby poskytli jako vždy v každé epidemii pomoci a jen tak zvaní chiropraktikové a osteopati "natírají" ubohým obětem zadky, rovnají obratle a uvolňují nervy v kříži, jak to kdysi v Čechách za

starodávna konaly obyčejné staré baby na vesnici a tímto původem se páni ještě chlubí, jsouce podporováni v tomto "hanebném humbuku a řemesle na úkor chorých prováděním" mnohými našinci, již prý se na to a podobné "napravování" pamatují ještě ze staré vlasti. My také se pamatujeme, jako víme, že třeba lid náš v čas varovati a zdůrazniti, že v každém případě onemocnění dlužno povolati řádnou pomoc lékařskou. Zvláštního, specifického léku v těchto případech dosud není, vyjma sera, jež se zkouší a ti, kdož dnes oznamují všeliké přípravky bezcenné a bombasticky doporučované jako jisté prostředky proti obrně dětské, klamou lid a s nimi lid ten klame každý ten list, jenž takovou a podobnou humbukářskou oznámku přináší. V tom ohledu již u mnohých slušných časopisů se mnoho stalo na zlepšení oznámkové části a patentní výlevy "vlasteneckých" chytráček a jiných se nepřijímají.

Velice nás překvapilo provolání, jež četli jsme minulého měsíce v některých českých listech místních, kde hlavní velitel, tedy náčelník Tělocvičné Jednoty Slovenské Sokol br. Húška nabádá bratry a sestry své ku svornosti a práci pospolité, spíše nežli k zamyšlenému tříštění sil, zamyšlenému zakládání nového Sokola slovenského v Chicagu, Ill. čili z brusu nové jednoty. Na poradu pozvány byly i jednoty místní, jež náleží již k veliké organizaci slovenských Sokolů a sester Vience Sokola, jakž byli si nedávno u nás v Chicagu odbyli závody, slet i sjezd svůj, o němž jsme jen rádi referovali v čísle minulém. A tak zdálo by se, že v těch dobách vážných, kdy my všichni bez rozdílu si uvědomujeme nutnost společného postupu českého Sokolstva pokrokového v Americe, bratři Slováci z příčin maličerných a osobních strhnutí jsou opět v nějaký nový tábor, ve zbytečné spory, pokud se týče Národní Slovenské Lígy hlavně, jež ústy svých činovníků vytáhla s nejhruššími kusy proti Sokolu slovenskému, proti jeho předákům a také mimoděk zatáhla do nechutných polemik svých již i naše Národní Sdružení. My všichni přejeme si, abychom rukou v ruce mohli jít s bratry a sestrami slovenskými, jak na poli sokolském, tak i národním, protože se nám v prvé řadě jedná o osvobození česko-slovenských zemí, starých vlastí našich a utvoření jednoho volného státu. Tak se postupuje a bylo by nám líto, kdyby Sokolové slovenští měli míti zase o jednu zbytečnou organizaci více, vedle katolických svých bratránků, starokatolických a snad i evangelických. Jsme my Slované přece jen chlapíci, jen co je pravda, i neškodilo by nám trochu těch Svatoplukových prutů, ale po zádech . . .

Minule jsme četli v odborném listě velice zajímavou zvěst' o tom, jak se holdovalo staříckému činovníku, u příležitosti jeho 82. roku, jak vzpomínalo se jeho zásluh u věcech tělocvičných, jako poradatele a pak jako upřímného vlastence i pracovníka, jenž dovedl ukázati té pravé cesty výchovné těm mladším vzděláním těla i mysle volné. Pomyslili

jsme si hned, že tu dovede se ctít práce mnohaletá, činnost' člověka v národní práci sešedivělého. Týkalo se Turnéra obvodu New York Heinricha Metznera, jenž po 60 let v řadách Turnérů pracuje, muže skromného a dosud čilého. Tak vida tu synové Turnérů dovedou si vážit těch starých průkopníků svých, starých činovníků a nadšenců. A u nás — darmo mluvit! Zapomíná se patrně, že Cato naučil se řecky, když bylo mu let 80, kdežto Sofocles napsal Oidipa, když již byl skoro rovněž tak stár, též tak Simónidés nejlepší práce své z doby pozdější vykazuje, jako Theofrastos a Chauser z Woodstocku jsa starší již své "Pohádky z Canterbury" napsal, "Fausta" dokončil Goethe v pokročilém věku svém, Klácel svou "Vesměru" a jiní a jiní vykonali díla nejlepší, když překročili padesátku. Připomínáme jen tak mimochodem, neboť úcta před stářím, vykonanou prací, zkušeností a vytrvalostí těch, kdož cesty klestili, patrně již u nás není v modě!

Na jiném místě píše se o založení jednoty v Praze, Neb. Nás jen těší, protože známe, že muselo se tu pracovati s námahou a postupovati co nejušlostněji, aby nová jednota se měla k životu a pro budoucnost se udržela. Není poprvé co v Praze Sokol rozpjal své perutě, jako dosud v živé jest paměti, proč se své doby jednota rozešla. Dnes doufejme, bude jináče a po uvedení jednoty do svazu našeho N. J. S., očekáváme, že bude se evičiti co nejvíce a pokračovati na prospěch mládeže, které přece jen po Sokolu se stýskalo. Novou jednotu založil za vydatné pomoci Dr. Kašpara člen Sokola omažského br. Frant. Žabka a ten již bude vědět, jak udržeti a obstáti v práci, jež nese se za povznesením jména českého a opravdovou výchovou mládeže obého pohlaví.

Svetozara Hurbana Vajanského, velikého básníka slovenského není více! Skonal, dne 17. srpna v Turčanském Martině, kde byl po celou řadu let tak blahodárně působil mezi lidem svým a jako člen redakce "Národních Novin" bil se vždy za práva svého národa proti sverpému Maďaru. Mnohé jeho básně a články úvodní překládaly se zejména do ruštiny i jiných slovanských jazyků a také jeho novelly a romány ve Slovanstvu všude přijímaly se s nadšením jakým háraly vždy pro věc slovanskou, vedle té nezměrné lásky k lidu svému tam pod Tatrou i těm jeho příslušníkům zde za tou velkou vodou. Vajanský, slovenský to Turgeněv měl rád hlavně ty Sokoly a o posledním sletu, když poselstvo amerických Sokolů zajelo si i domu, těšil se s nimi, jako znal výchovné snahy Sokolstva českého vůbec. Mnohé ukázky z jeho poesie jsou i v rouše českém jako "Tatra a moře", "Z pod jařma", pak sbírka "Novelly" a "Suchá ratolest" a p., jež zvláště vynikají realistickou kresbou typů osob, jichž řadu uvedl do slovenské belletrie, kdežto ve slově vázaném začasť ukázal líce nadšeného člověka, Slovana. V těch dobách prvotních našeho novinaření, přinesli jsme z děl jeho mnohou ukázkou "Z Kotorské boky", "Po Dunaji" a p. a těšili jsme se z toho, když bra-

třím americkým mnohou poslal zdravici, mnohý ten vzkaz sokolský. Vajanský narodil se 16. ledna v Hlbokém. Čest jeho památce na mnohá leta!

V některých menších jednotách, jakž sami mnohokrát jsme se byli přesvědčili, jsou činovníci nadšení, bratři upřímní, kteří pracují jako včelky pilně a v drobné práci konají více jiných i v městech větších, jednotách počtem členstva silnějších. Jdou klidně ku předu a snaží se prospěti nejen svým domem, ale i tomu celku našemu N. J. S. a v první řadě všemu tomu, co na prospěch staré vlasti se podniká. Jedním z takých skromných a dobrých činovníků jest br. Franta Vacek v Dodge, Neb., jenž vždy usiluje o povznesení věci naší sokolské a v práci národní nad jiné vyniká, třeba nebyl statky pozemskými bohat. Týž nabídl V. V. uměle a vlastnoručně vyřezávaný rám, krásnou to práci sokolskou i shrnul tu v ladném uspořádání celkovém pohledy ze šestého sletu v Praze z roku 1912 i ukázky z Marathonu. Práce ta, kdo ji viděl, bude ozdobou kterékoli Sokolny i povzbuzením ku zvýšené činnosti jednotě, která dovede získati. Výkonný Výbor N. J. S. obzahuje dílo to ve prospěch Českého Národního Sdružení a tu jsme jisti, že nebude jedné jednoty, aby výherní lístky nerozprodala dle přání dotyčného výboru našeho. Dárci br. Vackovi všechna čest'.

Jak vládní kruhy rakousko-uherské se bojí každého trochu silnějšího projevu bývalých svých příslušníků za hranicemi ukázalo se již několikrát a jak pohlíží se na zahraničnou akci českoslovanskou ve Vídni a u různých místodržitelství slovanských zemí v Rakousku vůbec netřeba podotýkati, kdežto činnost "České a slovenské" Ameriky zdá se jim býti pilulkou nejhorší, protože z té veliké republiky Spojených Států snadno působiti se dá "na veřejné mínění ciziny." Z toho také důvodu najatí jednatelové rakouští i němečtí úsilovně pracují tajně i zjevně proti všemu, co by "Němčiku pocuchati mohlo dobrou jeho pověst" o jeho veliké kultuře a podobně." A tak pracuje se nyní mezi Čechy, Slováky, Srby a Rusy a hlavně ovšem mezi Poláky a to v každém větším městě americkém, i v městech menších, aby zejména sjezd slovanských žurnalistů v New Yorku, shromáždění velikého významu a v době přítomné i možného vlivu na druhý tisk americký, byl zmařen! Ale čím více se o podvratnou tu akci přičinují naši nepřátelé, tím dílo vlastní lépe pokračuje a z nejšířších kruhů slovanských i vynikajících kruhů přátelských dochází denně přihlášky, slibuje se pomoc mravní i hmotná a zájem mezi žurnalisty jest opravdu nemalý. Tolik o kruzích slovanských, jak bude s našimi českými žurnalisty prozatím nevíme. Hlavním jednatelem sjezdovým jest Dr. Goričar a sjezd odbýváti se má v první polovině měsíce října t. r. i byl odložen jedině z toho ohledu, aby účast' co největší se zajistila i těch, kdož byli na prázdninách. Pokud nás se týče my věříme ve vlastní význam takového počínu společného, ano, slibujeme si od činů skutečných i v tomto případě více, nežli od pouhého našeho povídání stá-

lého o "vzájemnosti slovanské" na papíře, aneb někdy z tribun řečnických, kde i ty naše šiky sokolské, slovanské i jména jejich tak ráda se berou — nadarmo. Však nám rozumíte

Župa Fugner-Tyršova v Chicagu, utrpěla minulého měsíce těžkou ránu, zemřelť činovník její a předák Joža Dittert. Týž i v našich kruzích byl znám a v poslední době hlavně v odboru vzdělávacím Župy pracoval neúnavně i hájil za časté perem svým zájmy její. Bratři a sestry Župy tělo předčasně zesnulého za pocty sokolské zpopelnili v krematoriu Národního Hřbitova. Dittert účastnil se první konference spojovací v Clevelandě za Župu svou a byl i tam dobře zapsán o čemž svědčí přijetí projevu soustrasti na schůzi Slovanského Sokolského Svazu v Clevelandě, dne 14. srpna, jakž nám k otištění byl poslán. Naše T. J. S. v New Yorku utrpěla rovněž nemalou ztrátu úmrtím Dr. Antonína Mil. Laciny, bratra, jenž hlavně v dobách dřívějších byl mnohé dobré vykonal. Jako br. Dittert, tak i br. Lacina odešli poměrně mladí ještě. Také Karel Stahl, Woodhaven, L. I., zemřel, jenž ač rodem Němec srostl se sborem D. A. S. v New Yorku a jako první jeho učitel vedl i šiky naše k úspěchu po celou řadu let, získav si lásky členstva obou jednot. Soustrast naše platí pozůstalým všem i vzpomínka vykonané práce těmi, kdož nás předešli v ohromnou tu dálavu věčného vesmíru.

Nároky na samostatnost česko-slovanskou společenosti již znají, neboť průběhem hrozných válek přes dvě leta již trvajících ukázalo se, že ačkoliv český národ a bratři Slované i druzí Slované v Rakousku nebyli připraveni, jsou dnes za jedno bez výzvy vůdci svých a jsou proti Rakousku i Německu, tomuto pak jako původci lidských jatek dokázalo se hlavně tehdy, když Slované a čeští lidé zvláště v rakouské armádě nestříleli na Srby a Rusy a raději se vzdávali, dokázalo se i potom, když naši v Čechách neupisovali státní půjčky i nepodpisovali projevy důvěry otrocké vládě Habsburků, jež dnes zcela je ve vleku Prusáků a jejich militarismu. Prohnilá vláda rakouská nejen vybízí naši inteligenci, ale poněmčuje již nyní kde se dá a ký div, že se zlobí zejména na ty Sokoly, již dobrovolně přidali se do armády ruské, francouzské, srbské, vedle těch mnohých nadšenců sloužících dnes v Kanadě a s Angličany vůbec, jak ve Francii, Belgii, tak i v Jižní Africe v koloniích a ovšem i v Soluni. Tohle se již všechno ví a co děje se v zahraničí a zejména v české Americe na prospěch těch našich tam doma se ve Vídni zná a ký div, že "proti nám jsou vzteky." My odtud jinak zatím pomoci nemůžeme, nežli dollary a protože dollary, měli bychom si již jednou uvědomiti co každého z nás bez výminky jest povinností. Jest vydatná to podpora Českého Národního Sdružení. Zakládejme pobočky všude kde se dá a jednoty naše necht' hnutí toho jsou v popředí. Hnuší se nám všeliké výmluvy, hnuší se nám všeliké pochyby, jako divně by vypadalo, kdybychom každý ten sebraný cent museli jen — vytancovat! Kdo poznal jako my ty

hrůzy války, kdo zná co vše lid náš doma musí vytrpět, kdo čte a pilně pozoruje českou a slovanskou ženu, matku jak se snaží a pečuje v celku o ty své doma zůstávší, jak i v Sokolství pečuje o utužení svého dorostu pro doby příští a konečné obrody, nemůže nepřiznati, že jako bývalý příslušník toho lidu, krev z krve proudy tekoucí musí pomoci nyní, musí pomoci i potom po válce! Sebrané fondy neměli bychom nikde dlouho zadržovati, jiné fondy, jež určeny jsou k účelům druhým, jako na pomoc

Po české Obci Sokolské, jež jezdila příliš mnoho do Francie, ba i do Belgie, Italie a Anglie, zjednávala kulturní práci české a výchově svého národa jen samé uznání, přišel na řadu Svaz Slovanského Sokolstva zcela přirozeně a v červenci docela rozpuštění českého fotbalového Svazu. Vláda rakouská a její pochopové dělají národu českému opravdu jen dobrou reklámu a čím více pronásledují, čím více poněmčovatí se snaží, tím více přátelé naši se přesvědčují, že český národ samostatností si jen zaslou-

Naši v Dallas, Texas.

Srbům, aneb pozůstalým po hrdinech našich dobrovolnících a p. měly by se soustavně vždy v určitou dobu soustřeďovati a na dotyčná místa za v čas posílati po náležitém kvitování ovšem. Jestli tu či onde z fondů jiných na českou akci jisté obnosy se přepisují dle přání dárců, věru, že proti tomu nemůže býti námitek, neboť při trochu dobré vůli mnohý ten fond doplniti se dá v době poměrně nejkratší, zejména jestli ten či onen dává k vůli tomu a zase onomu pouze a výhradně k jistému účeli.

ží, nejen za obětě své přítomné, ale i v dobách minulých. České hnutí sportovní se chtělo již před lety od vlivů rakouských osamostatniti a vystupuje všude po česku vzbudilo jen zášť Němčika a hlavně pánu ve Vídni, již nemohli nikdy pochopiti, proč na mezinárodní Olympiadu hlásili se Češi vždy pod bílou a červenou korouhví i nechtěli mít ničeho společného s družstvy černo-žlutými, ani oněmi z říše čili "kopali" kde mohli proti všemu německému, proti všemu otrokářskému.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15 každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Posílatel:

Dr. J. RUDIŠ. JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

ABY BYLO JASNO

Některým lidem zdá se, že záleží na tom velice moc, aby pokrokové Sokolstvo české a po případě slovenské nepodalo si ruku ku práci společné, postupu jednotnému. A mezi tím co u nás již výbory zvoleny jsou, aby navázaly se styky vzájemné a pojednalo se, která cesta vedla by ku spojení naší N. J. S. a Župy Fugner Tyršovy, vedle spojení již stávajícího naší N. J. S. s Dělnicko Americkým Sokolem na Východě, co staly se prvé kroky vážné, Sokolstvo slovenské narazilo ve vlastních řadách po sjezdu svém na různé překážky a to zde v Chicagu. Litujeme toho, jako nutno, abychom na místech těchto zdůraznili, že snažíme se a usilujeme vždy o to, abychom hájili zájmy N. J. S., jakž sjezd poslední a druhé před tím na bedra naše nám byly složily, byli jsme vždy a jsme rozhodně pro spojení všech šiků sokolských českých a pokrokových ve Spojených Státech, protože věříme, že potom spíše a více vykonati se dá v práci sokolské, národní a hlavně technické, čili výchovné, když společně se půjde k jedné metě To ostatní není nic nového, o tom psali jsme a usilovali již po sjezdu v St. Louis, Mo. atd. Protože věříme pevně a nezvratně v mravní sílu a cenu věci sokolské, protože zříme v ní bezpečný zdroj naší životnosti i v nové této vlasti naší a silnou oporu úpornosti v těžkém zápasu o naše bytí, lidu našeho vyniknutí i v jiném prostředí a za jiných poměrů, nežli tam doma, prohlašujeme přímo a poctivě, že nám osobně nezáleží nikterak na tom, jak toto spojení se uskuteční, jen když při dobré vůli a snaze všech nás konečně skutkem se stane! Bude-li celkové, bezpodmínečné aneb prozatím jen po stránce technické čili federativní, jakž sobě vět-

šina rozhodne, budeme spokojeni a přání této většiny se podrobuje, budeme pracovat ze všech sil, jakž vždy vedla nás láska k věci naší a lidu našemu po celou tu řadu let, jež zasvětili jsme, nelekajíce se pravdy, tomu našemu Sokolství

Mluví se, jak již řečeno o tom, jakého docíliti se má spojení, zdali úplného, bezpodmínečného, po stránce technické, aneb federativní. Co nás samotných se týče, musí se chápati snaha naše, jež nese se k tomu jedinému cíli, aby skutečně již po tolika nezdarech KU SPOJENÍ DOŠLO, nejen se mluvilo, ale aby přistoupilo se konečně k ČINŮM. A činy ty rychle se skutkem státi musí, pakli opravdu míníme s věcí upřímně a poctivě. Výbory jsou zvoleny a jdou na obou stranách do práce, jakž na bratry se sluší a patří! Necheeme nikterak předbíhati výsledkům těchto porád, ale jen znovu a znovu zdůrazňujeme, že tentokráte NESMÍ zůstat při slovech pouhých, tentokráte k uskutečnění spojení, at' již tomu, či onomu, jakž většina si usnese dojiti musí. Jsme tak povinni lidu svému, jsme tak povinni těm tam doma ve vlasti staré a dle toho jednajme, všichni jednajme

Pamatuji se na naši na Colliseum, pamatuji se na společné vystoupení Sokolstva pokrokového o světové výstavě v Chicagu, jako pamatuji se ti mnozí účastníci sletu posledního v Praze na výstavku sokolskou, jež v jedné společné byla místnosti za českou Ameriku a JEDNOU RUKOU uspořádána. Také ukázka práce Sokolek na Letné z jednoho byla pramene. Tu nebylo rozdílu, ani kroje, ani smýšlení, jako nemělo by býti rozdílu žádných v tomto novém našem počínu, po všem tom, co viděli jsme jako výsledky zbytečného tříštění sil po nedávných sletech našich, co viděli jsme po konferencích clevelandských, když ani technické spojení v celku se nepovedlo a D. A. S. s Župou Fugner-Tyršovou za krátko jen šly společně a protože bližšího pojítka nebylo, protože obě jednoty si byly hodně vzdáleny tehdy toto jejich technické spojení se nepovedlo, ano časopis jejich tehdy "Stráž Sokola", ač vedl činovník jeden z nejlepších br. Stuchlík v New Yorku, záhy musel přestat vycházet a styky vzájemné se přerušily. Konečně došlo ku spojení našemu po stránce technické Nár. Jed. Sokolské a Dělnicko Amer. Sokola a Svaz ten trvá pod jménem Česko Americká Obec Sokolská, jakž stanovy jeho předpisují. V ústředí technickém jsou obě jednoty oprávněny k těmže výhodám, technická část' naše dodává se i listu jejich a D.A.S. i N.J.S. zachovávajíce sobě vlastní samosprávu u věcech tělocvičných, jsou za jedno, kdežto zásady pokrokové, sociální a čistě americké občanské, ba ani kraj není spojení tomu na závadu vůbec, protože dle toho jsou sestaveny stanovy Svazu. Tohoto fakta přehlednouti v době nynější nelze, jako těšíme se tomu, že zejména v New Yorku spojení to i v blízkém jeho okolí pracuje znamenitě. Že leckde jsou i nespokojenci, kdo za to? Bylo jediné možné a jediné praktické, že jsme se s touto bezsporně nejzávažnější a opravdu svobodomyšlnou organizací sejít mohli takto u jedné mety a dále pracující i přičiňující se svědomitě očekává-

me s jistotou naprostou, že dojde ku spojení všech nás, že všichni bez rozdílu budeme hotovi k obětem, že malichernosti bývalé se zapomenou a protože vlastních sporů vůbec ani žádných není, překážek vážných rovněž ne, přistoupíme k řešení úkolu důležitějšího tak, aby skutkem se stalo vše co bude praktické a celku na dobro.

Jak pohlížíme na otázku kroje již tolikrát jsme na místech těchto pověděli, že nebudeme znovu opakovati. Turneři nemají krojů žádných a jsou přece jen socialisté, pokrokovci, národní řady i americké kruhy vesměs v jednom Bundu, pouhá páska s označením kam náleží, je rozlišuje, když se sejdou, kdežto na sletech svých počtem cvičenců ovšem jen imponují a my ve spojeném šiku neméně imponovati bychom mohli spíše, nežli jedním malým sletem jeden za druhým, malými závody, veřejným a činností v tělocvičnách zvláště, ve výchově mládeže i dorostu a ve vydávání pomůcek mnohých o co více vykonati by se dalo a v technické části listu shromáždit. Cvičební kroj všech nás je stejný, tak jako Sokolek. Kdyby ta či ona jednota však vzdor tomu přála si toho či onoho kroje, kdyby většina odhlasovala si český kroj, aneb modrý americký N. J. S. dobrá, necht' si jej nosí, ten kroj by přece na činnost vlastní a sokolskou jistě neměl a nemohl by míti žádného zvláštního vlivu, jako nepřispěje at' ten či onen k ozdravení a očištění šiků našich vůbec! Na kroji — na šatu **pouhém tedy nezáleží** a kdyby se jednalo i o spojení bezpodmínečné, celkové, technické aneb federativní, kroj nebyl by tedy na závaži nikterak. Kdyby se však uznalo, že na ten čas jakž my usuzujeme bylo by **praktické a výhodné**, protože by ku spojení došlo ihned a záhy společně by se mohlo pracovati, kdyby bylo po stránce tělocvičné zatím, čili technické, měli bychom do příštího sjezdu naši N. J. S. dosti času upravit si další cesty ku spojení a splnutí úplnému, **porozuměli bychom si spíše**, poznali se na vzájem a možná, že by se osvědčilo. Byli bychom v práci společné tělocvičné si blízounko a rozšířivše činnost svou v jednotách, rozšířili bychom i zástupitelství v ústředí ovšem o členy Župy Fugner Tyršovy. Vlastní samospráva obou jednot by byla ponechána, aniž by překáželo správě fondů a jiných vnitřních záležitostí té které jednoty vůbec. **Takové spojení provedeno by bylo tedy okamžitě, abychom tak děli a bez dalších průtahů a to na prospěch jednotné činnosti tělocvičné i práce národní a co hlavního již v příštím období podzimním a zimním práci vzdělavatelné.** A na tuto práci vzdělavatelnou klademe hlavní důraz, jako jednotný postup v práci národní ve vztazích ku staré naší vlasti, jako v povinnostech svých vůči této nové vlasti naší, enostech občanských a zásadách volných, té naší svobodnosti a pokrokovosti.

Kdyby však našly se cesty, jak nynější fondy N. J. S. daly by se uspořádati, kdyby se mělo provést spojení úplné, bezpodmínečné a technické čili federativní by odpadlo, pak museli by v ústředí jednom nyní N.J.S. zastoupení dostati i jednoty Župy Fugner Tyršovy, jako v odboru technickém a v pořadatelském. Část' technická listu mohla by se rozší-

řiti i list sám po případě, aby byl pouze list jen jeden, sjezdy by se mohly zjednodušiti ve své těžkopádnosti a Župy rozdělit tak, aby jen odtud na sjezd společný vysílání byli zástupci jednot všech při menším vydání a po stránce technické s výsledky lepšími. Také ve vzdělávacím odboru bylo by zástupitelství dle toho a ve spojení s D. A. S. mnoho dalo by se vykonati, protože mnoho by se ušetřilo na penězích i soustředěním sil vůbec. K tomu ovšem přibrati by se musela k dílu společnému i žena a práce přiměřeně mezi všechny účastníky spíše dala by se roztržiti pro celkový obor působnosti skutečné výchovy lidu i vytvořila by se vhodná organizační forma, v které musel by se posléze najíti klíč sociálně spravedlivý pro rozdělení vlivu a práce ve společných záležitostech nového celku sokolského a jeho částí po celé české Americe. Tolik prozatím jsme předslali, aby znalo, aby chápalo se naše stanovisko, protože jestli nedocílí se spojení celkového, úplného aneb jak nazývati chceme, aby došlo aspoň ku spojení částečnému, technickému aneb federativnímu. Necht' již se zove tak, aneb onak jen, když bude sblížení a bude hlavně na tom poli výchovném, kde Sokol státi má! Že musí se ve vyjednávání vlastním státi ústupky? Kdož by popírali chtěl. Pokud nás se týče my jsme hotovi vykonati vše co bude na celku prospěch, aniž bychom trvati chtěli tvrdošíjně na svém, jako těšíme se, že tentokráte dojde se k cíli, že odpadnou veškeré obavy nového tříštění sil a proměna bude krásná zásada demokratické rovnoprávnosti sokolského členstva bez zbytečného vření a půjde se vstříci společně k jedné metě. A tu musí předeházeti vášně prostá, věcná a zcela otevřená upřímná domluva výborů; aby tu všichni osvědčili onu zkázněnost sokolskou, která prospěch věci společné a harmonický soulad celku klade výš, nežli vše ostatní, i nad vlastní osobní přesvědčení, nedocházející snad okamžitě souhlasu většiny. Tož k práci, my jsme pohotově . . .

Bruce Barton:

SOUKROMÝ DOPIS NĚMECKÉMU CÍSAŘI.

(Za laskavého dovolení překladu spisovatelem a časopisu "Every Week.")

Milý Viléme: Ulynulo již druhé výročí války a my oba dva si přejeme, aby konec dostavil se, nežli nadejde výročí třetí. Z toho také důvodu usmyslil jsem si, že Vám budu psáti i povím Vám něco o tom co se děje v Americe.

Tot' se ví, že znám, že dostáváte pravidelné zvěsti od Vašeho vyslance pana z Bernstorffu; avšak pan z Bernstorffu nalezá se v postavení zvláštním, kde nemůže získati těch pravých informací. Jest ve Washingtoně, úplně obklíčen politikáři; s námi obyčejnými Američany se nestýká. Jet' poměrně snadné ve Washingtoně ovládnouti býti tou ideou, že americký lid zajímá se velice politikou a politikáři, kdežto pravdou jest, že ve skutečnosti o politiku nedbá a o politikáře ještě méně. Milujeme ženy své a zajímáme se o náš obchod i snažíme se povznést syny své, aby byli trochu lepšími nás; a mezi tím co jsme příliš hrdí jíti do boje, jakž Váš anglický bratránek Jiří dosvědčiti může, podivá-li se trochu do svých záznamů, máme za to, že hodně zbytečného prolévání krve dalo by se ušetřiti, kdyby se nedbalo někdy

těch Vašich jako těch našich politikářů a nebrali se vážně vůbec.

Vy a já byli jsme dobrými přáteli, Viléme milý, před válkou. Pravda já se Vám někdy trochu vysmál, žerty si tropil stranou. Však žert ten nikdy nebyl horším jaký padl mnohdy u nás vůči našemu Teddy Vy a on — v malířství, spisování kněh, předstírajíce vědění více jiných ve věcech všech — opravdu jste si hodně podobni, to víte; smál jsem se Vám kolikrát, ale měl jsem Vás v celku rád. Na vzdor tomu Vašemu pávovitému vypínání, nadchnul Jste a utvořil národ vojansky zkázněný a nad míru účinný, jakž jen svět viděl. Ostranil Jste chudobu; tak Jste uspořádal soustavu společenskou, že podařilo se Vám vésti s úspěchem veliké množství obyvatelstva na malém okruhu země; umožnil Jste každému člověku práci, zaměstnání i postarat se o poměrné jeho pohodlí místo smutného stáří. Ostranil Jste pobudy i učinil Jste život šťastnějším lidu svému. Žádný jiný vladař neučinil tolik a tu nedivte se, že smekl jsem v tom ohledu před Vámi klobouk svůj.

Co jsem se jen napsal redakčních úvah o tom, že Vy lépe zařízené a lépe vedené máte školy a správy měst, že i lépe obchodujete nás.

Tak a nyní kdy schyluje se snad již ku konci války, Vy pane a já můžeme se státí opět přáteli. Válka totiž přátelství naše hodně napjala, jen co je pravda Viléme; nač si toho zapíráti, nebylo by ani upřímným, kdybych jinak tvrditi Vám chtěl.

Nebudu Vám povídati o začátku války i radím Vám, aby Jste o tom a kdo ji zavinil raději rovněž pomlčel. Většina našich lidí zde za tou vodou svádí to na Vás a kdyby Jste se rozkrájel a stále jiné povídal, sotva by změnilo jich úsudek, jenž silněji je založen, nežli Vaše pouhé povídání. Oni tvrdí, že ultimatum, které Rakousko podalo Srbsku byl dokument nanejvýš surový, brutální; zůmyslně bylo tak napsáno, aby Srbsko nemohlo přijati; čili bylo tak sestaveno, aby vyvolalo spor. Věřili dosud a vždy věřili a věřiti budou, že Jste mohl Rakousko v čas zadržeti, kdyby Jste byl jen chtěl; oni mají za to, že kdyby Jste byl jen měl dost malé tušení, že Anglie půjde do války, že by Jste starého pána ve Vídni byl zadržel i s tou jeho kamarilou. Ale byla tu i kamarila Vaše a tak každý jen obviňuje Vás, Viléme; čili od samého začátku Jste si to s nimi počínal a mnohými z nás "rozlil oet."

Sám s nimi částečně souhlasím, však jdu trochu dále, nežli oni. Pochopuji postavení Vaše v jakém Jste se nalézal. Byl Jste tu s obyvatelstvem, jež přerostlo již vlastní svoji zem. Bismark nikdy nevěřil v kolonie i zavřel cestu, když byly lepší ještě k získání. A když konečně Jste se k tomu dostal, zbylo již jen pár močálovitých zemí v Africe — necht' Jste se požíval na Východ kamkoli tam již se Anglie uvelebila i upevnila; a zde, za Monroeovou naukou byli jsme my! Diplomatičké nezdary počít'oval Jste stále od berlínského kongressu. Dva aneb třikrát Jste "zahasil svým lesknoucím se mečem", však vždy mocnosti se do toho vložily i kázaly Vám, aby Jste si zase sedl. Zdálo se Vám, že jestli chcete octnouti se na výsluní, že musíte se jednoduše pustit do boje. I napadlo Vás, že rok 1914 by se Vám hodil k tomu tahu nejlépe. Byl Jste připraven; každý rok Francie i Rus byly připravenějšími; čili každý den váhání činil Vás slabším; rok 1914 byl tedy rokem Vaším!

Však to již minulo. Nechci Vás po gelý zbytek svého života nenáviděti proto, že Jste začal tu vojnu, ty hrozné jatky lidské. A proto bude jen dobře, když se domluvíme.

O tom, co se nazývá podle Vašeho "kulturou" rovněž pomlčíme. Někteří z našich zde brali příliš vážně v tomto bodu, pro mně však mnoho neznamená. Když ti Vaši professoři a kazatelé a Vy sám pane mluvíte o "kultuře" Ně-

mecka, o její božském poslání za účelem rozšíření lepšího druhu civilisace po celém světě, musím se jen smát. A sice proto, že jsem slyšel na sta vybraných lidí, již právě studia svá na kolejích různých dokončili, mluvíti zrovna tak. Každý jinoch, jenž vyjde z koleje, pakli za něco stojí, jest u nitru svém přesvědčen, že celý ten svět nestojí za nic a jedině jemu padlo údělem, aby to všechno spravil. A protože jest Německo právě takovým kolejním graduantem u středu národů, mluví zrovna jen tak, jako ten "přestudovaný mladík," jenž sám sebou nadšen, přebral trochu v knihách a méně se věnoval "kopané", aneb jinému eviku tělesnému, jenž nechává znatelné stopy pravé výchovy na těle i v mysli. Až bude Německo starším, porozumí tomu, že každý národ cítí se býti bohem k tomu povoláním, aby vykonal své poslání ve světě; přesvědčí se, že největší kultury přičte se tomu národu, jenž pochlubiti se může největší snášenlivostí v nejširším toho slova smyslu ve styku s národy jinými. Nikdy nebylo národa tak nepatrného, tak zdeptaného, že by lid jeho, hluboko v srdcích svých nevěřil, že lepším jest o něco, nežli kterýkoli jiný lid na světě. Nejcivilisovanějším národem jest ten, který, aniž by zapomněl svého vlastního důstojenství, jest šťastným, když může dovoliti každému jinému národu tutéž nanejvýš uspokojující a vhodnou illusi.

Když jsem byl dešitiletým hochem, Viléme, dvě rodiny, jež žily v našem sousedství měly za kočí Vaše krajany. Byli to Prusáci: usmyslili si, že budou raději kočími v zemi, kde mohou jíti volně po travě, jestli se jim zachce, nežli, aby byli tam kde všechno šmahem je "verboten" čili zakázáno. A celkem řečeno byli užitečnými občany. Pamatuji se, že jsme se kulovali v zimě — oni byli dva muži na mně desitiletého chlapce. Nezapomenu nikdy, jak za mnou letěli po prázdném lotě, jak po mně házeli sněhovými do tvrda uhnětenými koulemi; upadl jsem, sklouzla na ledě, i dal jsem se do pláče; postavili se vedle mně na zemi ležícího a házeli po mně i kusy ledu, ač brániti jsem se nemohl. Že jsem plakal, tomu se vysmáli.

Jest zajímavé, Viléme, zapomněl jsem však této příhody z mládí a vzpomněl jsem si na to v den, kdy Lusitania byla potopena. A dnes mně znovu napadlo. Přečetli jsme si pozorně vše, co bylo napsáno Vámi o Lusitanii i dali jsme Vám kredit, jestli Vám nějaký náležel. Tvrdili Jste, že Lusitania byla ozbrojena, třeba věděli Jste, že nepravda. Vezla náboje, ano vezla, ale měla na palubě ženy a děti a o tom Jste také věděli. Velitel ponorky měl určité rozkazy; žádného nebylo rozlišování, nebylo jeho povinností se ptáti, pouze jednati.

A přec Viléme, toto jest jednoduchou pravdou: Kdyby velitelem byl Američan místo Prusáka, byl by vypálil své torpédo, ale zařídil by tak, aby minul; vrátil by se pak do přístavu a přijal by trest svůj jako gentleman. Možná, že nevěříte; možná, že nechápete; však nieméně zůstává pravdou! Žádný Američan by nepotopil loď plnou žen a dětí; žádné obecnstvo divadelní v Americe by činu tak hanebnému netleskalo a vtipům o potopení lodě takové se nesmálo; také americkým dětem by se nedalo na celý den prázdnou, aby podobnou udalost mohly oslavovati radovánkami a zpěvem všelikým. My totiž nejme toho rázu, Viléme, a jestli Vy a já máme býti zase přáteli, musíte si takové věci uvědomiti a pokusiti se o porozumění.

Bylo zvěrstev všelikých dosti na obou stranách v této válce, ví se o tom, aniž bychom chtěli my zde za vodou býti nějakými v tom rozhodujícími anděly nad Vámi aneb Anglií. Četli jsme všechno, co Jste uveřejnili o zvěrstvu Anglie; a rádi bychom věřili, že vše, co pověděla Anglie o Vás, nezakládá se na pravdě. Však, na neštěstí, Viléme, máme trpké svědectví mnohých Američanů, již pomáhali raněným ve Francii. Před nedávnem ještě Američan, spisovatel, o jehož

pravdomluvnosti za časté jsem se přesvědčil, hovořil se mnou v mé úřadovně. Pracoval v sanitetním odboru, jako nosič raněných ve Francii a prál:

“Nepracovali jsme pod páskou Červeného Kříže ženevské úmluvy. Byl ten kříž nejlepším terčem německým střelcům.”

Pak vyprávěl mi, jak německý aeroplán kroužil nad francouzskou polní nemocnicí, na vrchu na střeše i po stranách označenou Červeným Křížem, jak snesl se níže o několik set stop a vrhl bombu do středu téže i rozmetl ubohé, bezmocné oběti války do všech koutů světa, způsobiv strašnou spoustu i těm, kdož pomáhali všem bez rozdílu.

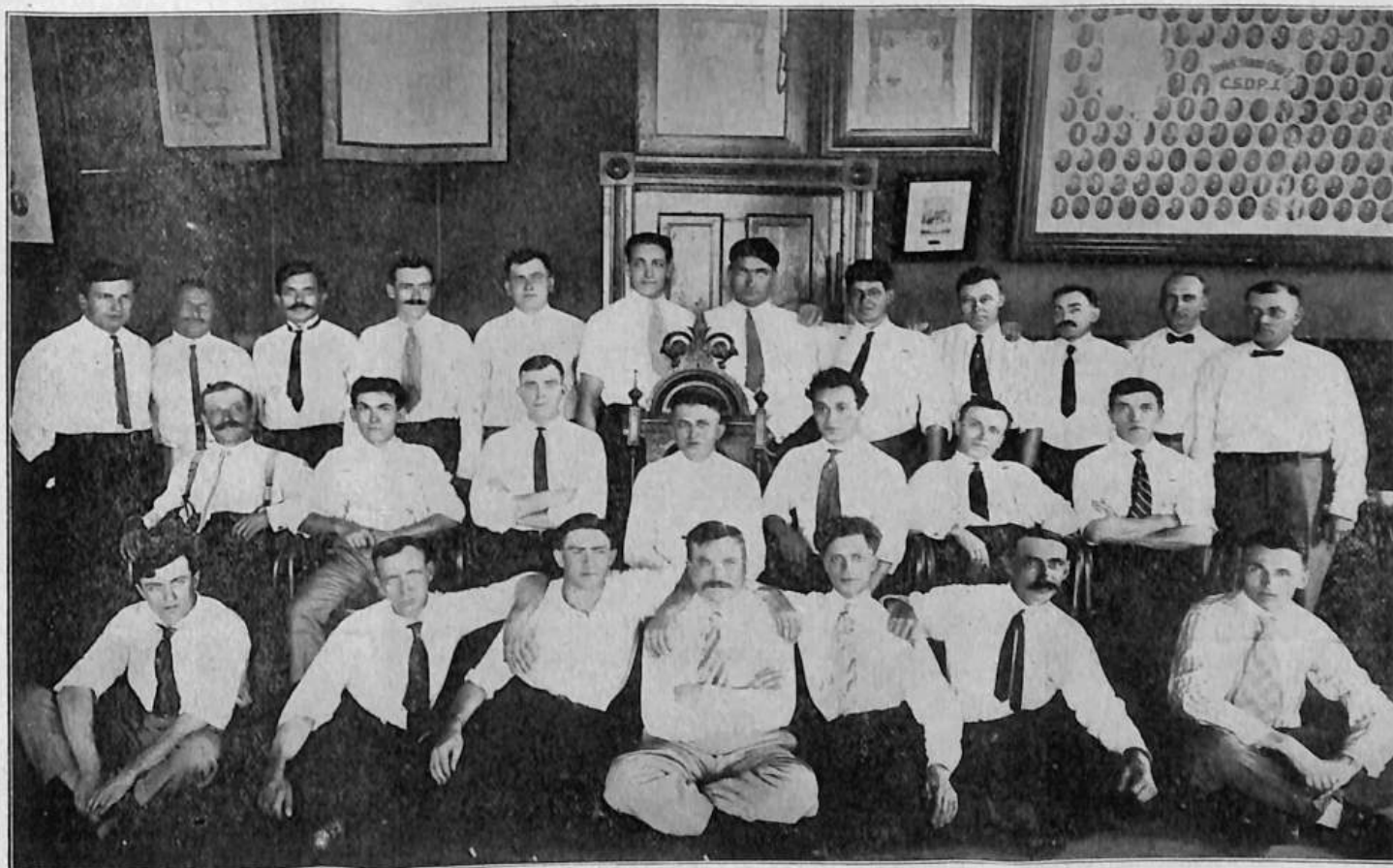
A když muž, jehož znám tak dobře, jako Dr. Grenfell z Labradoru se navrátil z nemocnice své ve Francii a vyslovil se v časopise “Outlook”, jak následuje, pak věru, že třeba vyslechnouti:

když šli vojáci kolem, jež měl za Francouze. Zastavili a zastřelili jej na místě.”

“Jsou Němci suroví?” ptali jsme se Dr. Grenfella a jeho odpověď vyzněla: “Soustavně, jest to u nich částí postrachu!”

Možné, že naše zprávy o takovém vašem “postrachu” a počínání vůbec byly přehnány, vzhledem na veliké napjetí mysle lidu: dejme tomu, Viléme. Však nemůžeme zapomenout, že po útocích povstálých Boxerů nařídili jste Vaším vojákům, aby tak si počínali, že na příště neopovážil by se pohleděti ani jeden Číňan ve tvář Němce. Naši vojáci si dobře pamatují, co jste tehdy prováděli; a já vzpomněl si na našeho kočího—Prušáka.

Abych se vyjádřil co nejmírněji, zdá se mi, že ve snaze své schopnosti a síly vytvořili jste si pruský charakter a jistý druh hrubosti, jež sotva dbá práv slabších na tomto

Prvá schůze zástupců okrsku minnesotského.

“Jeden z našich lékařů, jenž byl zajat na ústupu z Mons navrátil se, za deset měsíců jsa propuštěn. Mezi jinými hroznými věcmi vyprávěl, jakž jsem si dobře zapamatoval, že zapomněl salutovati důstojníku v rezervu. Důstojníku pak se nařídilo, aby jednoduše předstoupil a vytáhl lékaři našemu políček. Místo políčku udeřil jej důstojník pěstí pod bradu až padl. Prostý voják, jenž takové zacházení s lidmi nemohl pochopiti byl jednoduše probodnut bajonetem, kdežto lékař neřekl ani slova.

“Starý rybář, přítel můj, jenž raněn ležel v Yarmouth, povídal mi, že když ponorka potopila jeho rybářskou lodičku, že octl se se svými čtyřmi soudruhy ve vodě. Němci se jim vysmáli a stříleli do nich na vodě plovoucích jako do terče. Sám byl poraněn do nohy — pouhý, neozbrojený rybář!

“Hošík as dvanáctiletý ve škole vydržovaný jistou Američankou nedaleko Bruselu, zvolal: “Vive la France!”

světě vůbec. A Viléme, nesmí Vám být za těžko, jestli chceme přátelství naše obnoviti, změníte-li tento charakter svého lidu do té míry, abychom věděli, že můžeme očekávati od Vás v jakémkoli styku obchodním a jiném trochu slušnosti, aniž bychom museli si silou fysickou dobývati.

Pravda, všechny vlády lhaly svému lidu v době války. Bylo by jen dobré, kdyby jste Vy a všichni ti druzí králové, carové a císařové tohoto Vašeho zlovyku se zbavili, neb Vaši lidi až vrátí se ze zákopů, budou míti vlastního názoru trochu více. Pamatuji se na příklad, když válka vypukla, začali jste křičet, že vlastně bojujete, aby zachránili jste civilizaci před zkázou ruských hord. Říkali jste, že Rus začal vojnu — a lid Váš uvěřil.

Pak, když zastavení jste byli na Marně, byla to prokletá Anglie, jež vedla národy do boje proti Vám. Zdrtiti Anglii — tot’ byla jediná pravá příčina války. A Vaši lidé to věřili zase.

Nyní jest opět za volnost na moři, že musíte vzít Verdun stůj co stůj — a Vaši lidé zdá se, že ještě věří.

Ve styku s námi však budete muset, Viléme milý, položit karty na stůl, aby je bylo vidět a to hned z počátku, protože jediné tak se bude moci pokračovati lépe a úspěšněji.

Obchod, můj milý, není ničeho jiného, nežli úvěr! Stará to pohádka, ale pravdivá. Peníze jsou jen útržkem papíru: vše, co mám za svého života úspor, to vše pozůstává však z takovýchto "útržků papíru" tištěných zeleně a červeně. Když jste bojovali proti Francii roku 1870 a zahnali armádu její proti hranicím Belgie, raději se vzdala, nežli by porušila mezinárodních smluv, jež považujete Vy jen za věc malichernou a dle příležitosti napsanou. Malá poznámka "o útržku papíru", kousku papíru, jak nerozvážné to povídání Vašeho tiskového ústředí, jež komolí rádo fakta (vezměmež na příklad směšnou onu notu Vaši, že nebyla to loď "Sussex", kterou Jste potopili — pamatujete se přece na tu notu s hloupým obrázkem Vaším). Takové věci mně naplňují podivem, i tážu se pak, zdali Jste věrným občanem, aneb Jste-li věrným pouze do té míry, pokud se Vám hodí do krámu. Nemohu si pomoci, Viléme, musel jsem Vám říci.

Jest ještě asi půl tuctu menších věcí, Viléme, jež mne Vám odeizily. Však nechám je stranou, protože nutno pohovořit si o těch větších, jež musí se vysvětliti. A jedna z hlavních, která vězí v mě, třeba řekneme hloupé kotrbě, jest toto: Nemohu pochopiti docela, proč národ, který předstírá, že si přeje mír, tak jako tvrdíte Vy, měl by naplniti domy svých přátel vyzvědači. Když Vaše vojska vtrhla do Belgie, bohaté dámy belgické z oken vyhlížejíce, spatřily v čele Vašich jako vedoucí ty, již nedávno byli hosty na jejich banketech, zábavách a pod. Použili posvátného práva hostů a pod pláštěm výsad, jako tací snažili se vyčleničati každé tajemství domácností ubohé malé Belgie, o nichž pak podávali zvěsti své na místa určitá.

A jak daleko tato Vaše soustava sahá, Viléme.. Jak rozšířena jest po světě? Nevím; a právě faktum, že neznám, mně jaksi strachovati se naučilo. Naše továrny byly vyhazovány do povětří, naše lodě potápěny, naše mosty a naše železnice poškozovány. Pravda, vysvětlili Jste prostřednictvím pana z Bernstorffů, že vše to dělo se fanatiky a nikoliv na rozkaz Váš. Ale proč všechny ty výbuchy najednou přestaly, když jsme konečně dali panu z Bernstorffů na jevo, že naše trpělivost jest vyčerpána a že jej po případě pošleme domů? Jestli nikdo nenařídil, aby se začalo, kdo nařídil najednou, aby se přestalo?

Jestli opravdu Jste si přál, Viléme, našeho přátelství, bylo taktním vyhazovati nás do povětří? A jestli opravdu chcete, abychom Vás dle obličejů Vašich na hodnotě posuzovali na příště, nemyslete, že udělal by Jste dobře, kdyby Jste tuto soustavu vyzvědačskou odstranil a to hned? Jak mohu znát, kdo jest vyzvědačem a kdo jím není? Vždyť kdykoli navštíví mne nějaký Schwartz anebo Hindenburg, abych dal pozor, jestli mi nesebral, louče se se mnou, nějaké soukromé listiny z psacího stolku. A když přijde přítel můj Hansel k nám na oběd — ačkoliv znám jej leta — nemohu si pomoci a čekám brzo-li řekne, jak pěkný jest ten můj koberec a jak se asi hodí, až přátelé jeho v uniformách zde u nás se oetnou.

Možné, žeť hloupě takto se trápiti a takto uvažovati, Viléme, ale nemohu si pomoci. Mám dosti velice dobrých přátel, Němců zde. Mám je rád. A chtěl bych je mít rád vždy. Což nepozorujete jaké nespravedlnosti dopouštíte se na nich, když mně nutíte k tomu, abych uvažoval, jestli ve skutečnosti jsou za co se vydávají, jestli jsou opravdu dobrými a věrnými mými přáteli, aneb jestli pouze předstí-

rají býti mými přáteli, protože se Vám hodí do Vaší hry? V zájmu našich příštích vztahů obchodních, musíte mně jednoduše a přímo pověditi, kde si vlastně stojíte s tou soustavou vyzvědačskou. Život jest příliš krátký, abychom takto obhedovali, držíce ruku stále na revolveru a abychom museli při tom ještě koukat do zrcadla.

Nejsem nikterak sám, kdo takto usuzuje. Na celém světě stávají se lidé nervosními obdivuhodnou účinností Vaší soustavy vyzvědačské. Včera večer četl jsem o rozruchu v holandském parlamentě, když jednalo se o přijetí šestaadvaceti Němců a jich občanství. Holandsko bylo vždy hrdo na svou pohostinnost; otevřelo vždy dvěře jeho občanství volně. Však tito žadatelé byli Vaši krajani.

"Máme práva znáti vlastní důvody, proč tito lidé chtí změnití svou národnost", prohlásil občan Van Doorn, vůdce strany oposiční.

Chtěli opravdu se státi občany holandskými, aneb byla opět jen hra podle dobře vedeného plánu, aby se "klidně proniklo"? Před válkou by se bylo v Holandsku nestalo, byli by jednoduše lidi ty "přiběhli" podle jejich hodnoty. A jsou tím vinna jen objevení, pokud se týče Vaši vyzvědačské soustavy, jež změnila příměst v podezření. Což nepozorujete, jak poškozuje taková soustava všechny Němce v každém koutku světa? Což nepochopujete, jak bude jim za těžko obhedovati kdekoli? Zdaliž nejste jim povinni, Viléme, tolik, aby Jste ihned vymítali takové podezření a vyčistili všude, kde třeba, snažice se zlepšiti každý ten posudek o Vás?

Vím, že Vás nemám nazývati jen tak Vilém, vykati Vám pouze; správně říká se ovšem Vaše Veličenstvo tam u Vás. Však jmenuji Vás Vilémem schválně a to na vlastní Vaše dobro. Rád bych, aby Jste si na to zvykl poněkud. Neboť až se vrátí mužstvo Vaše ze zákopů a uvidí Vás pěkně v teploučku v Potsdamu, poznáte něco v jejich chování, co v nich roku 1913 nebylo. Budou trochu neklidnějšími a zasloupají si nohou, budete-li jim povídati něco o tom, jak bůh Vás povolal, aby Jste jim vládl; i budou chtít vědět, zdali bůh nepovolal je také k něčemu jinému, nežli jen ku slepé oddanosti a poslušnosti, jakž se jím přáteli Vašimi kněžskými namlouvá.

Doba ta se blíží, Viléme; rád bych Vás na ni připravil poznenáhlu a jistě. Zovu Vás Vilémem. Však nějaký ten prostý vojín mohl by najednou k Vám přistoupiti, položití ruku na rámě a nazvati Vás třeba Billem a pak jednoduše vzítí s sebou. Takové věci se již staly.

Snažil jsem se nenávisť vymýtiti ze srdce svého v této hrozné válce. Ne, že bych Vás nenáviděl, ale přáteli, jako jsme byli, již nejsme. Mluvíme za sebe a to množství našich as sto millionů. Kupoval jsem v Německu hodně zboží a mohu koupiti ještě více. Chtěl bych, abychom byli přáteli. Nechei zanechat synu mému nenávisť, trpkost a nedůvěru vůči kterékoli národnosti na světě. Však, Viléme, nyní ještě, nežli válka skončí bude dobře, když se opět srovnáme. Máme-li spolu opět obhedovati jako kdys, musím znáti, zdali mi povídáte pravdu: musím znáti, že budete vůči mně spravedliv vždy a nikoliv jen podle toho, jaké jevíme slabiny; musím znáti, když navštívíte mně v pokoji domu mého, že nejsou v kuchyni přátelé Vaši, již snažili by se podplatiti mého kuchaře.

Pochybuji, že Vám pan z Bernstorffů kdy o mně pověděl vůbec. Však takových, jako jsem já, jest nás tu mnoho millionů a předměty, o nichž si s panem z Bernstorffů dopisujete, zovouce je vnitřní a cizou politikou, aneb diplomacií — ve skutečnosti opravdu u mně i u nás těch druhých mnoho neznámají, ba my o ně dáme čochku. Co mně spíše zajímá, jak se vede Vám, Viléme a jak se vede mně, a budeme zase přáteli.

Marie Česká:

JAK POHLÍŽÍM NA SPOJENÍ SOKOLSTVA AMERICKÉHO.

S nemalou účastí přečetla jsem úvahy br. Matouška, Nigrina br. pořadatelů t: 1: Dr. Jičínského a J. Čermáka o spojení Župy Fugner-Tyršovy s N. J. S. Ač náhledy se různí, přec ze všech těch článků vyznívá vřelá touha po uskutečnění dávných tužeb obou stran po spojení všech bratrských jednot pokrokových v jeden celek. Co mne se týče, sympatie moje kloní se ku spojení úplnému čili bezvyměnnému. Možná, že někteří bratři si pomyslí, že jest to ode mne "nerv" mít svůj náhled o kroku tak důležitém, avšak jsem již jednou z těch žen, které, věří-li v jistý krok, mají též odvahu hlásiti se k přesvědčení svému veřejně. A nejen to, ale věřím, že do výboru obou stran jednajícího o spojení měla býti jmenována Sokolka z obou jednot, neb známo jest, že vrozená vnitřní snáze překlenuje různé překážky a jest přístupnější změnám, nežli logičnost muže.

A nyní: Proč kloním se ku spojení úplnému. Předně: Spojení technické, ač velmi žádoucí, přece nedovede vnést do jednot tu upřímnost a bratrství, jakž mělo by panovati mezi jednotami takto spojenými. Máme spojení to zde u nás s D. A. S., ale žel, poněvadž jen na papíře, aneb se něco dělá, jen aby se neřeklo. Ale té pravé vzájemné součinnosti není. Jsou to přece jen různá tělesa, která hledí na sebe skrze prsty, a řevnivost a žárlivost, ne-li otevřeně, tož bují se stejnou intenzivností, skrývají se pod pláštěm bratrství. A proto nemůže spojení takové býti spojením ideálním. Nechápu však rozhodně, proč by toto technické spojení N. J. S. s D. A. S. na Východě překáželo spojení úplnému N. J. S. se Župou Fugner-Tyrš. Spojila-li by se tato dvě tělesa v jeden celek, stávalo by platným spojení technické s D. A. S. i pro Župu F. T., neboť přirozeně spojí se v jeden celek s N. J. S., byla by tato nucena přijmouti věc hotovou, jakou spojení technické mezi N. J. S. a D. A. S. jest. A když by D. A. S. viděla, že dá se svorně a účinně pracovati ve spojení úplném, zajisté by vstoupila též ve svazek úplný.

Předpojatosti proti Župě Fugner-Tyršově na Východě tuším není. Spíše neznalost poměrů a snah Župy. Ba spíše se mi zdá, že nejvíce předpojatosti vůči této jest v sídle Župy samotné. Co se pak otázky krojů týče, kloním se spíše k náhledu br. Jičínského. Zrušení krojů vůbec, pouze nosení pásky s označením jména jednoty. Ovšem, jak br. Nigrin píše, že velmi pěkně vyjmají se vedle sebe oba kroje, avšak stále si říkáme, že "kroj Sokola nedělá." Říd' me se tedy dle svých slov, a nebud' me v otázce kroje malichernými. Vždyť my Sokolky N. J. S. též žádného úředního kroje nemáme, stačí nám sokolský odznak úplně, a proto přece jsme dobrými Sokolkami, ba lepšími, než některý ten bratr, který si na ten kraj tak potrpí. A pak, kolikrát do roka se ten kraj oblékne? Pouze při jistých významných příležitostech, slavnostech a pohřbech. A to by se bez krojů dalo též dočinit.

Ohledně pojmenování Svazu, měli bychom též po nabytých zkušenostech míti více rozumu a shovívavosti. Co ostatně záleží na jménu, jen když celek je dobrý a jádro zdravé. Bud' me, jak Neruda praví: "Každý z nás z křemene, a bude celek z kvádrů." A silné, zdravé a svorné těleso musíme mít, chceme-li baštu sokolskou v zemi této udržeti. Zanechme již řevnivosti a nesvárů, bud' me velkodušnými, ponechme osobnosti stranou, a napne-li každý z nás veškeré síly své ku prospěchu celku, budeme míti vykonaný kus práce, na kterou budeme hrdými, a která oceněna bude dětmi našimi i po letech. A k uskutečnění práce té volám z hloubi srdce "Na zdar!"

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

Jestli chceme, aby v příštím podzimním a zimním období činnost' vzdělávací opravdu se rozvinula, jestli nám záleží skutečně na poučení širších vrstev lidu našeho a poučení vlastním, musíme se jak náleží připraviti. Nestačí však pořádati pouze přednášky veřejné, ale musí se hodně čísti, zvláště věci naše odborné a svobodomyslné, předčítati před šikem a pracovati na mysle výchově tak, aby výchova těla náležitě se doplňovala. K cíli tomu zvolte si ve všech jednotách vzdělávací odbor, aneb výboru přednáškové, snažte se a mezi tím, co jeden činovník vede cvičení, necht' druhý pečuje o posilu mysle a utužení. Kde více se jich seskupí k této vděčné práci tím lépe. Po celou řadu let snažili jsme se v listě našem přinášeti celkem látku původní, jednotlivé články, jež na přednášky se hodí a před šikem poučí, také mnohé překlady jsme přinesli i věci z jiných kruhů odborných tělocvičných i zdravotních a p., hlavně ale básně sokolské a vzory nejlepších básníků českých i jiných, tak aby i v tom ohledu měli jsme material k sokolským akademiím, večírkám atd. i vhodné pomůcky pro povzbuzení dorostu. V poslední době uveřejňujeme na místech těchto přednášky, jež se sice odbyly, ale hodí se i jinde a náš vzdělávací odbor, dopíše-li se jen na našeho tajemníka: Br. Karel Krásný, 3035 W. 19th St. Chicago, Ill. pošle i další, jež má po ruce, kdežto nově vydanou pomůcku agitaci "Myšlenky starší i nové" objednat lze u jednatele V. V.: br. Tom. Vonášek, 1647 So. St. Louis ave. Přednášky, jež máme jsou na různá témata, jako: "O tělocviku ženském, Jindřich Fugner, Rodiče a děti, Proč vlastně cvičíme, Sokolská výchova tělesná, Šest historických Američanů, Spalování mrtvol, Dorost v Sokolstvu, Chraňte veřejné školy, Eugenika a veřejné zdravotnictví, Má u nás školní tělocvik dostatečný vliv na zdraví, O významu Sokolstva v lidu českém, Utužením jedinec k utužení národa, Z dob dávných, S úpadkem svobody občanské úpadek tělocviku, V útvar Sokolstva, Sokol a Sokolství v Slovanstvu, Nové budoucnost, Jaké účinky jeví tělocvik na vývoj náš, Žena v Sokole, Dvojí cestou k jedné metě, Národní Jednota Sokolská ve Spojených Státech Amerických, Jak povstala šlechta v Čechách, Bitva Bělohorská, O těle lidském, Ženská zdravotní věda, Z dávné české historie, Počátek Sokolstva, Doba před Husem, O pravém charakteru Žižkově, Čím nám byl Palacký, Jak žíti." atd. atd. Mimo to stačí nahlédnouti do starých ročníků "Sokola Amerického" a najde se dosti látky na přednášky, rozhovory a předčítání před šikem, jen chtít, jen vůli mít!

Uveřejnili jsme v této rubrice přednášky tyto: "Proč cvičíme, František Palacký, Dr. Miroslav Tyrš, Žena v domácnosti" i máme i jiné ještě v přípravě, jen abychom dotyčným výborům místním postup práce usnadnili a kde možno vynajdeme prameny, kde čerpati lze, jedná-li se o přednášku časovou, zakládání knihoven, čítáren, aneb jiné práce, jež odboru našemu přísluší, aby za pomoci z ústředí co možná všude soustavněji se pracovati mohlo. Tu však spolehneme ovšem i na vedení Žup a nemajíce sami vlastních fondů prozatím vyjednáváme co třeba, když jedná se o vyslání řečníků ke dnům významným, aneb na posilu dotyčných obvodů, jimž ovšem nutno hraditi cestovné a čas, dle znění stanov. Tajemník odboru našeho zodpoví milerád každý dotaz, jen nutno přiložiti známku. Pokud se anglických přednášek týče rovněž poradí. Míjíme anglické přednášky o Sokolstvu hlavně.

Tereza Nováková:

ŽENA V DOMÁCNOSTI.

Mám-li mluvit o ženě v domácnosti, musím se též zmínit o ženě pracující pouze v životě veřejném. Máme mnoho dobrých žen, měli jsme a doufám, že i budeme mít, které prokázaly světu dobrodiní vědou i skutkem a vážím si jich a obdivuji se jim, kde nabraly tolik sil k vykonání prací těch. O těch se však zmiňovati nechci a těm dnešní moje vysvětlení neplatí. Ale jako každé dobro má též své zlo, tak má i život veřejný své špatné stránky a jednou z největších našich bolestí jest ta, že vtírá se nám do našich rodin — do našich domovů. Neb jsou důkazy, že žily, žijou a žel snad i budou žít ženy sobecké, které vrhly se jediné v život společenský, tak zvané emancipace, v život veřejný s celým zápalem jen ze ctižádostivosti, jen pro slávu veřejnou a které pak zapomínají svých mužů a svých dětí. A tu tvrdím, že není pod sluncem šťastnějšího tvora nad ženu, která zvolila si, projdouc školou sokolskou, život rodinný, život domácí.

Je mnoho veřejných prací, které vykonávají ženy, ale tím vším rovnají se mužům, neboť skorem každou veřejnou práci dokáže též muž, ale je místo, kde dovede uplatnit své síly pouze žena a to místo se jmenuje: rodinný krb! Dva úkoly připadají ženě u rodinného krbu a sice: úkol manželky a druhý mnohem důstojnější a mnohem zodpovědnější: úkol matky.

Úkol manželky zastáván je správně tehdy, dovede-li žena udržovati soulad v domácnosti i přes všechny chyby manželovi, získá-li si úcty u něho, dovede-li po jeho boku stát jako nejupřímnější přítel, který se s ním dělí, o práci o starosti i radosti života a když dovede mu býti nepostradatelnou.

Jistý druh vlivu na muže má každá žena, a dovede-li toho využítkovati čili uplatnit svůj blahý vliv nenápadně, tiše a s láskou, pak dokáže mnoho a mnohý manžel byl již takto napraven hodnou, něžnou ženou i uveden na pravou cestu.

Věřím, že pouze taková žena jest a zcela správná emancipace; vdá-li se žena za muže špatně vychovaného, přivéstí jej na cestu jinou, na cestu správnou. Říká se, že žena prý je slabší polovicí svého muže, ale stalo se již mnohokrát, že padla-li do rodiny jakási krutá rána osudu, že i silný muž klesal, kdežto slabá žena plna lásky, sebezapření a obětavosti, dovedla zaplašit všechny chmury, které se nad jejím domácím štěstím rozprostíraly.

Ale to dokáže pouze žena něžná, trpělivá, která má pravý pojem o šťastné domácnosti. Ale úkol, který počíná hned při početí dítěte a končí pouze smrtí, jest posvátný a není v celém světě úkolu tak zodpovědného, aby se naň pohlíželo s takovou úctou, jako na úkol mateřský. Slovo matka má sto významů. Je v něm skryta všechna poesie, všechna krása a všechna dobrota. To nezlomitelné pouto mezi dítětem a matkou, ty mocné svazky nevyrovnají se svazkům žádným a vyvinulo-li se kdy opravdu upřímné přátelství mezi dítětem a matkou, tu nevyrovná se mu žádné přátelství na světě!

Každá žena v životě veřejném je nahraditelná. Přijdou po ní jiné, které dokáží totéž, ale žena — matka nahraditelnou není.

Můžeme mít celou řadu bratrů, sester, strýčků, tet a jiných přátel, ale matku máme než jednou a ztratíme-li ji, nevyplní její místo žádná cizí žena.

Žena — matka, tot' největší tajemství života! Není ale nutno, věnuje-li se žena životu rodinnému, aby vzdávala se práva pokroku a vzdělání i přispůsobila hlavně v práci národní a sokolské zvlášť. Tato doba již dávno minula, je překonána, kdy pohlíželo se na ženu v rodině, jako na

slabé stvoření a nebudu se vracet do dob našich babiček, jež ale na vzdor tomu byly vždy jen vzorem matek.

Chci mluvit o ženě dnešní, o ženě moderní, ano i o ženě budoucí.

Moderní žena dokáže nejlépe tím, že stojí na vyšším stupni rozumového vývoje, když stane se dobrou matkou v nejširším toho slova smyslu, neboť pravá žena cítí se nejšťastnější přes všechno vzdělání jen v lůně rodiny. Pohlížejme na naše dcery, že ony vyrůstají docela v jiných poměrech, nežli my jsme rostly a že mají více příležitosti k širšímu rozhledu a vzdělání a právě žena vzdělaná dovede posoudit nejlépe vznešený úkol matky a cena vzdělané matky projeví se nejlépe, když děti dospívají.

Proto je naděje v naši mladou generaci, že ta pohlíží na ten svatý úkol mateřství docela jinými očima, nežli na něj pohlížely naše babičky, naše matky, ano i jinak než jsme naň pohlížely my — jejich matky.

Dívka pokroková již při vstupu do manželství hledá muže, v němž vidí: široký rozhled, rozpětí ducha a srdce neb ona ví, že k vznešenému povolání mateřskému je třeba vzdělání obou rodičů. Ano, pravá pokroková dívka nehledí ani na jmění — na partii — jak my říkáme, ona ví, že bystrý duch dovede se vyšínout a je neocenitelný. Ona není na rozpacích, má-li volit mezi mužem vzdělaným, dobrým, ale chudobným, aneb mezi bohatcem a nevzdělancem. Tu raději volí, co jí její pokrokovost káže: bystrost ducha třeba byl v chudší haleně zahalen, nežli bohatství a ducha chudého, charakter a mužné utužení.

Namítka, že vzdělané ženy se vyhýbají mateřství je neoprávněná, ale právě u žen duchaprázdných mělo by býti mateřství omezeno na počet dětí nejmenší. Mateřství vyhýbají se ženy koketné, dbající jediné o krásu svého těla aneb ženy toužící po slávě veřejné. Neb ony dobře vědí, že tyto dva velké úkoly správně vykonávat najednou rozhodně nelze a rozhodly-li se pro život veřejný, tu musely se zříci největšího štěstí toho nejvzácnějšího daru, jakým příroda obdařila ženu — daru mateřství.

Darem mateřství obdařila příroda ženu hned v kolébce. Vždyť již malinké děvčátko hraje si s panenkami, již chce býti maminkou a v tom domnění, že jí jednou bude, také vyrůstá, a dospěje-li v ženu a okolností zahrnuta je v život veřejný, tu sezná, že tyto dvě velké povinnosti zastávat najednou nelze.

A rozhodla-li se pro život veřejný, tu musí v sobě dříve zničit, ušlapat a v prach udupat každou tu špetku citu mateřského a předstírají-li ženy provdané, sloužící veřejnosti cit mateřský, tedy lhou, ony svět pouze klamou, aby je neodstranil, neboť ony ví, že žena bez citu mateřského ani žádnou ženou není. Co péče dá malinké děvčátko hned od narození, celá mysl matčina je soustředěna jen kolem něho, všechno počíná jen pro svého miláčka a kde nabrala by času žena sloužící veřejnosti, jí nezbyde chvílenky pro dítě. Jsou-li prostředky, tu svěří se dítě jednoduše lidem, rukoum cizím, placeným a nejsou-li, tu je na něho pohlíženo, jako na největší zlo. Jsem však jista, že kdyby taková žena jenom jednou důkladně nahlédla do šťastné domácnosti, že nevrátila by se více do víru života veřejného.

Vidíme-li obraz, na němž dovedný malíř vykouzil šťastnou rodinu: matku uprostřed malých dětí, tu nezdržíme se, abychom nezvolali: jaká to krása! Však mnohem krásnější je skutečnost, kde matka s několika malými dětmi očekává manžela — otce z práce. Matka netrpělivě pohlíží na hodiny, dívky táží se neustále, kdy že již přijde jejich tatínek. V tom uvidí jej — běží mu naproti a on líbá je jedno po druhém — a je šťasten. Však mnohem šťastnější jest při tomto výjevu matka, která třeba z pozadí pozoruje vše, ale je šťastna a neměnila by štěstí své ze žádné ženou, která slaví triumfy své v životě veřejném.

Děti dorůstají. Rodiče hledí jim dáti vzdělání nejlepší. Tu opět hlavní úkol připadá matce. Matka ví, že laskavá žena v rodině zmůže více, než všechny poučené knihy, ano více než všechny přednášky, rady a pokyny.

Máme v životě veřejném mnoho žen, které o sobě tvrdí, že pracují pro blaho obecné, jsou členkami různých sdružení, lig a organizací, pracujících proti hostincům a hernám. Ale lépe by mnohá udělala, kdyby si svou vlastní domácnost spravila a práci tu přenechala ženám bezdětným, neb ženám neprovdaným. Mnoho jiných, potřících do vyšších bohatých kruhů se zaměstnávají nápravou pobloudilých mladíků a dívek, zatím co jejich vlastní děti jsou ponechány v rukou placených vychovatelů. Proč taková žena, kte-

Ano, to dovede matka. Ano, to dovede domov! Musí být však ten domov takový, by se dorůstající synům a dcerám všude po něm stýskalo, aby jim nic jiného rodný dům nevynahradilo. A to dokáže moudrá milující matka, která má lásku k rodině a nikdo jiný. A nemáme vším právem mít před ní větší úctu, nežli před ženou z veřejnosti, kterou vyvinul snad její talent ne bystrost literární aneb někdy snad jen pouhá náhoda?

Život ženy pohybující se v životě veřejném, není záviděníhodný již proto, že skoro vždy až na malé výjimky se musí žena taková zříci toho největšího štěstí na světě — štěstí mateřského. Nebot' ani v případech, kdy žena povila několik dětí neví, co jest štěstí mateřské, neb nezastává

Sokolky Plzeňského Sokola v Chicago, III.

rá nemá dosti zájmu o své dítě se chce starat o děti cizí? Proč podobné ženy tak činí? Z nedostatku lásky ke krbu rodinnému. Domov je jim nudným, musí ven do zábavy a tu nachází zde v tomto povolání a světu lhout předstírajíce cit mateřský. Ale kdyby všechny takové ženy se spojily, kdyby všechny ligy, všechna sdružení a organizace pracovaly proti hostincům a hernám, nezmohou tolik, co dokáže hodná žena, laskavá matka, která kouzlem pouze jí vlastním, dovede vyčarovat ze svého domova místo tak půvabné, že se z něho muži a dětem ani do toho nejelegantnějšího saloonu nechce.

úkol svůj správně a pak nemá ani práva na štěstí to. Zeptáte se, proč že nemá práva ku štěstí mateřskému, vždyť v bolestech musela porodit to dítě, jako každá žena jiná? Proč, že tedy nezastává úkol svůj správně.. Odpovídám: Úkol neznámá dítě pouze porodit, totiž přivést jej na svět; úkol znamená správně jej vychovat, by vyšel z domova jejího člověk prospěšný celému lidstvu, celému národu, aby nebyl jednou na obtíž celé lidské společnosti, aby pohlížel na svou matku, jako na strážného anděla a mohl jednou směle říci: "Moje matka byla tou nejlepší ženou na světě!" To jest úkol mateřský a kdyby matka vychovala pouze je-

dno dítě, v životě prospěšné společnosti, nemá větší zásluhu, nežli žena, která pracuje at' již duchem aneb vědou neb jakýmkoliv způsobem v životě veřejném.. Lépe vychovat jednoho člověka správně, nežli pokoušet se o nápravu desíti.

Ten jeden člověk, který vyšel z domova, vedeného řádnou matkou, nezbloudí již, neb tak byl vychován, ale těch deset zbloudilých těžko se napraví. Mnoho důkazů máme, že život veřejný, život přemrštěný, zničil sta št'astných domácností. A touhu po životě veřejném najdem v každé vrstvě lidu. Najdem jí v příbytku chudého dělníka i v paláci boháčů. A právě tam v tom přepychu a bohatství zdálo by se, že snad ani není třeba, by žena věnovala se rodině. Vždyť vše za ni konají placené vychovatelky.. Ale může těm dětem placená žena nahradit matku? Vědí takové děti, co jest láska mateřská? Děti ty jsou vychovávány dle nejlepší metody, ale metody studené, bez veškeré hřející lásky mateřské.

Jsou opět matky v chudších třídách, které se domnívají, že své povinnosti vykonávají správně, vaří na ně, perou a šijou a zkrátka celou domácnost v čistotě udržují.

Jakmile se jim naskytne příležitost, již spěchají za svými povinnostmi veřejnými. Kde děti jsou, jak ty se baví a jakou společnost ony si vyhledávají, o to ony se nestarají a také nemohou, vždyť jejich mysl jest zaujatá celá jinými záležitostmi, jim nezbyvá času zabývat se svými dětmi. A takové děti jdou ke zkáze pomalu, ale jistě a je to přímo neštěstí, že takové ženě je přírodou dáno vychovávat příští pokolení lidské. Ptejte se prostitutek, ptejte se zločinců na jejich mládí a tu dozvíte se v 90. případech ze sta, že měli matky špatné, slabé a neuvědomělé. Na to poukazují pouze proto, bych dokázala, že zodpovědnost mateřská jest **ohromná**, daleko větší, než si o ní některá matka může udělati pojem a daleko větší, než zodpovědnost kterékoliv ženy v životě veřejném.

Život dobré matky jest užitečný až do skonu jejího života. Přijde stáří. Děti a vnuci na ní pohlíží jako na vílu z pohádky. Št'astná babička obklopena několika aneb celou řadou vnoučátek, žije spokojeně neb jí hřeje to blahé vědomí, že žila činně a užitečně své rodině, ona ví, že vykonala vše, co jí bylo osudem i přírodou uloženo správně a beze strachu s klidem očekává skon života.

Žena, která pracovala pouze veřejnosti, neboť byla všech jiných povinností zbavena, stojí zde nyní sama. Síly, schopnost k práci i přátele, kterých měla z mládí tolik — k stáří jí opouští, vždyť se stářím přichází nemoc a jiné nesnáze, byla by jim na obtíž. Nezajistila-li si žena takové prostředky životní — umírá v chudobě opuštěná. Smutné, ale pravdivé, že již mnoho našich předních žen zemřelo v chudobě.

Četla jsem kdysi: Život prý je krásný tehdy, dovedeme-li jej krásně vyžít.

Nuže, tedy opakuji znovu, že nejkrásněji vyžije život žena, která z mládí hledí nabytí utužení a vzdělání k úkolu mateřskému přiměřenému a dosáhnoucí svého cíle, správně zastává tyto dva vzácné úkoly: Úkol manželky — a úkol matky!

Mnoho nadějí a tužeb vloženo do českého Sokolstva v Čechách, ale přišla pohroma války a dnes jen těšíme se, že bylo jich mnoho těch bratrů dobrých a upřímných, již nežli, aby na bratry své Slovany střídali, spíše do zajetí se dávali. Chováme veliké naděje v Sokolstvo doma a zde nestrhně nás na scestí sebehluupěji naláčený "vtip" lidiček všelikých, jimž nedá dobře dělat, že všechny šiky naše se snášejí a k jedné metě usilují.

Jos. Paskovský:

O TĚLOCVIKU ŽENSKÉM.

Počínám slovy nesmrtelného zakladatele Sokolstva českoslovanského dr. Mir. Tyrše: "Vše sokolská, jak ke všem stavům a vrstvám se obračí, znamená prozatím tolik co tělesné a z části i mravní výchování a šlechtění všeho národa českoslovanského, odchování jeho k síle, statečnosti, ušlechtilosti a brannosti zvýšené a musí tudíž hleděti, aby koncem veškerý lid octl se v okruhu jejím. Zde nemůže ohromná část pouhým obecnstvím zůstat, my nejsme jen k tomu, aby jiní na nás se dívali a snahám naším přizvukovali, zde musí časem veškeré obecnstvo ne zmizeti, ale z obvodu střídavě na závodisti vstoupit a po jistá léta na něm se tužit."

Zde výslovně praví tvůrce Sokolstva českého, že myšlenka sokolská nemá býti privilegiem pouze jen jedné části národa, nýbrž že veškerý lid má se ocitnouti v okruhu jejím, a že těloevik má se státi majetkem veškerého národa českoslovanského.

Žel však, že tato zřejmá zásada nebyla dosti dlouho pochopena v pravé její podstatě, a že osvězujičích evičení tělesných byli účastni z počátku jen muži. Příčiny toho byly různé a dle našeho mínění jednou z hlavních příčin bylo ono výlučné stanovisko, které žena do nedávna u nás zaujímal, jakož i plynoucí ovšem z toho nevšímavosti a netečnosti žen samotných. Druhou, neméně závažnou příčinou bylo a jest namnoze i doposud, nesprávné výchování dívčího dorostu, vylučující naprosto každý volnější pohyb v přírodě i zakoreněný předsudek proti tělesnému evičení žen. Uvádí se tu zejména slabší a rozdílná tělesná konstrukce ženy oproti silnější konstrukci mužově, jakož i že ženy jsou vůbec jemnější a slabší a těloevikem by prý své vrozené jemnosti a ladnosti forem na jisto pozbyly.

Konečně pak i zásady výchovné, společenské i estetické brány tu na pomoc při výpravě proti těloeviku žen a kategoričným "to se nesluší" učiněna nepřístupná hráz.

Teprve když otázka ženská počala vířiti i v národě našem, a když ženy probuzeny ze své vnučené letargie počínaly si dobývat více samostatnosti a volnosti a počaly si též všimati i jiných oborů práce národní, tu také pocitována potřeba nápravy systému vychovávacího a uznán tu těloevik za nutnou podmínku řádného rozvoje tělesného.

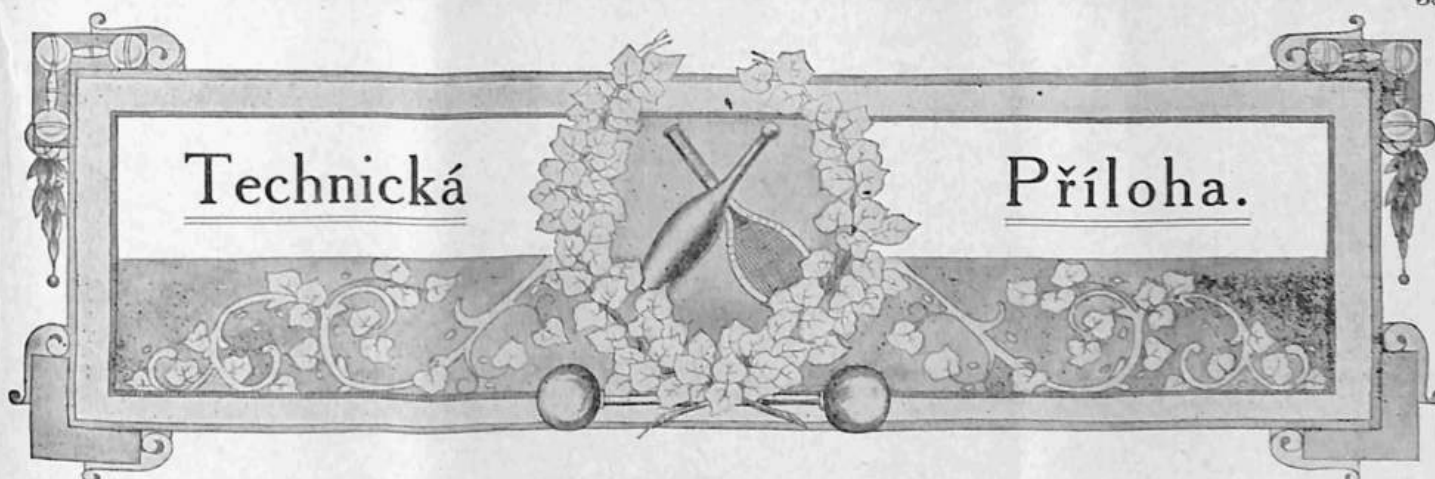
Samo sebou se rozumí, že toto mocné hnutí ve prospěch tělesné výchovy žen nezůstalo bez vlivu na ona sdružení, kde eviky tělesné pěstovány a to v prvé řadě na jednoty sokolské.

Vrcholu však nabýlo veřejným a samostatným evičením českých žen o svátcích, velikonočních r. 1899 v Sokole pražském, kde poprvé ženy české předstoupily před širší veřejnost s ukázkou eviků tělesných a dokazovaly tak bezpodstatnost tvrzení odpůrců těloeviku ženského. Č. O. S. uvažující o této otázce rozhodla se proto, aby těloevik sokolský učiněn byl ženám všeobecně přístupným, jak se již namnoze v jednotách sokolských dlelo a doporučila zakládání odborů ženských při jednotách sokolských. U nás v Americe bylo ovšem již dávno před tím, tak "Vlasta" v St. Louis, Mo., právě slaví své čtyřicetiletí.

Nyní dlužno se zmíniti o tom, co jest účelem těloeviku ženského.

Tak jako jest všeobecným účelem těloeviku působiti na mravní úroveň jednotlivce a hlavně pak působiti zdárný vývin tělesný, tak i při ženském těloeviku sledujeme cíl vyptěstiti tělo nejen zdravé jenž by bylo přiměřenou schránkou i zdravého ducha, ale zároveň i tělo otužilé, obratné, vytrvalé a krásné.

Že zdraví ženy jest pokladem neocenitelným a mnohem důležitějším, než u muže jest samozřejmo. Nebot' zdraví žen nemá snad důležitost jen pro ženy samotné, ale ono zároveň má nesmírnou cenu pro celý národ, který požaduje od

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK

Pouze příspěvky pro tuto část budtež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Cvičení skokům.

Jest až neuvěřitelné, jak zanedbáno jest tak důležité odvětví cvičení, jakým jsou skoky. Nemíním tím skoky závodní, při nichž jedná se hlavně o rekord — ale skoky, při nichž cvičenci a cvičenky učí se pěknému, uhlaženému doskoku, dokonalému ovládnutí těla v letu i při doskoku, a které svoji vydatností, povzbuzováním ústrojí dýchacího k zrychlené činnosti jsou přímo neocenitelnými v tělesné výchově zvláště žen a dětí. Vypěstujeme-li eleganci skoku u dorostu, bude tato provázeti cvičence vždy a všude — a to jest u nás až posud velice zanedbáváno. Pozorujme jen dospělé cvičence — odchovance našich tělocvičných škol — není-li právě ve skocích specialistou, jak těžkopádně se rozebíhá, jak neobratně odráží a jak neohrabaně doskakuje. U takového cvičence veletuč na hrazdě neb stoj o rukou na bradlech nemá ceny, když ne naučili jsme ho tomu, co může uplatnit v životě.

Stěžoval jsem si na tento smutný zjev a bylo mi jedním bratrem cvičitelem odpovědíno, že těžko jest docílití správnosti při skocích, poněvadž by to podmiňovalo časté opakování — a tu by prý dorost ve skocích ztratil veškerou zálibu. Já však tomu nevěřím. To nejnudnější cvičení můžeme dorostu učiniti zábavným — a to nejzábavnější cvičení můžeme učiniti nudným. Přijde na to, jak je dorostu podáváme. V tom právě spočívá to skryté umění učitelské, dáti cvičenci vydatnou, užitečnou práci v rouše veselé zábavy. Rozepsal jsem se o této věci již jednou na těchto místech, ale vida, že málo upozornění toho bylo dbáno, vracím se k ní opět.

Průpravné cviky pro skoky.

Pěkného doskoku nikdy nedocílíme, dovolíme-li dětem skákat do dálky neb výšky, aniž bychom je dříve poučili, jak doskočiti mají. A tu musíme je připravovati pro skoky již v cvičeních prostných častým cvičením dřepu. Provedeme-li správně dřep, zaměstnáme tím velké svalstvo nohou, a čím větší sval zaměstnáme, tím větší zásobu krve tento žádá, což má za následek zrychlený oběh, zrychlené dýchání. Již k vůli těmto účinkům fyziologickým měli bychom správnému dřepu často cvičiti. Hled-

me tedy, aby správně prováděný dřep v žádných prostných nescházel.

Při prostných cvičíme často též — vlastně měli bychom cvičiti — výskoky a předskoky — a to jest druhý stupeň průpravných cvičení pro pěkný skok. Ovšem musí býti přísný dozor veden nad správným prováděním — jinak bychom se žádoucích výsledků nikdy nedočkali.

Před nějakým časem podal jsem zde několik příkladů cviků skoků na které též bratry cvičitele odkazuji. Budeme-li při výchově dorostu těmto cvikům více pozornosti věnovati, nejen že docílíme pěkných, přirozených, uhlažených doskoků při cvičeních skoků — ale nebudeme později nuceni stále připomínati na správný doskok při cvičení na nářadí. Jen tam, kde dluh svému položíme pevné základy, v budoucnosti sobě práci značně ulehčíme.

S k o k y.

Přikročíme konečně ku skokům. Předpokládám, že v cvičebních hodinách dorostu byla věnována též pozornost běhu a že malí cvičenci a cvičenky dovedou lehce, svižně se rozběhnouti. Dovedou-li pěkně běžeti a správně doskočiti, tu pak aby se časté cvičení skoku nestalo příliš jednotvárným, abychom ukojili touhu dorostu po něčem novém, abychom učinili cvičení poněkud zábavnějším, provádíme skoky s různým jiným cvičením a tam kde pro některá cvičení může býti hudební doprovod, cvičení na oblíbené tím více získá.

Cvičenci stojí ve dvou čelných řadách (při větším počtu může býti řad více). Kolik řad, tolik žíněnek a tolik též můstků. Na dané znamení cvičitele (tlesknutím) vystoupí první dva cvičenci a postaví se v určité vzdálenosti proti můstku. Na druhé znamení rozběhnou se první k můstku a druzí nastoupí na jejich místa. Odraz jednoho pr. neb l. Mústek budiž blízko žíněnek a cvičenci neb cvičenky at' doskakují do středu žíněnky — ne dále. Po doskoku první na dané znamení odstoupí a postaví se po straně žíněnky, obličejem k pův. místu obrácen. Zde zůstane až se všichni vystřídají a postav. se do zástupu za prvního.

Návraty na pův. místa.

a) Po prvním skoku: chlapei: Ruce na ramena předních. Ve výponu čtyři poskoky v před 1—4! a 2krát na místě stoj roznožný 5—8! Tak pokračují, až oetnou se na svých původních místech. Děvčata: Ruce na ramena předních, cvalový krok 4dobý v levo v příč (1—4) v pravo v příč (5—8!) krok a poskok o levé s výšvihem pravé do přednožení zevnitř, o pravé, levé a pravé (1—8!)

b) Skok: Setrvat po doskoku v dřepu — v předpažení zevnitř neb upažení vzhůru až když dá cvičitel znamení k odstoupení. Vydatný cvik v ovládnutí těla.

Návrat: Chlapci: čtyři poskoky v před o levé, levou ruku na ramenu předních, pravou rukou uchopí kotník svoji pr. skrčené nohy (1—4) opáčně (5—8!) obě ruce na ramenu a: dva poskoky na místě o levé, dva o pravé, levé a pravé (1—8) opakovat. — Děvčata: Ruce na ramenu předních; čtyři mírné, lehké poskoky v před o levé noze, pravá výdrž v zanožení (1—4) krok a poskok o pravé s výšvihem levé do přednožení zevnitř, totéž opáčně (5—8), načež opakujem čtyři poskoky o pravé (1—4) a krok a poskok začínáme o levé.

c) Skok: Po doskoku výskok s půl obratem v levo (pr.) a doskok opět do dřepu.

Návrat: Chlapci: Levá ruka na rameně předních; čtyři poskoky v před o levé, pravou skrčit přednožmo

zevnitř, a pr. rukou uchopit koleno (možno klásti ruce i na bérce). Střídat jako cvičení předcházející. Děvčata: Obě ruce na ramena předních. Mírný úkrok v l. a poskok na místě o l. s mírným úklonem v levo (1! 2!) totéž v pravo (3! 4!) opakovat (5—8!) cvalový krok 4 doby v před v l. i pr. (1—8!).

d) Skok. Po doskoku výskok s celým obratem v l. (pr.)

Návrat. Chlapci: obě ruce na ramena (neb boky) předních. Osm poskoků v před výpomno snožmo (1—8!) Podřep 1—2! poskokem do stoje rozkročného o patou (3—4!) poskokem snožit a podřep (5—6!) vztyk (7—8!) opakovat. — Děvčata: Skřížný polkový krok v levo stranou (4 doby) v pravo stranou 4 doby (viz. "Tělocvik" cvičení kroků) a 4dobý cvalový krok v před v levo (1—4) v pravo (1—4!).

Tak bychom mohli pokračovati do nekonečna a po každou hodinu, kdy máme skoky v rozvrhu, upravit si nové cvičení. Skoky, jak již nejdříve na tomto místě bylo uvedeno, lze prováděti s obraty po doskoku i v letu — s pohyby paží (krčení a trčení do různých poloh) s potlesky, s dosahem na kolena, špičky, atd. atd. Totot' jest jen příklad, který naznačuje bratřím cvičitelům cestu, jak počínati si, aby cvičení častěji opakované neodpuzovalo jednotvárností.

Cvičení na dvou kozách.

Pro vyspělejší chlapecký dorost.

Postavme dvě kozy za sebou — buďto a) obě na dél, b) obě na šíř, c) přední koza na dél, zadní na šíř, d) opáčně. Upozornění: Cvičení toto dáváme jen dorostu vyspělejšímu, jehož každý člen dovede správně a jistě na kozu vyskočiti, správně a jistě seskočiti, správně a jistě přeskočiti. Nepodařený seskok s první kozy, neb nepodařený přeskok mohl by míti za následek náraz hlavou na nohu druhé kozy. Proto opatrně — a i při vyspělejší družstvu postarejme se o dobrou záchranu, hlavně u první kozy.

Před první kozu položíme můstek, mezi první a druhou kozu žíněnku — za druhou též žíněnku.

I.

První koza na dél, druhá na šíř.

1. Výsed roznožmo na první kozu 1! sesed na před 2! výsed v pr. na druhou kozu 3! sesed na pravo 4!

2. Opáčně.

3. Výskok do podporu klečmo na první 1! Seskok roznožmo 2! výskok klečmo (pobok) na druhou 3! seskok 4!

4. Opakovat 3., ale seskok s druhé s $\frac{1}{2}$ obratem v levo.

5. Opakovat 4., ale seskok s druhé s $\frac{1}{2}$ obratem v pravo.

6. Opakovat 4., ale celý obrat v levo.

7. Opakovat 5., ale celý obrat v pravo.

8. Výskok na první do podporu dřepmo 1! seskok roznožmo (neb sprostá) 2! výskok na druhou klečmo 3! výskok do stoje 4! seskok 5!

II.

1. Roznožku přes první 1! výsed v pr. na druhou, 2! stříž zánožmo 3! sesed na před 4!

2. Opakovat 1., ale výsed na druhou v levo.

3. Opakovat 1., ale na druhé stříž přednožmo.

4. Výsed opáčně na druhou kozu.

5. Roznožka přes první kozu 1! Výsed v pr. na druhou 2! kolo zánož. pravou opět do sedu 3! sesed na pravo 4!

6. Opáčně.

7. Opakovat 5., a zakončit stříhem zánožmo 5! a sesed na před 6!

8. Opáčně.

S nejvyspělejšími cvičenci můžeme se pokusiti o skrčky přes první kozu a různé kratší sestavy na druhé koze — roznožky za sebou následující — skrčku, roznožku — roznožku, skrčku, atd.

Postavíme-li první kozu na šíř, a druhou na dél, pak na koze na šíř provádíme různé sestavy, jen na koze na šíř provedlivé, zakončíme seskokem na můstek — pak roznožku přes první a roznožku přes druhou atd.

Také něco o "připravenosti".

Znal jsem v minulých letech — a znám i dnes — mnoho bratří a sester, u nichž viděl jsem (a vidím) vzácné schopnosti učitelské. Láska k věci, vnímavost, přirozený takt, schopnost získati si důvěru i lásku, to, čemu Američan ve vychovatelsství říká "social efficiency" — to vše mají — aniž by o tom věděli — a přec posud u nás otázka dobrých cvičitelů a cvičitelek zůstává nerozluštělným problémem, dobrých cvičitelů máme posud citelný nedostatek. Ano byli — a jsou — mezi nimi i tací, jichž zbožným přáním jest, bdíti nad tělesnou výchovou dorostu i dospělých.

Čím to jest, že tolik mnohoslibných sil mezi námi zanikne?

Příčina hlavní spočívá v "nepřipravenosti".

On neb ona chová v srdci svém tajné přání, státi se cvičitelem neb cvičitelkou, ale zůstává jen při pouhém přání.

Tu stane se, že jednota hledá cvičitele neb cvičitelku a místo zůstává uprázdněno. Kde zůstali ti, kdo chovali to vroucí přání, cvičitelem neb cvičitelkou se státi?

Stojí v ústraní a bojí se o místo uprázdněné hlásiti — poněvač příležitost, jaká se jim naskytla, překvapila je nepřipravené. Nyní teprv by sháněli a pročítali odborné spisy — ale vidí, že není možno, aby vše náležitě prostudovali za tak krátkou dobu. "Nebyli doma" když příležitost u nich zaklepala a my přišli o dobrou, mnohoslibnou sílu.

Dnes, když na všech stranách volá se po "připravenosti" k ničení, hromadnému vraždění — volám já k našemu členstvu obého pohlaví: připravujte se, kdo jen trochu schopnosti v sobě cítíte, připravujte se k práci, která činí člověka lepším, ušlechtlejším, k práci, která povznáší, která štěstím činí — k práci na poli tělesné výchovy!

Nečekej ty bratře, ani ty sestro, až se nějaké místo cvičitele neb cvičitelky uprázdí — ale studuj — připravuj se již nyní! Zaopatř si všechny odborné spisy, co jich máme na skladě a věnujete-li jen půl hodinky denně odborným studiím, budete překvapeni, jaké bohatství vědomostí odborných nashromáždí se vám za rok. Nespolehejte na to, co vám cvičitel neb cvičitelka připraví. Svými studiemi budete moci i jejich práci posuzovati a tak sebe ještě více zdokonalovati. Postřehnete slabé stránky jejich vedení a budete věděti čeho se vystříhati. A jakmile se uprázdí místo, budete připraveni — sen váš dojde svého splnění. A kdybyste i své vědomosti nebyli s to uplatnit mezi námi, pohleďte jak široké pole se otevírá svědomitému cvičiteli neb svědomité cvičitelce zde v Americe!

Zaopatřte si bratří a sestry, odborné spisy, studujte, vzdělávejte se — připravujte se pro to nejkrásnější povolání na světě!

Technická hlídka.

— Snažíme se přesvědčovati širší vrstvy lidu, že pěstováním tělesných cvičení a) upevňujeme své zdraví, b) silíme celý náš organismus tak, že pak jsme s to vzdorovati i chorobě, různou chorobonosnou havětí do našeho těla zanesené; c) že ten, kdo tělesné cviky pěstuje, zachovává si sílu, křepost, jarost a jasnou mysl až do věku pozdního. To kážeme — a veřejnost při tom vidí, že a) i ti, kteří pilně tělocvik pěstovali, zemřeli poměrně v mladém věku; b) že cvičence choroba spíše zdolala, nežli takového, který tělesné cviky nikdy nepěstoval; c)

že i ti, kteří kdysi byli pilnými cvičenci, činí ve věku poměrně mladém dojem vysílených, sešlých starců. Tážeš se, milý čtenáři, čím to jest? Na místě odpovědi dám ti malý příklad: Mladý muž následkem svých schopností má slušné příjmy. A ten mladý muž si myslí: Když vydělám tolik, proč bych si nedopřál? Utratí vše co vydělá. On tu ztrátu neželí, ba ani ji nepozoruje, poněvač má síly a schopnosti opět si vydělá. Dostaví se ale leta, kdy sil i schopnosti počne ubývati — mohl nyní bezstarostně žíti, kdyby byl získanými penězi aspoň trochu šetřil. Jest ale pozdě. Nezáleží na tom, jak mnoho jsme s to vyděláti, jako na tom, dovedeme-li šetřiti. A se zdravím, tělesnou silou jest to zrovna tak: málo nám prospěje sílu a zdraví pěstovati, když tou silou a tím zdravím v zápětí plýtváme. Přejde doba, kdy se nám bude té síly i toho zdraví nedostávat, jako se nedostává hýřilovi v pozdním věku prostředků hmotných. A jak mnoho a mnoho těch našich cvičenců vidíme, že silou a zdravím až hříšně plýtvají! Jaká to krásná příležitost pro cvičitele neb náčelníka svým cvičencům o této věci časté výklady činiti! Bylo by to důležitější a prospěšnější, nežli naučiti je krkolomným "salto".

— Bratří a sestry, kteří pilně tělocvičny navštěvujete — prosím, přečtěte si článek v dnešní technické příloze uveřejněný "o připravenosti". — Kdyby jen nepatrné procento vás dle něho se řídilo, záhy by u nás přestaly nářky na nedostatek cvičitelských sil. Píši z vlastní zkušenosti — pilně jsem studoval, kde jsem jen mohl, odborně jsem se vzdělával — knihovna moje na odborné tělocvičné spisy byla bohatší, nežli knihovna některého cvičitele — a stalo se, že naskytuvši se příležitost našla mne připraveného! Proto volám též k vám: buďte připraveni — nevíte dne ni hodiny, kdy taková připravenost může rozhodnouti o budoucí vaší životní dráze.

— Nahlédneme-li do vnitřních poměrů amerických sokolských jednot, seznáme, že jen tam jeví se potěšitelná, neochabující činnost v tělocvičně, kde vedení spočívá v rukou schopné síly učitelské. To jest první nepopíratelná skutečnost. Druhou skutečností jest, že sil učitelských jest citelný nedostatek, o čemž svědčí stížnosti a žádosti se všech stran, a tou třetí jest, že ochabne-li činnost v tělocvičnách, budeme sokolskou organizací jen dle jména. Němci vynakládají veškeré prostředky, kterými vládnou, na výchovu učitelů a my musíme činiti totéž. Nesmíme lekati se obětí tam, kde jedná se o šíření odborných vědomostí v našem členstvu. A dojde-li k sloučení, pak sjednocené Sokolstvo musí první a hlavní pozornost věnovati tomu, bychom v době co nejkratší vychovali si řadu schopných cvičitelů a cvičitelek. Bez těchto důležitých činitelů ani sloučené Sokolstvo nebylo by tím, čím býti má, čím býti musí, chce-li důležitěmu svému poslání zůstati věrno.

— Truchlivou zprávu dočetl jsem se v Děln. Am. Sokole, že v New Yorku zemřel známý německý cvičitel Karel Stahl. Stahl zahájil svoji činnost jako cvičitel českých Sokolů v jednotě new-yorské, které pro druhé závody N. J. S. vycvičil družstvo tak, že dobylo v druhých závodech N. J. S. v Detroit, Mich., r. 1882 první cenu. Členy družstva byli: Jan Pavlík (již zesnulý), J. Brodil (již zesnulý), J. Celer (již zesnulý), Aug. Tesař (nyní v St. Louis), J. Fischer a pořadatel této části. Stahl nejen, že vycvičil družstvo k vzácné dokonalosti na náradí, ale pilným pěstováním prostných docílil u všech členů družstva takového vývinu tělesného, že new-yorskí borci tenkrát byli předmětem obdivu všech přítomných jak diváků tak Sokolů i cizích odborníků. Později, jak se dočítám, cvičil new-yorský Dělnický Sokol. Pisatel sešel se

se Stahlem posledně při sjezdu německých turnerů v Indianapolisu, a strávil s ním příjemné chvíle vzpomínkami na mladá leta a krásné chvíle, zažité v tělocvičně newyorské v 5. ulici. Čest budiž jeho památce — naučil jsem se ctít jej nejen jako dobrého učitele, ale i řádného muže.

— Ve schůzi ústředního Technického Výboru pronesl br. Paskovský náhled, aby věnováno bylo více pozornosti hrám, jakou je na př. tennis a aby v letě uspořádán byl pořad závodů. Náš list přimlouval se za to již dávno. Kdybychom náš dorost obého pohlaví přiměli k pěstění her venku, učinili bychom proň mnoho a naším účelem jest utužovati mládež způsobem všemožným. Kdo navykne si pěstovati hry ve volné přírodě, ten nikdy neoddá se karbanu, pitkám a zábavám pochybné pověsti v mracích otravného kouře — a pro ženu nemůže býti ušlechtlejšího osvěžení tělesného, nežli jest tennisová hra. Předkládám náhled br. Paskovského našim Sokolkům nejdříve — aby ony učinily počátek. Věnujme letošní dobu návniku a příští rok začneme přátelskými závody. Pisatel bude ochoten v návniku vypomoci tam, kde se povolanych sil učitelských bude nedostávat!

— Bud'me opatrní, abychom tělocvik nesnižovali na stupeň dryáčnický oznamovaných patentních léků pro všechno a pro každého. Stává se, že tělesně sešlý, často nevázaným životem úplně vysílený člověk nucen jest nadšeným cvičencem, aby v tělocvičně hledal ztracené síly. On uposlechne — takový nešťastník chytá se pak zoufale všeho — a výsledek, že vzpíráním břemen, cvičením na bradlech a hrazdě vynaloží poslední zbytek svých sil a jest na tom pak hůře, nežli do tělocvičny vstoupil. Takový potřebuje dříve lékaře a potom teprv cvičitele — a k tomu zkušeného cvičitele. Často duševní práci přemožený, s činnou soustavou rozrušenou nešťastník hledá též posílení, obrození v tělocvičně — a je-li nucen prováděti vše, co provádějí silní, zdraví — olupujem ho o tu poslední špetku síly co mu zbývá. Pamatujme: tělocvik — rozumný tělocvik — jest pro zdravý vývin, pro utužení zdraví neocenitelný — ale nebezpečno jest odporučovati jej každému a v každém případě.

Literatura odborná.

Cvičení kuželi. Sepsal Jos. Čermák, učitel tělocviku na vyšších školách v Chicagu a učitel v ústavu pro výchovu učitelů a učitelek tělocviku, American College of Physical Education. Druhé odborné dílo, vydané Technickým Výborem Č. A. O. S. jest hotovo. Jsa autorem odborného spisku tohoto, nebudu se o jeho přednostech široce rozepisovati a podotknout pouze toto: ať naši bratři cvičitelé a sestry cvičitelky porovnají toto naše české dílo se všemi spisy cizojazyčnými, pojednávajícími o témž předmětu a pak ať utvoří si úsudek, jak dalece snese práce česká porovnání s pracemi cizími. Já se porovnání toho ani dost málo nelekám. Sestavoval jsem úlohy ve spisku obsažené po dlouhé tři roky svědomitě a odevzdávám výsledek práce té Sokolstvu s plným vědomím, že všude, kde jest touha po poučení, po zdokonalování se, tam spisek ten úkol svůj vykoná v plné míře. Obsah knihy jest následující: Úvod. — Názvosloví. — Malé kruhy a polohy paží při jich provádění. — Hmaty. — Rozdělení látky cvičební. — Hudební doprovod. — Pokyny cvičitelům. — Část I. Dvanáct úloh jedním kůželem s prostnými cviky vloženými neb spojenými s cviky kuželi. První úlohy této části vypracovány jsou pro začátečníky, tedy pro třídy dětské, (10—12 let) kdy s cviky kuželi počínáme; další jsou ukázky cvičení jedním kůželem pro pokročilejší. — Část II. a) Čelné i bočné kruhy, kmihy a švihy dvěma

kůželi, stejno- i různoměrné. Malé kruhy jedním kůželem. b) Velké, střední i malé kruhy dvěma kůželi. Tyto úlohy jsou již pro pokročilejší třídy dorostu, 12—14 let. — Část III.: a) Sestavy různokružné, b) sestavy střídokružné. Hlavně pro třídy cvičenců večerních, kteří v denních třídách elementární cviky si byli již osvojili. — Část IV. a) Průpravné cviky pro sestavy nesoudobné, b) sestavy nesoudobné, spojené s cviky trupu i nohou a s cviky s místa. Pro družstva nejvyspělejší. Část V.: Cvičení ukázková: a) Cvičení jedním kůželem pro veřejné vystoupení začátečníků (chlapci i děvčata) b) cvičení pro veřejné vystoupení žen, c) cvičení pro veřejné vystoupení mužů. — Na konec podány jsou různé způsoby nástupů pro cvičení kuželi. — Kniha, v plátně vkusně vázaná, jest bohatě ilustrována, tak že i v tomto ohledu předčí veškeré publikace cizí, neboť každá důležitější poloha jest pěkně zobrazena. Mámt' před jinými autory odborných spisů tu vzácnou výhodu, že mohu užiti jako modelů pro ilustrace členů své rodiny, kteří jsou s cviky obeznámeni a tu není třeba teprv různé polohy vysvětlovati, ukazovati, aby docíleno bylo polohy takové, jakou si autor právě přeje. Fotografie vyhotovil fotograf p. Malý a snímky pro knihu shotovila Franklin Eng. Co., jejímuž místopředsedu krajanu panu E. Le Grossovi jsem díky povinován za to, že učinil cenu přístupnou, aby kniha tak pěknými ilustracemi opatřena býti mohla. Vydání knihy však přes to jest spojeno s velkým nákladem, ale věřím, že chceme-li již něco vydati, vydejme vždy práci důkladnou, která vyhoví potřebám našim po dlouhou řadu let a může rovnati se pracem cizojazyčným.

Nač bratry cvičitele a sestry cvičitelky (nynější i budoucí) zvláště upozorňuji, jest, že studování úloh v knize uvedených bude pro každého a pro každou zároveň školou, jak v úloze i v cvičení ukázkovém vytčené thema přesně dle pravidel zachovávat, aby úloha neb cvičení ukázkové nebylo skládáno z prvků nepříbuzných, čímž harmonie cviků tělesných velice trpí a prozrazuje neznalost pravidel technického tvoření. Na to máme příčiny často si stěžovati a sestavoval jsem úlohy pro toto dílo právě se zvláštním ohledem na to, aby cvičitelé získali nejen hojnost látky pro cvičební hodiny, ale aby dle vzorů uvedených učili se též sami správně tvořiti. Vedle cvičení kuželi obsahuje kniha i hojnost cvičení prostných, které lze samostatně v cvičební hodině použiti, takže kniha vyhoví dvěma účelům najednou. Autor byl žádán stále, aby upravil "Cvičební večery kuželi" pro vydavatele Springera v Praze, leč válka veškeré vyjednávání překazila — ale jest k očekávání, že jakmile válka skončí, nalezne kniha hojně odbytu ve všech slovanských zemích za mořem jako našlo dílo "Ženský tělocvik". Proto by měli hlavně naši bratři a sestry spisek tento v čas si zaopatřiti, aby co nejvíce vydatných pomůcek zůstalo v našem středu. Vzhledem k nádherné úpravě knihy a četným ilustracím usnesl Tech. Výbor prodávati knihu členům Čes. Obce Sokolské za \$1.25 — nečlenům za \$1.50. Objednávky vyřídí jednatel Výk. Výboru br. T. Vonášek, 1647 S. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Cvičení kuželi, přes to že jest tak vydatné, že poskytuje nám přímo nevyčerpatelné množství látky pro pěkné tvorby, kterými bychom mohli klásti si základy pro v pravdě aesthetická čísla pro vystoupení veřejná, bylo u nás v posledních dobách velice zanedbáváno a doufám, že spisek tento bratry cvičitele na krásu cvičení těchto opět upozorní. Zvláště pro ženské odbory nemůže býti cvičení lepších nad tyto. Nalezne-li dílko toto hojnost odbytu, tak aby na Technickém Výboru nespočívala celá tíha nákladu, bude za tímto následovati spisek druhý, též velice potřebný a sice: "Tělocvik dětský".

DROBNÉ ZVĚSTI.

— Dle současných zpráv časopiseckých, jakž došly při uzavěření našeho listu ukázalo se opět v New Yorku, jak jednotný postup našich s Dělníko Americkým Sokolem znovu a znovu se osvědčil a to hlavně o zdařilém zápolu, pořádanému D. A. S. a o veřejném, ve dnech 2., 3. a 4. září t. r. Také bratři Slováci Chorvaté a Poláci tu byli a společná účast ta měla jen za následek nejen zvýšené nadšení, ale i povzbuzení k další práci šiků sokolských a zvýšenou přízeň lidu našeho, jenž těm Sokolům vždy přál. Jak známo naše N. J. S. a D. A. S. jsou již po delší dobu spojeny zatím po stránce technické, pracují v tom ohledu společně a jednoty na vzájem se sblíživše na mnoha místech v tom ohledu již síly netřítí a pracují jako mohutnější celky. Kde se tak neděje a kde jsou jednoty obou organizací, aniž by bylo náležitého sblížení pak vina jest na obou stranách, činovníků těch i oněch! V New Yorku dokázalo se co společným úsilím vykonati lze a vykonati by mělo všude jinde, kde členstvo svazu Česko-Americké Obce Sokolské, jakž sdružení naše se zove, se nalezá a po boku si působí. Nemůže být o tom pochyby, že svaz tento záhy bude posílen, že najdou se již cesty, abychom konečně sešli se pokrokové organizace české u jedné mety. Naše technické ústředí pracuje již po delší dobu jako technický odbor Česko-Americké Obce Sokolské, látka technická listu našeho se předává i orgánu D. A. S. a poslední slet a závody Župy Střední byly i sletem Č. A. O. S. čili její technického vedení. K dobrým výsledkům v Chicagu pojí se nyní výsledky neméně dobré v New Yorku a my jen těšíme se na podrobné zvěsti odborné do čísla příštího, jako na zprávy o mimořádném zápolu našich v Howells, Neb. Také tu zdar provázal sokolský ten počín, jakž časopisecké zprávy potvrzují.

— Že nutno jest být i řadách našich na stráž dokazují nejlépe výsledky sletu a závodů Katolických "také Sokolů" čili "Orlíků", jakž minule odbývaly se v Milwaukee, Wis. Veledůstojný pán ten a ten, takto "starosta" slet zahájil proslovem s kazatelny, pak se evičilo a odpůldne šlo na požehnaní a p. Jak se tu profanovala věc naše sokolská! A vyskytnou se ještě lidé, již obhajují. My katolíkům dojísta přejeme evičení jako každému člověku vůbec, ale divíme se, že má být prostředkem "ku spase věčné." A zajímavé, že se "Orlíci" roztahují nejvíce v Clevelandu, pak již přijde Detroit, Chicago, Omaha, Milwaukee, So. Omaha, Dodge, Cedar Rapids a trochu Texas. Uvedená jména měst měla by šiky naše vzpružit všude tam, kde třeba.

— Prvá schůze poradní zvolených výborů naší N. J. S. a Župy Fugner Tyršovy v Chicagu se již odbyla a různé body stanoveny, jakž spojení se umožní. Tolik prozatím, aby jen se znalo, že se pracuje a v práci upřímné, poctivé a při dobré vůli konané vidíme dnes mnoho i jsme si jisti, že v celku vyzní ty porady vzájemné co nejlépe, ba vyzní lépe, nežli stále zbytečné mluvení a psaní, místo vlastních činů a jen činů. Těm věříme my. Ne slova, ale skutky platí.

— V knize "Modern Austria, her racial and social problems" píše Virgino Vayda i o Sokolstvu a jeho zřízení i obdivuje toto hnutí výchovné, jež dovedlo jistým směrem spojit všechny Slovany i zbudovalo můstek vzájemnosti slovanské, která projevila se nejlépe na bojištích evropských i ukázala, jak chatrné jsou základy říše Habsburků. Dokazuje se tu, že v Sokolství jest vložen veliký duch Slovanstva, jež na sletech se poznávalo a mimoděk sokolskou výchovou borec, mládeže obého pohlaví i žen šlo k metám velikým, jakž vytkl je Kolár, čili stělesnilo velikou myšlenku slovanskou! Prvá rána padla v té hrozné válce u nás doma na hlavu Sokolstva, vláda rozpustila jeho organizaci čili formu téže, ale ducha sokolského nezasáhla, nezničila, ba spíše nadehla k odvetě. Takové zvláštní sblížení všude se jevílo

mezi Slovany a tam kde byl Sokol nezůstalo jen při slovech, ale pomáhalo se a kulturně nadehávalo. V tom ohledu český Sokol velikou má zásluhu tam doma a zde i my starali se o sblížení s bratry druhých kmenů slovanských, zakládajíc jim organizace sokolské, organizace jakých u jiných národů není. To poznali nepřátelé naši a dle toho nápodobovali kde mohli. Avšak, abychom se vrátili ku spisovateli, jenž pojednává o slovanské otázce, tak pěkně vystihnouti se snaží naše poslání. Právě mezi jiným: "There are marvellous Slav movements, like that of the Sokols, which unite the Slavs of the whole world under the pretext of gymnastic association: the Germans only laugh at them." Dejme tomu, že Němci Sokolstvu se smáli, dnes však již se nesmějí, když setkávají se s nimi na frontách a v zákopech svých soupeřů, jak ve Francii, tak v Soluni a zejména na Rusi. Kniha o které se zmínujeme jest psána roku 1915 i poukazuje na to, že pro shnilé Rakousko-Uhersko ztráta Slovanů a jejich cítění znamená mnoho, zejména, když se skupiny jihoslovanská a česko-slovenská upevní, aby stykem vzájemným a porozumění nenechaly více Maďara pošilhávati po jader-ském moři a Němčíka po cestě do Cařihradu. Pak již následovati bude rozpadnutí Rakouska se spojením se Slovanů s Velikým Ruskem a svobodným Polskem i volným státem česko-slovenským.

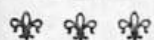
— Pozorujeme vždy, kdykoliv se nějaký ten větší sjezd některé z podpůrných jednot odbývá, co učiní se v zájmu práce národní, co učiní se v zájmu školství a dobrých našich účelů vůbec. A litujeme věru, že na ty školy tělocvičné, na trochu toho uznání a povzbuzení šikům sokolským, které přece přímo vychovávají nové, zdatné a zdravé členstvo veskerým českým jednotám podpůrným nikdy a nikde nedojde! Dá se podpora čemukoli i rázu soukromého, ale Sokolstvu ani se neřekne, jestli se mu za činnost jeho a práci vědí, jestli i ty školy tělocvičné doznati by měly podpory, aby všude co nejlepší síly evičitelské zaměstnávat se mohly a evičilo se dle nejlepších požadavků naší soustavy i poznatků moderních. My nikdy sjezdy podobné nezapomeneme pozdraviti, ale při tom žel zůstává. Jakoby se nemohlo promluvit někdy i v takové podpůrné organizaci o tom našem silném a zdravém příští a pomoci zakládání jednot sokolských i pomoci ve vydržování jejich tělocvičných škol. Sjezd sesterské Podporující Jednoty skončil minule v Clevelandě, O., a orgánem zvolil "Ženské Listy", jež mají však také trochu té svobodomyšlnosti dbáti na příště. . . . O tomto bodu mohlo by se hodně říci, zejména nyní kdy ta naše tak zvaná svobodomyšlnost trpí na všech stranách, nejen rozhraností vlastních šiků, ale i tím, že živly všeliké dovedly se nám zahrnouti v našich kruzích a působí výdatně, jen co je pravda.

Duch, mravní a tělesná hodnota členů sdružení našeho přetvoří ráz a tak samo stává se výchovnou jeho.

K otužení těla není potřebí určitého náradí, tělo naše dá se otužiti i jednoduchým a praktickým evičením a znáti tato praktická evičení, prvky základní a schopnost sestavovati co třeba v hodině evičební v tom záleží úspěch našich evičitelů, již po sokolsku se chovajíce i dle toho postupují.

Nestuj nikdy o cizé, ale své haj! Miluj pravdu, právo a svobodu a lži se vyhýbej, třeba jsi chtěl zakrýti ji i svou naprostou nevědomost, hloupost a vše to co schází ti na vzdělání. Nemysli, že pero je motyka, že ním oháněti se můžeš a nebezpečná jest zbraň, jestli ti ho v ruce tiskne ruka cizí, aneb ostřím svým, když do papíru zareje. Tak mnohá již povstala kaňka.

DOPISY.

San Francisco, California, v červenci 1916.

Krajané! Po způsobu jiných, válkou trpících národů, ustanovilo se české komitě v San Francisku v Sokolovně, 739 Page Street, pro pořádání bazaru ve prospěch válkou trpících Čechů.

Česky cítící srdce pro každou lidskou bytost jest zajisté dostatečným důvodem každému našinci, aby se přičinil, by tak důležitý podnik potkal se s úplným zdarem. Voláme všechny Čechy na Pacifickém pobřeží ku společné práci. Národ potřebuje našich hlav, našich srdcí, našich kapes: Odložme prozatím v této nanejvýš vážné době nesrovnalost, která síly zbytečně tříští; jděme za cílem nám všem společným a bud' me jako Němci, když nás vlast potřebuje, stůjme všichni jako jeden muž a pracujme. Nikdo se nedomnívej, že na to síly naše nestačí. Každý z nás může přispěti dárkem, nebo penězi, — vše bude veřejně kvitováno. S bazarem, pořádaným v měsíci listopadu, bude spojena slavnost, na které budou účinkovati Slované všech národností.

Schůze výboru konají se každý čtvrtek v Sokolovně v 8 hodin večer. Žádáme a zveme všechny krajany, aby schůzi těchto se účastnili a přispěli svou radou.

Dárky přijímají se v Sokolovně, peníze: Luděk Jirsák, 1373 Hayes Street.

Spojené České spolky v San Francisku a Oakland

F. Laštufka, předseda.

St. Paul, Minn., 16. srpna.

Ve dnech sletu Župy Střední N. J. S. v Chicagu opravdu jsme osvěžili našeho sokolského ducha a též jsme se seznámili s mnoha bratry a sestrami jiných jednot patřících pod náš prapor. V čas závodů se nám všem zadost učinilo. Soudce jsme měli opravdu dobré a na nejvyšší zkušené a tu si můžeme jen gratulovat. Vedení závodů též bylo dobré, že vůdci br. Hašek a br. Paskovský jsou zkušení a příkladem vzorní, to se nedá upřít. Jen o veřejném mnozí bratři dotýkám, ale nač ukryvat a nechat škodit dalšímu přičinění. Jsme bratři a proto si bez rukaviček důkladně povíme a možná, že příště bude také vzorné chování podrobeno více vlivné bratrství a kázni sokolské. Jako podnáčelník Župy mínil jsem br. náčelníkovi pomáhat při veřejném, oč mě br. náčelník žádal a tu ochotně jsem zkusil vše činit co k činu bylo s vrchním náčelníkem br. Paskovským.

Bylo mi určeno seřadit evičence k nástupu s dorostem. Nebyla žádná obtíž, neboť si je br. Paskovský seřadil sám a sestry též nečekaly, až jim dvakrát veleno bude. Ale bratři zde se musím pozastavit a též přiznat, že hrdlo člověka musí mít nějaký dvojítyl cylindr, tak aspoň si naši Sokolové myslí. Počal jsem seřad'ovat s br. Sedlákem a shledal, že vždy, když jsem od předu přišel do zadu proudu, tak zůstali pouze bratři cedar rapidští v pořádku a druzí již museli něco jiného provádět po pažitu a když opět a opět jsme to sehnali a takřka uprosili, sotva odpočítané byly zástupy, již opět vidím bratry po celém sletišti, tak táž se ostatních, odkud jsou tito, že nemají ani tolik úcty k obecnstvu a vedoucím bratřím, aby dvě minuty zůstali v pořádku bez prošení? Zabolelo mne, když odpověď byla, že jsou od jednoty větší chicagské, sám bych nemohl dosvědčit, neboť jsem jich neznal, ale bylo by dosti smutné, aby takovýto stížností bylo více. Nemínil jsem žádné kaprálství tím, že jsem se snažil br. náčelníku pomoci, neboť jest mojí povinností, ale tímto způsobem se chovat bratři by neměli. Vím a uznávám, že jsem jim byl cizím, ale přece se bratři neměli dát prosit

k pořádku. Připouštím, že snad je ve vás mladá a bujná krev, ale chceme-li ukázat před veřejností svoji vyspělost sokolskou, musíme aspoň maličko sem tam uposlechnout toho, komu úkol napřed sami uložíme. Myslím, že když by br. náčelník se byl roznemohl a nemohl svoji povinnost konat, tož bych byl musel místo jeho dle stanov zastoupit, a co by to bylo pak s vámi bratři. Neznáte svoji povinnost? Byl bych snad mezi vámi špatně pochopil, když bych se byl pokusil to neb ono do pořádku uvést? To by byl slet, ani bych si to vidět nepřál. Ale mám aspoň zkušenost toho sokolského bratrství. Smutné to řádky, ale sám je těžko nesu v citu svém, avšak naději se, že nebudu vícekrát svědkem takovýchto dějů. Moc mile na mne nepůsobilo chování vaše před zraky veřejnosti chicagské, kam jsem s radostí jel, bych se s vámi seznal a také jsem seznal a věru točily se mně myšlenky všelijaké. Nuž, již se stalo. Teď ale bratři mne posud'te jak chcete, a nezlóbe se za pravdu, neb co sám rád nemáš, druhému nečin, zní přísloví a těším se na lepší výsledek při příštím sletu a zůstávám Váš

Fr. Drassal.

Prague, Neb., 20. srpna.

Nová sokolská jednota v Prague, Neb., uvedena do svazu N. J. S. dne 5. srpna 1916. Jak krásný byl to den pro nové údy, když br. J. J. Mik, jednatel Záp. Župy pronesl: "Prohlašujeme Vás tímto členy N. J. S., tělesa Čechů uvědomělých, svobodně myslících, s láskou v srdci pro českou myšlenku." Přijeli Sokoli a Sokolky z Omahy a So. Omahy, aby uvedli novou jednotu do svazu. Na nádraží stáli pražští hoši ve špalíru a když hosté slézali s vlaku, hřimavé "Na zdar" zavznělo vzduchem. Hoši pevně stáli dvěma řadama a když okolo nich pochodovali hosté, klobouky se smekly na důkaz úcty k těm, kteří přišli tak daleko, aby myšlenku sokolskou vstúpili do srdcí nových členů.

Průvod s hudbou v čele vešel na nádraží v 6 hodin. Bylo nejméně 60 v řadě. Průvod jsem měl na starosti a věřte mně, že hoši byli poslušni povelům a drželi se statečně. Když vlak vjížděl, udělali zase naši hoši špalír a hosté prošli skrz — pražští hoši vzdali čest a hosté opakovali. Pochodovalo se do Z. Č. B. J. síně, kde přichystána byla večeře pro všechny. Po večeři výbor ubytoval hosty patřičně. V 8 hodin začala zábava a kolem 9. hodiny po uvítání hostů br. Mik přednesl krátkou, ale srdečnou řeč, již byli naši hoši nabádáni ku kázni sokolské. Po uvádění zábava trvala přes půlnoc.

V neděli kolem 11. hodiny scházeli se Sokolky a Sokolové na výletní místo, kde se rozproudila brzo zábava a čekalo se na veřejné evičení. Návštěva byla ohromná, pochybuji, že Praha kdy byla počtena takovou ohromnou návštěvou. Vzorné družstvo Sokolů a Sokolek předvedlo krásná prostná, začez byli odměněni bouřlivým potleskem. Pak evičilo vzorné družstvo Sokolů Západní Župy na bradlech. Byla to podívaná, jak krásně evičili, každý výkon sledován s údivem. Po evičení trvala zábava asi do půl noci, když se všichni rozešli v dobré náladě a spokojenosti.

JEN JEDNU POZNÁMKU! ČISTÝ VÝTĚZEK Z CELÉ SLAVNOSTI, KTERÝ OBNÁŠÍ KOLEM \$300, NE-LI VÍCE, BUDE VĚNOVÁN ČESKÉMU NÁRODNÍMU SDRUŽENÍ. KDO JE NEXT?

Naši hoši jsou nadšeni, chtějí započít evičit, a jsem si jist, že co nevidět budou svoje paže tužit na náradí. Přihlášeno je jich kolem 90. A tu zajisté z nich můžeme vybrat dobré družstvo.

Jen jediné heslo, ale musí si ho všichni vstúpit do paměti jest "Svornost". Osobní zášť musí jít na stranu a všichni musí pracovat za jedním cílem — a ten jest — aby pražští hoši stáli první v řadě jednot v Nebrasee a po celé jednotě.

Jednota má dosti dobré základy a je povinností všech, abychom udrželi ji v dobrém postavení — snad se nenechá Praha zahanbiti.

Sebral jsem prvních 25 podpisů, které jsem zaslal br. Vonáškovi. Na tom základě V. V. odporučil je k přijetí. Další přihlášky sebral Dr. Kašpar a jiní pracovníci, tak že dovršeno na 90. Začátek mají dobrý, ale musíme si toho hleděti, abychom svoji sílu udrželi. Jen ve "svornosti a lásce je síla!" Když Záp. Župa vyjde nám opět vstříc a dá nám dobrý začátek, zajisté hoši uznají poskytnutou pomoc a budou se činit, aby nebyli pozadu. Jen do práce a ukažte svou barvu! Na zdar Sokolu Pražskému!

Frant. Žabka.

Dallas, Texas, 27. srpna.

Ohromný zápas evropských národů za ideu svobody a práva malých národů, zastal i členstvo našich jednot hotové řaditi se pod prapor červenobílý a tak naše činnost obrací se hlavně pomoci Č. N. S. v jeho těžkém zápasu za samostatnost českých zemí. Dne 21. t. m. zaslali jsme z odbočky dallaské \$250 ústřední sběrně státu Texas. Jednoty naše uspořádaly 2 velké národní slavnosti na prospěch věci osvobozovací. Pořad obou byl upraven námi a i proveden. Při první předvedli jsme ukázky těloeviku, při druhé přednášel br. Beneš.

Br. Beneš povolán byl do Texasu jednotami sokolskými, které na výzvu výb. Z. J. o přednášky se přihlášily. Br. Beneš přinesl k nám živé slovo. Slovo lásky k rodné hroudě, k svému původu; slovo plamenné k srdcím našim a slova vlastní vůle, jež mají nám býti vůdci v příštím našem činnosti. Br. Beneš stal se bezděky lékařem tisíců českých srdcí, která odumírala svému národu. Byla to jeho vroucí láska k vlasti, k národu, již slovy ohnivými naléval v srdce naše — bylo to jeho svaté nadšení pro práci, již nezištně a rád velkému ideálu přináší, které způsobilo obrát v myslích tisíců našich lidí. Slovo jeho je příčinou, že dnes český Texas hlásí se k novému životu — životu práce a úsilí státi se platným činitelem v životě národním. — Jsem hrd na to, že jednoty sokolské N. J. S. v Texas napomáhaly k tomuto vzkrášení. Jsem hrd na to, že ve všech místech, kde jednoty sokolské jsou, stává také odbočka Č. N. A.; důkaz to, že v nás život a že třeba jen větší horlivosti z našich sokolských ústředí, aby v čase nedlouhém jednoty texasské postaveny byly na úroveň jednot severních. Zůstaneme bez pomoci — dokážeme toho také — děle to potvrzuje, ale vybijeme se. Cesta br. Beneše uvědomila nás o síle naší. Jest třeba jen, aby byla stále živena a výkonnost síly té se uplatní. Jest nutno, aby v podzimu povolán Ž. J. učitel těloeviku do Texasu. Jednoty naše upsaly již přes sto dolarů na výlohy a doufáme, že na našich okrskových cvičení vše ku skutečnosti přivedeme. — Okrsková cvičení budou pořádána v měsíci listopadu v Houstonu a Waco. (Ač ž. výbor Ž. J. položil cvičení do Dallas, budeme žádati o změnu.) Br. Beneš bude přednášet na Českém Dni ve Waco a tu vystoupení naše podpoří práci jeho. — Dne 3. září t. r. máme společné veřejné ve Fort Worth, abychom posílili tamní jednotu a získali další pracovníky pro věc sokolskou. Jednota ve Fort Worth koná své poslání a účinky činnosti její jsou na životě osady forthworthské velmi patrné. Jsem si jist, až jednou V. V. N. J. S. pošle svého zástupce po jednotách texasských, aby shlédli činnost jejich, nalezne ve zprávě jeho mnohá překvapení. Pomalu probouzí se jednoty naše k životu sokolskému. Členové našich jednot hovoří již také o knihách, divadle a koncertech, zakládají v jednotách vzdělávací a hudební odbory, a třeba ty počátky byly maličké, jsou nám nadějí, že bude lépe. Na zdar!

Franta Rendl.

N. S. Pittsburgh, 27. srpna.

Nejsem dopisovatel, nemám však pokoje, abych pár řádků nenapsal, když náš dopisovatel na jeho povinnost zapoměl. Již slušnost vyžaduje, bychom poděkovali br. clevelandským za jejich namáhavou práci a starosti, které zvláště s námi měli, když jsme se sletu v počtu největším účastnili a přece lépe poděkovati později nežli nikdy. Bratr Leo Vše- tečka měl zajisté nejvíce práce a starostí a jenom jeho chladnokrevností mohl tolik dokázat, též i všichni bratři, kteří jste na této práci podíl brali, přijměte bratrský dík od Těl. Jed. Sokol "Říp". Nechci se více rozepisovati, co a jak bylo o sletu, ale jisto jest, že všichni odnesli si milých vzpomínek dosti a že některé se nikdy zapomenout nemohou.

Bude-li příští slet v Pittsburghu, musím již předem poznamenat, že nebudeme moci vše splatit, avšak učiníme vše, co v naší moci bude. Velice nás překvapila zpráva, že slovinský borec br. Vinco Pristov jest utopen, nechtěli jsme tomu ani věřit, když jsme jej vskutku — pár dní před jeho smrtí viděli o sletě. Velice bratrsky zachovali se br. clevelandští o pohřbu jeho, že vykoupili mu ono místo k věčnému spánku, kterého on si zajisté hoden byl. Přes půl roku nebyla od nás žádná zpráva, avšak přece se trochu pracuje, tedy potichu; — v některých ohledech jest lépe, že vše na veřejnost nepříjde. Tříčlenný výbor Těl. Jed. Sok. Říp založil odbočku Čes. Nár. Sdružení, do které jsou zahrnuté všechny české spolky zde stávající vyjma "kosteličkářů". Výsledek za tu dobu mohl být lepší, avšak za neúnavné práce můžeme dokázat dost, — přiznejme si však, že proti některým jiným osadám českým jsme pozadu, mějme na zřeteli ty, které dokázaly více nás, avšak víme též, že nejsme mezi posledními co na počet obyvatelstva se týče. Schůze odbývají se každou první sobotu v měsíci, avšak s lítostí musím podotknout, že bratři malý zájem jevíte na věci nám dnešního času nejnávětější. Každý jste členem odbočky, příležitost máte, proč nedostavíte se do schůze v počtu co možná největším a tím povzbudíte i ostatní naše krajany a tak dostojíte pouze vaší povinnosti.

Kde jsou zpěvaví bratři "Vlast máti až nás zavolá", krásná slova, ale nepochopená.

Práci můžeme prospěti, ne však zbytečným hašteřením, jak to již máme ve zvyku. Bratři, věnujte větší zájem Čes. Nár. Sdružení. Na zdar!

Miloslav Janouch.

Oak Park, 28. srpna.

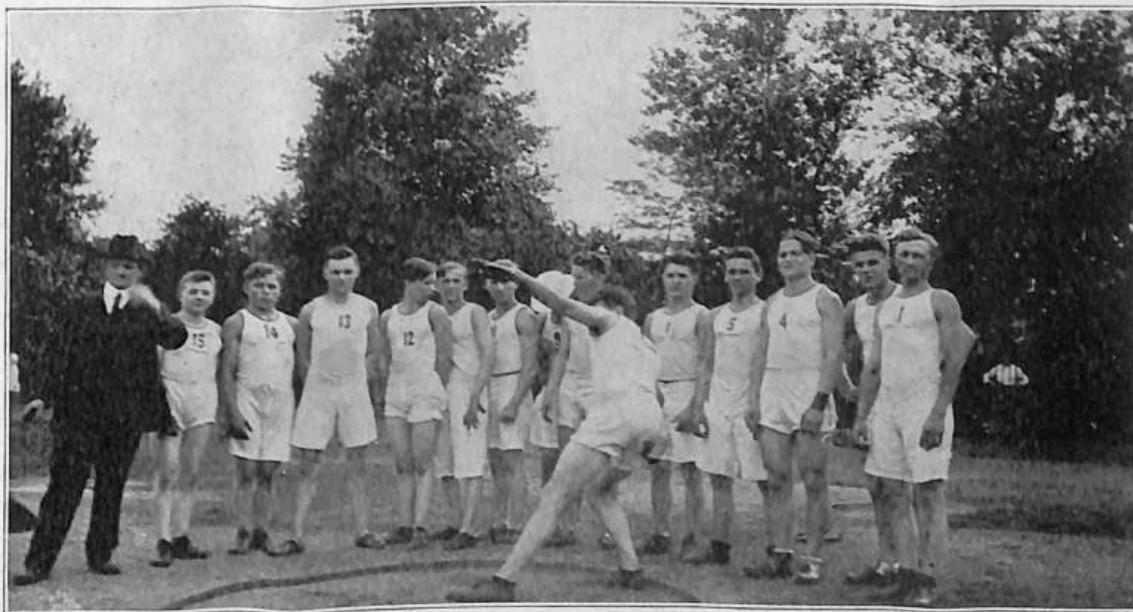
Po uplynutí delší doby píšu, abych zase nechal něco vědět o naší činnosti i o naší práci sokolské, neboť mnozí bratři, kteří nechodí do schůzí, myslí třeba, že odpovídáme, ale není tak, neb právě letos naše jednoty byla čilou. Účastnili se každé slavnosti neb výletu sokolského; na který byla pozvána; při posledním sletu Župy Fugner Tyrš též byla deputací zastoupena, také se účastnila výletu Sokol Tábor Slovanské Lípy, ale vím, že hoši budou na to pamatovat, neboť jak na sletu promokli tak i na výletě neb ten den přišlo celé odpoledne, ale to nic, hoši se nelekli. Též i naše jednoty měla, 16. srpna výlet, který se nám letos vydařil nejen morálně ale i finančně. Účastnili se bratři Sokol Tábor Slovanské Lípy i Berwyn. Je vidět, že ony dvě jednoty drží dohromady i vy bratři od druhých jednot by jste měli též jedni druhého navštěvovat. My jsme byli u mnoha jednot na návštěvě, ale nás zapoměli. My jim odpouštíme a píšeme proto, že vždy, když se budou více scházet, že bude mezi námi větší zájem o věc sokolskou.

Dne 7. srpna naše jednoty pořádala vyjížděku s dorostem k pomníku našemu Karlu Havlíčku Borovskému do Douglas Park v Chicagu. Den byl krásný a dorostu se účastnilo 80, obojího pohlaví. Naše jednoty již druhým rokem opakuje onu slavnost a hold našemu velikánu, i znám dobře, že se v malých srdcích dobře zakoření ona láska k na-

ším vůdcům našeho národa, když se poví vhodně. Též se účastnil dosti velký počet rodičů i příznivců; ačkoliv bylo oznámeno, že přijedem do parku v 10 hodin dopoledne, opoždili jsme se o celou hodinu, ale přece naši nás očekávali i náš Dr. Rudiš-Jičínský, náměstek V. V. Nár. Jed. Sokolské Dr. Ant. Mueller a Ant. Pecival. Tu radost těch maličkých nemohu vypsát. Můžete si sami představit. Po seřazení malá žačka položila jmenem dorostu pěkný věnec s obětina-mi, a promluvily dvě žačky Helenka Poppova a Olga Továř-kova pěknou řeč; na to zapěli společně "Spi Havlíčku." Na to ujal se slova náměstek V. V. Dr. Mueller. Vylíčil co byl náš Havlíček a jak i my zde v Americe si ho máme vážit, že můžeme směle našeho Karla přirovnat k Lincolnovi, neboť bojoval pro svobodu jako náš Havlíček. A proto i Vy maličtí mějte v srdci i paměti, že pro svůj národ zemřel. Jak jest jeho ruka pozdvížena na tom pomníku, proč? Ta ruka vám ukazuje jak vždy říkal: "Vyhrožujte si mně, příslibujte si mně, přece zrádcem nebudu."

Na to se ujal slova náš Dr. Rudiš Jičínský a připamatoval nám, že 7. srpna byl poslední den žití našeho velkého otec, našeho Miroslava Tyrše, neboť 8. srpna vyšla zpráva

na? Nemáte i vy naši matky krev!" Nejste i vy děti jedné matky? Proto bratři tážu se Vás, snad i vy jste již mohli za dva roky poznat práci a snahy Národního Sdružení. Kte-rý nejste členem staň se jím hned, neboť jest to vaše povin-nost a pak musím vám bratři říci, že mám dobrou zkušenost o tom jak mezi námi je to češství. Sám chodím od domu k domu a znám jak se u báru zpívají české písně, ale když má sáhnout do kapsy tak řekne: "Já jsem jim dal", aneb se vymlouvá, že by dal a neví na co. A vím dále, že mezi námi jsou ti, kdož před válkou byli nejen velkými svobodáři, ale i světlí a vlastenci. Tito lidé nejen, že nepracují s námi, ale poškozují, sesměšňují a podrývají práci za českou samo-statnost. Dnes válka jde do druhého stadia pro nás přízni-vějšího a proto "masky dolů", kdo jste s námi a kdo proti nám, ale veřejně! Bratři bude třeba ještě více napnouti naše síly, a poučovat ty, kteří nechtějí tomu porozumět a doufám, že koncem toho roku nebude jeden bratr neb So-kolka a upřímného Čecha vůbec, který by nepatřil v naší osadě do naší odbočky Česko Národního Sdružení. Naše od-bočka pořádá, dne 1. října velké Vinobraní v národních kro-jích, proto bratři v Chicagu máte příležitost nás navštívit.

Vrh koulí družstva Sokola Chicago o sletu Župy Střední.

z Tyrol, že jest náš zakladatel mrtev. Mluvil k malým slo-vy prostinkými, ale tak, že muselo působiti. Na to zapěly dívky: "Kde domov můj" a americkou hymnu; po zpěvu byl nástup ku cvičení, které provedly žákyně českými i ame-rickými praporeci, cvičení provedly pěkně, i hoši se dobře drželi s tyčemi, za což byli pochváleni obecně shromážděným. Povolení nám získal k vyjížďce starosta V. V. br. J. Šiman. Pak byl dán povel k další projížďce městem Chica-gem a záhy již na venek do přírody. Ale jak se říká, ne-šťestí nechodí po horách ale přišlo na nás; neb auto našeho br. starosty Václava Poppa se nechtěl hnout z místa, však náš starosta se dlouho nerozmýšlel zavolat jiný a jelo se dál. Všem bratřím, kteří ten den obětovali pro náš dorost vzdá-vám srdečný dík.

Též musím se zmínit, že máme v naší Sokolevně odbočku Národního Sdružení, která čítá 186 členů a naše odbočka od-vedla krajskému výboru částku \$450. Jest to částka dosti velká, ale nechápu proč mnozí naši krajané poškozují naši dobrou věc za osvobození českého národa; pozvali jsme kaž-dého Čecha v naší osadě, ale jak vidím, že katolické spolky nejsou zastoupeny ani jeden v naší odbočce. Co toho přiči-

Naše tělocvična od 5. září opět oživila. Br. J. Novotný jest zase zvolen evičitelem. Proto bratři k práci, neboť když budeme zase ten rok čili tak zase nám donese ovoce. Naše Sokolky též opět budou nápomočny a pak se doděláme výsledků!

Naše místnost již nám nevyhovuje a proto přišlo se k náhledu, že by se mělo přistavět, ale pro finanční příčinu a v naší osadě temperenění činnost ponechána stavba až na jaro.

Ochotnický kroužek odbýval schůzi zahajovací ku pod-zimnímu období a zvolen za řiditele Sokol br. Vydra, které-mu přejí mnoho zdaru. Náš ochotnický kroužek jest dosti silný a činný. Od 1. září nastoupil za správce Sokolovny náš Josef Kučera, který se bude těšit z naší činnosti též poslední neděli pořádá naše jednota pochodový výlet do Šuleparku i zvu Vás bratři. Na zdar! Tomáš Tovarek.

Hopkins, Minn., 31. srpna.

S velikou radostí a jásotem přijala jednota naše zprávu o umístění druhého okrskového sletu do Hopkins. Vzdá-váme vám, bratři, své srdečné díky za důvěru vaši v nás

a jsme přesvědčeni, že sklamání nebudete. Učiníme všemožné, aby vzpomínka na sokolské dny mezi námi nesla se vám v budoucnost jako krásný obraz a jako celek, abychom v něm měli každý svoji barvu a svoji zář.

Přešla doba odpočinku a my vracíme se opět k nové, velké práci, silní a rozmnožení novými pracovníky, za vytknutým cílem. Nadešel onen čas, abychom jako svoji lidé k sobě stáli a jsme-li spolu, jsme mocni všude. Bud' me věrni sobě a splníme to, co nemožno bratřím v otčině, tužme svoji paži, tužme svůj rozum, aby bylo co odkázat těm, již přijdou po nás.

Budet' i mnohého potřeby tam doma, až jednou přejde ten výřivý čas. Scházíť již tisíce těch, již plnili kdys naše řady, byli naši chloubou a jichž život zmařen, utracen, aneb i obětován pro vykoupění ze staletého ujařmení vlasti.

A na základě hrdinů našich budujme výše my zde tu národní pevnost sokolskou! Stavme tak, aby nikdo nezbořil. Podařilo-li se snad rozehnat onomu dvouhlavému, krvelačnému dravci ten houfec Sokolů, tedy nevyhubil. Zardousil sice mnohých svými pařáty, za něž ale bude pykat smrtí svou. Těmi údery rozbil všechna brka svá, jež ho nesla

konej lehkou, ale pracujme všichni a nikdo nezahálej, aby až přijde ten zítřek jsme přinesli to nejlepší utužení dle schopností našich. Pak cizina před námi smekne a ti naši staří tatíci budou kývat spokojeně jich šedivou hlavou.

Vašek Miller.

Chicago, Ill., 31. srpna.

Nemáme jaksi štěstí u naší jednoty Sokola Tábor Slovanské Lípy s volbou dopisovatele; obyčejně se to někomu vnutí, nu a pak se nepíše nic; žádný to nechtěl, tak jsem dostal sám.

Není se ale té liknavosti co divit, neboť každý dopisovatel rád se pochlubí činností v jednotě, u nás to ale poslední dobou nějak vážne. Od zničení požárem naší síně jsme jaksi v slepé uličce a nemůžeme z místa.

Žádná jiná jednota se snad neocitla v takové situaci jako my, nemáme totiž tělocvičny. Sín bývalé Slovanské Lípy sice máme, ale je v místě pro nás teď velice vzdáleném, obklopená lidem cizím úrovně velice nízké, tam tedy žactvo a dorost evičit nemožno. Máme staveniště na 12. ulici, které se nám nehodí a které se jaksi nemůžeme od-

Br. Rudolf Novák ze Cedar Rapids, Ia., vrh kouli o sletu.

i byla oděvem. Krev, kterou ssaje, byla otrávena dříve jím samým a marcipán, jímž jej krmí, jej také zadusí. Zde pak jednoho rána budeme probuzeni výbuchem a uslyšíme, že konečně praskla ta dvouhlavá obluda, jen její zkáza nám bude připomínat, že žila kdys. A my budeme želeť a jásat zároveň. Želeť nad těmi z našich řad, již otrocky nuceni jsou dlít v blízkosti jejího skonu a již snad pohlceni budou ještě k záchraně její vlastní.

Tím uvolněn bude řetěz, kterýmž jsme byli spoutáni již po tři staletí. Musíme přejít přes trosky tyto, jinak není také cíl náš úplný, chceme-li poslechnout vzájemné hudby slovanské.

Nuž, a my bratři, jděme pevně k té nejtěžší práci zde, práci agitační, naší odvetou budou nové řady; padl-li jeden, přived' me dva jiné! Jest zde všude ještě mnoho těch dobrých českých duší, ale namnoze je třeba je uvědomit, že jsou Češi a mají být jimi a dle toho také jich povinnost k národu v době utrpení, jaké dnes prožívá. Tedy pracovat a stále pracovat; kdo silný, konej práci těžkou, kdo slabý,

hodlat prodat, jelikož se zaň nenabízí ani poloviční cena, co bylo zapláceno před více jak 20 roky. Dále máme trosky staré naší síně na 13. ulici, kde upravili jsme předeek budovy, abychom aspoň měli místnost pro odbývání schůzí. Bratr Pokorný sice evičí žactvo a Sokolky v nedaleké školní tělocvičně a i po tělocvičnách bližších jednot, ale práce se mu jaksi nedaří. Ve škole je nám počet večerů velice omezen a i jiné překážky s používáním náradí se vyskytují a jezdit do síní jiných není praktické.

Nemá-li veškerá činnost ustát, je nutno co nejdříve postavit tělocvičnu. Většina členstva ve zvláštní svolané schůzi se usnesla stavět na starém místě, ač přípravný výbor odporučil, aby se stavěla síň rozsáhlejší na místě příhodnějším. Stavební výbor, jak slyším, na věci pracuje a doufám, že budu moci v brzkou oznámit, že začali jsme se stavbou.

Nebude asi co by si tak mnohý z nás přál, ale něco jest konečně lepší, nežli nic a uvalovat na jednotu veliké dluhy myslím, že by nebylo pro nynější dobu rozumné, zvláště

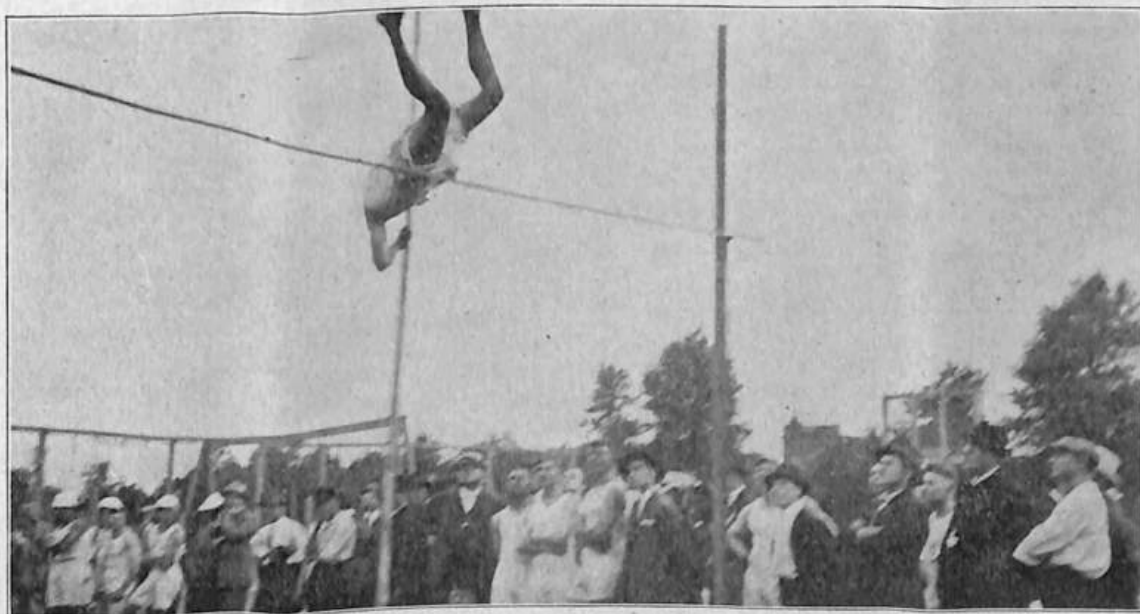
když vezmeme v úvahu, že se členstvo z okolí síně rychle stěhuje, takže v dosti krátké době mohou tu zavládnouti tytéž poměry, jaké jsou dnes v okolí staré síně na DeKoven ulici.

Právě teď kdy by jsme peněz nejvíce potřebovali, finančně valně neprospíváme, výtěžky ze zábav nejsou skoro žádné, neb ve zdejších okolí není místnosti, kde by se mohla pořádat zábava s vyhlídkou na výdělek, chtěli jsme to tedy jaksí vytrhnout výlety a usneseno pořádat v sezoně hned tři. První se nám nepovedl, neb skoro celý den pršelo, druhý pořádaný po dráze do Deer Grove nebyl tak navštíven jak jsme očekávali, doufáme tedy, že nás jaksí odškodní Plzeňský Park, kde pořádáme "výlet" v sobotu odpoledne a večer dne 2. září, což ale ve skutečnosti jest jen obyčejná tancovačka.

Myslím, že by bylo žádoucí, aby se na příště počet výletů omezil a když se něco pořádá, více agitovat. Poslední čas skoro v každé schůzi volíme spoustu výborů a členové z obavy, že budou zase "početni" nějakým tím výbořováním, raději nejdou ani do schůze.

Na zdar.

Josef Vlk.

Br. Jindřich Šmidl, první přeborník o sletu Župy Střední. Skok o tyči.

Omaha, Neb. 1. září.

Ježto není žádný dopis od našeho ženského sboru v "Sokole Amer." viděti, odhodlala jsem se toho chytiti. Jsem v Americe pouze 9 měsíců a Sokolkou u F. Tyršovy 2 měsíce. Byla jsem však v naší drahé vlasti Sokolkou po 6 roků a myslím, že (třeba dosud ty americké poskoky mě nejdou), vím proč cvičím, a duch můj tak často, když překročím tělocvičnu zaletí tam, kde trpí naši bratři a kde s bolným srdcem se i sestry musely vzdát toho, což i v době války jim dělalo radost — cvičení. Patřily jsme ve Vídni k Župě Fugner, a tam bylo nám též hrozně trpěti mezi Němci, kterým ty naše, krásné stejnokroje píchaly do očí.

Lépe se nám cvičilo za doby letní doma na Moravě v Župě "Západomoravské". Byly jsme se sestrou též na sletu v Brně, dne 27. a 28. července. Přípravy konaly se asi 6 měsíců před sletem a radost nás všech byla nevyličitelná. Však jakého sklamání se nám dostalo je snad všem známo.

Na nádraží Brna, toho našeho Brna, nás očekávala množství strážníků, jejichž středem nám teprve učiněna možnost dostat se ku předu. Co kamenů od těch germán-

ských po nás ze zadu házeno netřeba podotýkati. Než ani to nám nedovedlo pokaziti radost na den, který následovati měl.

Krásné bylo jitro, 28. července 1914. Časně jsme se probudily my Sokolky v jedné české škole, kde nás ubytovali. Asi o 9. hod. ráno seřazeny kráčely jsme za krásného hudebního doprovodu na "Královo pole" na sletišť. Prvně cvičilo mužstvo, což trvalo asi do 11. hod., pak přišly na řadu my ženy s kužely a švihadly krásně ověnčenými. Asi v polovici byly jsme přerušeny ohromným křikem Němců, kteří křičeli "konec a přestat!" Příčinu, proč jsme museli přestat jsme zvěděli až v Brně a tak naše radost, námaha a ony rázem zničila vražda spáchaná v Sarajevo na následníku a choti.

S bolesti nevýslovnou vzpomínáme i dnes na ty ubohé junáky srbské. Co ran, úsměšku a pokoření byli nuceni zakusiti — než se dostali k nádraží a do vlaku. I ve vlaku, kdy jsme jim volali poslední hřimavé "Na zdar!" po nich křičeli ti Germáni hanebné nadávky.

Proto každý Sokol, každá Sokolka necht' pracuje pílí neúnavnou, aby až opět zavítáme do drahé vlasti, která si

snad dobude, kžžené samostatnosti, mohli říci "i mé třebas jen nepatrné síly — přispěly, já — nelenila." Zde v Americe cvičím ráda a líbí se mi píše sester a bratrů.

Všeho zdaru přeji sestrám a bratrům k závodům v Howells! Lituji, že nemohu též účinkovati. Se sokolským "Na zdar!"

M. Marta Pokorná.

— V posledním čísle "Sokola Amerického" br. Macák od Sokola Plzeňského ve svém dopise píše, že závodní řád zkracuje cvičence nářad'ové. Jelikož tvrzení toto nesrovnává se se skutečností, jménem Ú. T. O. uvědomuji tímto zmíněného bratra, že T. O. při sestavování nového závodního řádu bral zvláštní ohled na cvičence nářad'ové, kterým nyní závod skoro o polovici jest usnadněn. Odporuji tedy br. Macákovi, aby si oba dva závodní řády, starý i nový, důkladně prohlédl aneb požádal o vysvětlení jednoho ze čtyř členů vlastní jednoty, kteří jsou členy Ú. T. O. a kteří nový závodní řád sestavovali a schválili.

Za Ústřední Technický Odbor J. Paskovský, náčelník.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI V. V. N. J. S.

odbyvané dne 28. srpna, 1916.

Schůzi zahájil starosta br. Šiman, za přítomnosti 20 zástupců. Nepřítomni byli brři: Špaček, Svoboda, Matas, Kubeček a sestry Štěpánková, Pertlová, Šístková a Šlaufová. Z těchto omluveny sestry Štěpánková a Šlaufová. Br. Továrek omlouvá svoji nepřítomnost ve dvou posledních schůzích. Omluva přijata.

Zápis o pravidelné schůzi ze dne 31. července přijat jak byl čten. T. J. S. Malin, Ore. zasílá příspěvky v obnosu \$6.00, splátku \$13.00 na dlužný obnos a žádá o obnovení půjčky. Žádosti vyhověno.

T. J. S. Iowa City táže se dopisem byl-li V. V. br. V. Albrechtem zaslán obnos \$15.00 sebraných pro podporu v Čechách. Jednatel požádán vyšetřiti a dle toho odpověděti.

Slavnostní Výbor Č. N. S. zaslal pozvání k slavnosti dne 3. září a žádá o vyslání zástupce do slavn. výboru. Pozvání přijato a usneseno doporučiti, by se N. S. v místních záležitostech obracelo na podřízené jednoty.

Čten dopis T. J. S. Cleveland, v kterém jednota tato souhlasí s posečkáním rozeslání návrhu, vzhledem k možnosti sloučení.

T. J. S. Podlipný z Detroit, Mich. oznamuje, že záležitost br. Jirásky byla znovu projednávána a jelikož nastalo ve věci některé nedorozumění mezi členy, žádá by V. V. poskytnul jednotě v této záležitosti radu. Jednatel požádán zděliti dobrozdání V. V. Několik členů T. J. S. Bruno, Neb., zaslalo stížnost na br. V. Blatného pro neoprávněné vyloučení. Odkázáno Župě Západní k vyšetření.

T. J. S. v Rosenberg, Tex. žádá různé informace, listiny a podobné. Ponecháno br. jednatelem k vyřízení.

Organisátor Župy Jižní z Ennis, Tex., zaslal zprávu z Jihu a další dotaz v záležitosti zadržených peněz v Shiner. K tomuto podotýká br. jednatel, že dosud peníze neobdržel.

T. J. S. Praha v Prague, Neb. žádá by jí bylo změněno jméno na diplomu. Br. jednatel pověřen bezplatně vystaviti nový diplom.

T. J. S. Crete, Neb., zaslala stanovy k přehlédnutí. Br. Vonášek za výbor na stanovy upozorňuje na některé odchylky. Jednotě má býti doporučeno dle této zprávy stanovy opravit.

T. J. S. Říp z Pittsburghu, Pa., zaslala dopis, v kterém žádá o vyslání společného cvičitele tamtéž. Br. jednatel k dopisu podotýká, že Ústř. Tech. Výbor Svazový měl v úmyslu br. Sedláka do Pittsburghu a okolí vyslati, když v Župě dlel, však následkem různých okolností rozhodl se Ú. T. V. vyslati jej do Župy Západní, a pak zpět do Pittsburghu, co nejdříve bude možno. Po uvážení okolností jednání Ú. T. V. schváleno.

Spol. cvičitel br. Sedlák zaslal dva dopisy, týkající se poměrů v Clevelandu a Detroit. Obsah dopisů vzat v úvahu.

Pokladník sletového výboru Župy Střední zaslal polo-
viční výtěžek ze sletu v obnosu \$4.17, který byl přijat.

Jednatel oznámil, že check za poplatky T. J. S. Houston, Tex. přišel z banky zpět. Usneseno oznámiti jednotě a připisati částku onoho checku k dlužnému obnosu.

Výbor zvolený k poradám za příčinou sloučení s Župou Fugner Tyrš oznámil, že bylo dopsáno zmíněné Župě dne 3. srpna, že však dosud neobdržel žádné odpovědi a z té příčiny doposud nebyla žádná schůzka odbyvána.

Br. Vlk podává zprávu z Č. N. S. a tato přijata.

T. J. S. New York žádá záslužní listiny pro bry. Sylv. Peška, Jana Smolu; T. J. S. Plattsmouth pro Ant. Kaňku,

Jana Svobodu a Václ. Říbalu; T. J. S. Tyrš So. Omaha pro Jos. Štěrbu a Boh. Horáčka. Br. jednatel pověřen listiny vystaviti, pakli shledá žadatele oprávněnými.

Usneseno zaslati zdravice sletu Děd. Amer. Sokola v New Yorku, k závodům v Howels, Neb., a sjezdu S. P. J.

Zpráva jednatele za měsíc srpen zní jak následuje:

Příjem v srpnu 1916.

Huml L., Cleveland, O. za knihu.....	\$.25
Štěrbu Elsie, St. Paul, za zpěvník.....	.10
T. J. S. Oak Park, Ill., příspěvky.....	18.00
T. J. S. Malin, na dluh za náčiní.....	13.00
T. J. S. Fort Worth, Tex., za příspěvky.....	8.40
T. J. S. Chicago za příspěvky \$118.70, do fondu sjezdového \$18.40	137.12
Tábor Slovanské Lípy za příspěvky.....	109.85
T. J. S. Montgomery, Minn. za příspěvky.....	16.65
American State Bank úroky.....	4.22
Plzeňský Sokol za příspěvky.....	121.45
T. J. S. Hopkins, Minn. za příspěvky \$9.65 a do fondu sjezdového \$8.40	18.05
T. J. S. Rosenberg, Tex., za příspěvky.....	15.00
Č. Z. T. S. Bohemia, N. Y., za příspěvky.....	7.20
T. J. S. Budivoj za příspěvky.....	20.10
B. Zoubek, Cleveland, za cvičitelské tabulky.....	2.25
T. J. S. Svornost za příspěvky.....	10.50
T. J. S. East Islip.....	14.40
T. J. S. Prague, Okla.....	26.85
Č. Z. T. S. Bohemia za příspěvky.....	4.50
T. J. S. Howells, Neb. za příspěvky.....	35.40
T. J. S. Howells, Neb. do fondu sjezdového.....	3.80
T. J. S. Ord, Neb. za příspěvky.....	5.05
Fr. Drassal, St. Paul, Minn. za roč. 1911.....	1.00
Fr. Drassal, St. Paul, Minn. za roč. 1913.....	1.20
Huml L., Cleveland, O. za knihu.....	.25
T. J. S. K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex.....	7.80
Štěpánek Fr., Milwaukee za cvič. tabulky.....	1.00
T. J. S. Malin, Ore. za příspěvky.....	6.00
Klatovský Sokol	20.00
	\$629.39

Příspěvky	\$ 575.50
Do fondu sjezd.	30.62
Úrok z banky	4.22
Knihy	.60
Splátka dluhu a různé	15.20
Různé cvičit. tabulky	3.25
Celkem	\$ 629.39
Z min. čtvrtletí	3,006.56
Celkem	\$3,635.95
Vydání	463.79
Zbývá v pokladně	\$3,172.16

Vydání v srpnu 1916.

Ček	
90 Za tisk 7425 čísel Sok. Amer. \$240.60; další 4 str. \$26.73; kolky \$36.55, dod. druhé třídy \$15.30..	\$319.23
91 Za tisk 5,000 brožur Národní Tisk. (zadrženy)....	
92 Za štočky The Franklin Co.....	8.90
93 Dr. J. Rudiš Jičínský za redakci sprnového Sok. Amerického	45.00
94 J Čermák za redakci Tech. Hlídky v srpnovém Sokole Americkém	15.00
95 Národní Tiskárna, za dopisy.....	2.50
96 Sedlák J., služné	60.00
97 Novák R., dopl. na jízdné.....	13.16
Souhrn	\$463.79

Vydání:

Tisk S. A.	267.38
Doprava	51.85
Redakce	60.00
Štočky	8.90
Spol. evičitel	60.00
Slet	13.16
Tiskopisy	2.50

Celkem \$ 463.79

Finanční stav koncem srpna:

Dluhopisy	\$3,000.00
Směnečné pohledávky	1,475.45
Hotovost v pokladně	3,172.16
Záloha na nářadí	735.61

Celkem \$8,383.22

Z toho patří:

Fondu sjezdovému	\$1,651.48
Směnečná pohledávka	109.00
Základní	300.00
Úrazovému	404.00
Kursovému	54.85
Ústřední Matici Školské	6.20
Česko Národnímu Sdružení	6.10
České Amer. Obci Sokolské	742.87
Různé	15.15

\$3,289.65

Fond Č. A. O. S.	\$ 814.62
Za evič. tab.	3.25

Celkem \$ 817.87

Vydání 75.00

\$ 742.87

Čeky 94. Služné red. Techn. Hlídky	\$ 15.00
Čeky 96. Služné spol. evič.	60.00

\$7 75.00

Fond sjezdový:

Z července (opraveno)	\$1,620.86
Za srpen	30.62

Celkem \$1,651.48

Záloha na nářadí byla	\$ 748.61
Splaceno T. J. S. Malin	13.00

Zbývá \$ 735.61

Adolf Vlk, tajemník.

FINANČNÍ ZPRÁVA

Slavnostního výboru ze závodů a sletu Župy Střední N. J. S.,
a Č. A. O. S. v Chicagu dne 23., 24. a 25. června 1916
odbývaných.

PŘÍJEM:

T. J. S. Čechie, záložní fond	\$ 25.00
" Tábor Slov. Lípy, záložní fond	50.00
" Chicago, záložní fond	50.00
" Oak Park, záložní fond	25.00
" Karel Jonáš, záložní fond	50.00
" Hawthorne, záložní fond	25.00
" Plzenský	50.00
" Rozvoj	15.00
Příjem z akademie	350.50

Od dekoračního výboru	231.23
Za vstupné na evičiště	666.50
Za pivní známky	1,152.35
Dodatečný příjem za nápoje	5.40
Za oznámky v Památníku	261.00
Výtěžek z oběda pro závodníky	9.62
Za dříví z tribuny	20.00

Úhrnem \$2,986.60

VYDÁNÍ:

Zapůjčeno sokolskými jednotami	\$ 290.00
Nájem ze evičiště	250.00
Anton Brousek, hudba	227.00
Rubringer, hudba (akademie)	80.00
Kušta & Mejdrieh, tisk	18.50
Vác. Donát, soda	74.50
Pilsen Brew. Co., pivo	101.50
Garden City Brew. Co., pivo	103.00
Spravedlnost, oznámky	25.00
Anton Brousek, rozepsání not	22.00
Jos. Martinec, různé potřeby	8.34
Za vypůjčené kostýmy a plátno	3.60
Lawndale Floral Co., květiny zaklád. členům	4.00
Frank Šiška, doutníky	55.50
Nákres a štoček na návštěvní cedule (Svoboda)	91.75
Karel Malík, odznaky	175.00
Národní Tiskárna, tisk a Památníky	452.75
Karel Hlava, doutníky	75.00
J. J. Seyk, tisk	20.70
Frank Kastner, víno	6.05
Franklin Co., štočky do Památníku	82.53
E. W. White, za různé na sletišti	164.50
Sokol Chicago, síň a nápoje na akademii	95.35
Dárky zakládajícím členům	15.00
Hrubý a Haller, sklenice	21.00
Poštovné	6.50
Jídlo hudebníkům	14.50
Ručníky pro evičence	5.00
Chas. Svoboda, nápisy	16.70
Dr. Rudiš-Jičinský, za lékařské služby	15.00
Jos. Zeman, roznášení plakátů	31.00
Jos. Pokorný, nápoje atd.	1.15
V. Černý, grocerie	12.80
Mléko, chléb a j.	6.90
V. P. Král, za stavbu tribuny pro hudebníky	144.76
V. Čimera, za dopravu věcí na sletišti	2.00
Denní Hlasatel, za oznámky	36.00
Svornost, oznámky	32.00
Jos. Paskovský, za dopravu pohlednic	.95
T. Vonásek, za vypravení Památníku	50.00
Jos. Paskovský, provise z oznamek	60.25
Chicago Decorating Co., čapky	39.00
Chas. Rudolph, praporky a j.	11.13
Kotek Bros. za dopravu nářadí	30.00

Úhrnem \$2,978.26

Úhrnný příjem \$2,986.60

Úhrnné vydání 2,978.26

Výtěžek \$ 8.34

Zprávu sepsal

Jos. Št'astný,

tajemník hospodářského výboru.

Potvrdili:

Anton Charvát, předseda;

Čeněk Jebavý, tajemník;

Václav Popp, pokladník

Slavnostního Výboru pro závody a slet Župy Střední.

ZÁPIS O SCHŮZI TECHNICKÉHO ODBORU, svolané na 28. července 1916.

Schůzi přítomni byli pouze bři.: Jos. Čermák, Č. Jebavý, Jos. Paskovský a T. Vonášek — velké vedro bylo as příčinou nedostavení se ostatních. Br. Paskovský předkládá jeden výtisk cvičebních tabulek a zděluje, že ostatní jsou připraveny k rozeslání. Když uvážení náklad s vydáním jich spojený a vzaty v úvahu potřeby na výchově usneseno doporučení příští schůzi by dřívější usnesení ohledně rozeslání těchto tabulek všem jednotám v Č. A. O. S. zastoupeným zdarma, ale počítati každé dollar a jednoty usdružené mají zaplatit dva dollars, čímž by as byl náklad kryt. Jednatel předkládá účty za štíty, věnce, odznaky a pod. k závodům Župy Střední objednané a usneseno by byly vyplaceny a župě poslán účet. Br. Štěpánek z Milwaukee žádá o hudebniny k cvičením se švihadly a br. náčelník projevuje ochotu žádost jeho vyřídit, pokud bude možno. Jednáno o důležitosti hudebniny takové míti po ruce. Br. Drasal posílá cvičení prostná a povinná na nářadí jak sestaveny k mimořádným závodům okrsku Minnesota ku přehlédnutí a schválení a br. náčelník uvoluje se nacvičiti prostná, aby mohla být posouzena členy T. O. Jednáno také o uspořádání závodu dorostu příštího roku a závodů Sokolie ve hře lawntennisové ještě letos. Br. Drasal má být dotázán na chyby v závodním řádu. Jednáno dále o stížnosti bři. z Minneapolis již nebyli na počtářských listech správně uvedeni, pak T. J. S. Oak Park, bra. Drassala, Fl. Holka, že u jich jmén nebyl uveden výsledek skoku o tyči a usneseno by jednatel s br. náčelníkem a podnáčelníkem přehlédl listiny soudecovské a počtářské doplnil, kde potřeby. — Sepsal T. Vonášek.

Schůze svolaná na 21. srpna. Účelem této schůze bylo pojednání o žádosti T. J. S. Říp z Pittsburgu o poslání bra. Sedláka k ní a do okolí. Po přečtení zápisků o schůzi ze dne 28. července usneseno doporučení učiněné členy schůze té přítomnými, týkající se změny usnesení ohledně rozdání cvičebních tabulek přijmouti. Schůzi přítomni byli: Br. Paskovský, Čermák, Paul, Pecival, Jebavý, Sliva a Sedlák. Omluvena sestra Baumrukova a br. Pokorný. Čten dopis T. J. S. Říp, jež si přeje, by br. Sedlák zajel k ní co nejdříve a br. Nábělek zděluje, že dvě neb tři nové jednoty jim zakládané potřebují návodů k cvičení, kterého on jim dáti nemůže pro nedostatek času. K dopisu zděluje br. Paskovský, že po poradě s jednatelem bylo dopsané Ústřednímu Výboru Župy Severovýchodní, bru. J. Sedlákovu i bru. Nábělkovi, aby br. Sedlák dokud na Východě je, žádosti té vyhověl. Čteny pak opisy dopisu jednatelem zaslanych a odpovědi předsedy Župy bra. Všečeky a bra. Sedláka. Týž zděluje, že na změnu cesty jeho je pozdě, že má být v Howells při mimořádných závodech Župy Západní na začátku září, jak slíbil. Členové U. T. O. neuznávali toto jednání za správné neb nutno bráti ohled na poměry a dle nich jednati a o tom, kde br. Sedlák má působit neb kde možno působení odložit rozhodovati přináležejí U. T. O. Na to br. Sedlák vyžádal si slovo a omlouvá svůj odjezd mimo jiné tím, že jednata Říp je nejistá, že v pádu nespojení Sokolstva po příkladu T. J. S. Cleveland, odstoupí od N. J. S. a pak že nechce z dělnických jednot dělat sokolské. Po delším jednání přišlo se k závěrku, že když je br. Sedlák již v Chicagu, že bude výhodnější dát průchod jeho vůli, aby jel na západ. Poukazováno na to, že v Župě Severovýchodní nebyl žádný rozvrh jeho cesty a že se zdržel v Clevelandu šest neděl, tedy o mnohem déle než měl. Pak jednatel četl soukromý dotaz bra. Drassala ohledně hrazení vydání spojených se závody Župy Střední. Jednatel zděluje, že bru. Drassalovi podal již částečně vysvětlení, že poukázal ho na závodní řád. Dále byl čten dopis ústředního výboru Župy Jižní, v němž se táží na podmínky, za jakých by br. Sedlák

mohl být poslán na Jih a uloženo jednatelem zdělit mu, že nemožno jim poskytnouti jiných výhod, než jaké měly Župa Střední a Západní a Severovýchodní. Jednáno též o účtu bra. R. Nováka na náhradu jízdného do Clevelandu co člena vzorného družstva a usneseno doporučení V. V. N. J. S. zaplacení účtu toho. Dále usneseno konati příští schůzi druhou neděli v září v Sokole Chicago dopol. a požádati jednotu tu o vyhrazení místnosti pro schůze. T. J. S. Čechii má být podáno vysvětlení, že U. T. O. na příští závody vyzve všechny jednoty k odporužení čekanců pro úřad soudecovský, že před posledními závody tak neučinil, spoléhaje se na výbor župní. Jednatel oznamuje, že obdržel z tiskárny 196 výtisků cvič. tabulek. — Sepsal T. Vonášek.

ZÁPIS V PRAVIDELNÉ SCHŮZI ŽUPY SEVERO-VÝCH. odbyvané, dne 25. června 1916.

Schůzi zahájil župní starosta br. Všečka za nepřítomnosti bři. Hrabanka a Dobka; neomluveni. Zápis ze schůze minule přijat jak čten.

Dopis od T. J. S. Říp v němž nám oznamují, že žádané věci jako jest evičičí úbor pro Sokolky, plakáty a jiné pokyny o něž nás žádali vše v pořádku obdrželi. Jednatel má jim oznámiti, že příjezd bude na 55. a Euclid Ave. asi v 5:45.

Dva členové od Sokola Čech a dva Sokol Cleveland mají výpravu asi 180 osob na určeném nádraží očekávati a asi o 60 neubytovaných hostů mají se postarati. Br. Všečka oznamuje, že výprava z Detroit, Mich. přijede lodí v 6:30 a, že on půjde k lodi a odtud mají být Sokolové a Sokolky a všichni přítomní uvedeni do Sokola Čech, kde má býti připravena snídaně pro všechny společně; bere si na starost ženský odbor Sokola Čech. Dále br. Všečka oznamuje, že br. Sedlák společný cvičitel N. J. S. přijede do Clev. v úterý, dne 28. června a br. starosta bere si na starost jej ubytovati.

Dále usneseno odbývati společnou schůzi se Sokolem Čech a Cleveland, a rozvrhnouti práci br. Sedlákovu jak a kdy u kterých má se s vyučováním započítati.

Bři. Frčka a Čech běhají si na starost dáti natisknout nápisy a stuhý v česko-slovanských barvách, též praporec červené a bílé mají být připraveny ku automobilové jízdě, jež konána bude v pondělí, 3. července s našimi hosty ku prohlédnutí města Clevelandu.

Dozorčí výbor na 4. července jest následující: Bři. Frčka, V. J. Štíbr, V. Čech, F. Doubek, J. Štíbr a Josef Novák.

Výbor ku přehlednutí všech objednaných věcí bři. Všečka, Rebecka a Novotný.

Tímto jednání vyčerpáno, načež schůze skončena a příští jest druhou sobotu t. j. 8. července v 8:30 večer v místnosti Sokola Cleveland.

S bratrským Na zdar!

Polda Všečka, starosta. Franta Rebecka, jednatel.

ZÁPISKY Z PRVÉ SCHŮZE ZÁSTUPCŮ OKRSKU MINNESOTSKÉHO,

svolané br. Drassalem do St. Paul, dne 16. července 1916
pro pořádání sletu r. 1917.

Schůze zahájena br. A. Trojanem ze St. Paul v síni Č. S. P. S., jenž předsedal. Za tajemníka zvolen br. V. Miller z Hopkins. K poradě přítomni byli následující bratři: Za Těl. J. Sokol ze St. Paul bratři: Franta Drassal, A. Trojan, F. Dvořák, J. Aleksa, F. B. Matlach, J. Schiller, B. Bodlák, F. Posavad, J. Kocour, V. Šmolík. Za Těl. J. S. z Minneapolis: F. Šrámek, V. Fořt, K. Chmelíř, J. Hajna, J.

Zvolen výbor pro vypracování povinností sletu se týká-
jících, jakož i slavnostního výboru, jenž pozůstává ze členů
jednoty v Hopkins. Povinnosti ubytovacího výboru při-
padají jednotě v Hopkins.

Povinnosti technického odboru připadají společnému
náčelníku i podnáčelníkům. Povinnosti všech spolupůso-
bících jednot jsou včasné oznámení počtu boreů i hostů jed-
notě v Hopkins, rovněž i provedení širší agitace. Veškeré
vydání zapraví jednota pořádající. Výlohy soudců hradí, v
pádu celkového finančního nezdaru, všechny jednoty rovným
dílem. Schodek hradí jednota pořádající, jakož i čistý vý-
těžek jí samé připadá.

Ceny boreů jakož i výši určuje a hradí jednota pořá-
dající. Druh cen určí technický odbor. Vše co opomenuto,
obstarati má slavnostní výbor.

V rozhovorech pro dobro Sokolstva zdejšího žádá br.
Drassal, aby každá jednota zvolila svého zástupce, náčel-
níka neb evičitele k společným poradám, jež se mají odby-
vati čtvrtletně, jakožto k nezbytnému rozvoji a řízení práce
společné.

Br. Drassal tlumočil pozdrav Výkonného Výboru N. J.
S., začez odměněn hlučným potleskem.

Širší debata pozůstává ohledně sloučení pokrokového
Sokolstva v Americe. Br. Drassal líčí své dojmy ze župního
sletu v Chicagu, kdež mnoho bratrů Župy Fugner-Tyršovy
vyslovilo své nejroucenější přání pro podání si rukou, k vy-
tvoření mohutného díla. Co nás dvojí... Máme stejná srdce
česká, stejné tužby a stejný cíl! Chceme tomu všichni, proč
se tak nestane, když jest zde pravá doba, žádáme toho mi
všichni, žádá toho celá česká veřejnost a přejí si toho bratři
i tam za mořem.

Všemi zástupci sjezdu přijat jednohlasně návrh k vy-
pracování resoluce s nadějí a přáním, aby docíleno bylo
úspěchu co možná nejlepšího, aby splněny byly sny dlouho-
leté touhy naší, bychom jednou společně stanuli na vavří-
nech svobodné naší vlasti. Sjezd rozpuštěn o čtvrté hodině
odpolední.

V. Miller.

ZPRÁVA SPOLEČNÉHO CVIČITELE.

Dne 20. května navštívil evičitel jednotu Plattsmouth,
Neb., kde zdržel se 14 dní. Návštěva sester, jichž evičilo 9,
byla velmi pilná, návštěva bratří slabší, průměrně 5. Jed-
nota vlastní pěknou tělocvičnu s velikým a krásným letním
evičištěm. Kéž by vzhledem k onomu pohodlí byla činnost
tělocvičná čilá a rušná.

Ku konci měsíce června byl evičitel poslán na Východ
do Clevelandu, kde poměry toho nutně vyžadovaly. Kursu
tělocvičného účastnili se největším počtem bratři ze So-
kola Cleveland, bratři od Župy Fugner-Tyršovy, bratři Chor-
vaté a Slovinci. Cvičeno bylo velmi živě, neboť evičenci
všichni byli již vyspělejší. Jest snažným přáním, aby i v So-
kole Čech zavládl opět čilý ruch tělocvičný, jako tomu
bylo v letech dřívějších.

V Clevelandu jest nejlépe vidět, jak jednotná a spo-
lečná činnost všeho Sokolstva českého by nejvíce věci naší
prospěla. Soulad mezi jednotami clevelandskými jest do-
brý a překážky nepřekonatelné žádné v cestě k dorozumění
neštojí.

Z Clevelandu zajel evičitel se starostou župním, br. Vše-
tečkou do Detroit, kde se právě konala mimořádná schůze
za účelem urovnání neblahých nedorozumění v jednotě.
Chtěli jsme ku míru přispěti. Přijeli jsme nečekání a jak
v brzkou se ukázalo, byli jsme nežádoucími. Prosili jsme
přímo o dohodu, kteráž jedině je nutná při práci a činnosti
pořádné, kdežto rozháranost záhubu přivádí. Však nepoda-

řilo se nám. Hlavy nad kámen tvrdší se proti míru posta-
vily. Zanecháváme však všechno jejich svědomí.

Později přijel opět evičitel do Detroit, kde zdržel se
celkem 15 dní a kurs tělocvičný tam uspořádal. Bratři ze
Sokola Podlipný i Palacký evičili pohromadě zrovna jako
sestry, neboť jednoty tyto jsou technicky spojeny. Společ-
ným jich evičitelem je výborný evičenec br. Pliska, jenž je
plně schopným úkol svůj zastávat. Bratři evičilo 12 a se-
ster též tolik.

Dne 21. srpna odejel evičitel zpět na Západ do Howells,
Neb., kde byl uspořádán slet Župy Západní 1., 2. a 3. zář.

Na Východ jel s jakýmsi pocitem nejistoty, s pocitem
možného nezdaru, však vrátil se přesvědčen, že i tam dobří
jsou bratři a práce prospěšná a svorná i tam jest plně možná.

Bratři z Pittsburgu a jednot, kde jsem nebyl, snažte se
dále plnou silou; možná, že i vás v brzkou navštívím!

Na zdar!

J. Sedlák, společný evičitel.

Z ÚŘADOVNY TĚLOCVIČNÉ JEDNOTY SOKOL ST. LOUIS, MO.

St. Louis, Mo., 30. srpna.

Bratři! Pod dojmem uveřejněných projevů pro sloučení
českého Sokolstva v Americe, jednala T. J. Sokol, St. Louis,
Mo., ve schůzi dne 28. t. r. a přijato, by pětičlenný výbor
vypracoval názor náš na spojení Č. Sokolstva a i psaní o
něm v Sok. Am. a ve formě resoluce zaslal do S. Am. k uve-
řejnění v čísle zářijovém.

RESOLUCE.

Protože T. J. Sokol St. Louis, Mo., byla vždy toho ná-
zoru, že N. J. Sok., Župa F. T. i Děd. Am. Sokol pracovali
vždy na těch samých zásadách sokolských, činnost jich ve
všech hlavních směrech a bodech nesla se jedním směrem,
ku mravnímu i tělesnému povznesení našeho národa, proto
jsme vždy s lítostí viděli mrhání energie ve třech ústředích
a v posledních letech nenalezli jsme pro to "sokolského"
odůvodnění vůbec.

Vždy viděli jsme i zbytečné finanční oběti na trojí ad-
ministrativu, tiskopisy, literaturu, sjezdy a závody, jež mno-
hým jednotám ukládají jen oběti pro ně bezvýsledné.

Proto Těl. Jed. Sokol, St. Louis, Mo., připojuje svůj
hlas k těm, již z upřímného srdce volají po spojení a to
po "spojení úplném", neboť tak zvané spojení technické
neodstraňuje ani jednu nespokojenost, není upřímně míněno
tam, kde jsou všechny podmínky pro spojení opravdové,
úplné.

Protože oba první pokusy o sloučení byly nejvíce poško-
zeny psaním proti němu v orgánech, na naší straně v Sok.
Amer., žádáme sokolsky opravdově, aby každý uvážil dnešní
situaci našeho národa, jež zoufanlivě volá po jednotě v kaž-
dém opravdovém českém hnutí i každém poetivém Čechu.
Kdo osobní svou zášť neb prospěch ani dnes nedovede dáti
stranou, pro toho by dnes v řádné české organizaci a ob-
zvláště v Sokolstvu nemělo býti sluchu bez ohledu k osobě.

Proto necht' Výk. Výb. N. J. S. z moci své dohlíží, by
Sok. Am. nebyl zneužíván proti spojení nikým.

Dnes volají nás k sokolské povinnosti ne nadšení jed-
notlivci, ale ubíjený náš národ, vraždění sokolští bratři a
tisíce pravých Čechů, již jdou za svobodu vlasti život obě-
tovati dobrovolně.

Resoluční výbor:

Michael Wimmer, Václav Procházka, Jan Rošítk,
Jan Kučera, Tom. Ulrich.
Frank J. Holman, starosta Jos. Král, tajemník.

PAMĚTIHODNÉ UDALOSTI, NAROZENÍ NEB ÚMRTÍ VELKÝCH MUŽŮ ČESKÝCH I JINONÁRODNÍCH.

ZÁŘÍ.

3. 1870 Bitva u Sedanu.
2. 1894 Vojta Náprstek zemřel.
7. 1848 Zrušení roboty v Rakousku.
8. 1841 * v Nelahozevsi Antonín Dvořák, hudební skladatel český.
12. 1822 * v Praze Jindřich Fuegner, spoluzakladatel českého Sokolstva.
14. 1769 * Alex. Humboldt, slavný učenec.
15. 1859 † v Praze Václav Vojtěch Kliepera, dramatický spisovatel.
16. 1817 Nalezl Václav Hanka rukopis královský.
17. 1832 * Dr. Mir. Tyrš, vůdce Sokolstva českého.
19. 1881 Garfield J. A. postřelený prezident zemřel.
20. Řím zabrán králem Viktorem Emanuelem.
21. 1125 † nejstarší náš kronikář Kosmas.
22. Otráven papež Kliment XIV.
28. 1895 † Louis Pasteur.
29. 1902 † Zola Emil.

LISTÁRNA REDAKCE.

M. Č.: Nebylo nikdy naším úmyslem vnučovati náhledy své nikomu a vždy milerádi popřáli jsme místa názoru odchýlnému, jen když upřímnému a poctivě hájenému. Vřelý pozdrav všem.

S. S.: Museli jsme ponechat si na doby příští. Vyšetříme si sami, hlavně pokud financí se týká.

R. Dallas, Tex.: Díky za trochu toho povzbuzení, jinde žel myslí si, že dají-li na českou akci šesták, že již zachrátili vlast a ještě jinde žel nedají ani ten šesták. Těší mne, že máte se k životu, že pracujete i po stránce vzdělávací.

Oprava: Jest sdružení několika nadšenců dobrých, jež vykonalo pro české zajatce věru mnoho, známé z vlastní zkušenosti, jak česko-americký list v táborech zajatců působil, poslané knihy atd. A za to čest' náleží nesporně v první řadě Nár. Soc. Besedě J. V. Friě v Chicagu, jakž minule jsme zvěděli.

P. M. R., Omaha, Neb.: Žel do tohoto čísla do naší sbírky na Národní sdružení, nedošel z celé naší jednoty ani jeden jedinký cent. Také úkaz, ale smutný nanejvýš. Za lékařské služby o závodech a sletu Župy Střední dostali jsme \$15.— i odevzdali jsme celý obnos Útulně a sirotčinci v Chicagu. Chtěli jsme tak začít a pomoci i tu, ale ani v tom ohledu jsme nepochodili prozatím.

J. M.: Nelze uveřejniti. Učinil bys' lépe, kdy poslal's jednatele V. V., již k vůli informací.

A. M. N. Y.: Došlo po uazvěření listu. Příště.

PROJEV SOUSTRASTI.

Nebláhá zvěst o předčasném skonu předního sokolského pracovníka,

JOŽI DITTERTA,

horlivého člena Sokola Slávského v Chicagu a předního činitele v Župě Fuegner Tyrš, dotkla se v míře veliké všech upřímných Sokolů v Americe. Želíme ztrátu horlivého zastance myšlenky sokolské a vyslovujeme upřímnou soustrast Župě Fuegner-Tyrš, jakož i pozůstalé rodině.

Přijato ve schůzi Slovanského Sokolského Svazu v Clevelandu, dne 14. srpna.

Josef Frčka, starosta.

P. Krč, tajemník.

Žádáme "Sokol Americký" o laskavé otisknutí této resoluce soustrasti.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Ze sboru Sokolek Tábor Slov. Lípy v Chicagu odstoupila Eliška Kárová.

— Ze sboru Sokolek Blesk v Baltimore vystoupily: Anna Novák a Helena Hauner.

— Ze Sokolské Jednoty Blesk v Baltimore vystoupil Fr. Hauner.

— Z T. J. S. Cleveland, O., vystoupil Jindřich Pavloff.

— Do T. J. S. Lorain, O., přijat byl Jos. Malík.

— Do T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., přijat byl Jindřich Bilek. Odstoupili: Josef Vozka, Antonín Paine, A. Matha.

— Z T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, vyloučen byl Josef Máchal. Vystoupil Jan Štěrba.

— Z T. J. S. Newark, N. J., vyloučení byli pro neplacení: Josef Vaverka, Frank Tomašek, Fr. Štefanský.

— Do T. J. S. Schenectady, N. Y., přijati s přestupní listinou z New Yorku Jar. Weber a Vác. Kozák.

— Z T. J. S. Malin, Oregon, vystoupil Antonín Krupka. Pro neplacení vyloučení byli: Josef Šmídl, Josef Viktorin, Ant. Polívka, Ant. Viktorin, F. Klavzuba.

— Do T. J. S. Fort Worth, Tex., přijat byl Karel Snášel. Vyrovnal se a vyzdvihl přestupní listinu Fr. Gregor. Pro neplacení vyloučen Stevo Tomáš.

— Z T. J. S. Granger, Tex., vystoupil Fr. Martinec.

— Do T. J. S. Říp, Pittsburgh, Pa., přijati byli: Vine. Hrabák, Ed. Veselý, Fr. Kleinhampl, Adolf Beran, Alex. Nepeřený, Jos. Gross, Jindř. Kreisinger. Pro neplacení vyloučení byli: Jan Cvarovský, Dom. Jedlička, Val. Klečka, Karel Pfauer.

— Do T. J. S. Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Václav Siehrovský, Josef Chovanec, Edward Urbánek. Odstoupili: Ed. Chaloupka, Jos. Chaloupka, Vác. Huml.

— T. J. S. Tábor Slovanské Lípy v Chicagu vyloučení byli pro neplacení: Jos. Beránek, Jan Eličský, Irv. J. Langer, Ferd. Křest'an, Bedř. Ort, M. Svoboda, Fr. Valenta.

— Do Česko-Amerického Sokola v Chicagu přistoupil Rudolf Klas. Znovu přistoupili: Emil Benák, Antonín Kreutz. Odstoupil E. Vančura. Vyloučení byli: Josef Šimek, Josef Šelř, Josef Veverka.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Anton Stoklasa, Josef Felbab, Hilliam Kazda, Frank Karel.

— Do T. J. S. Hopkins, Minn., přijati byli: Frank Ulman, John Čermák, Frank Albert.

— Do T. J. S. New York, N. Y., přijati byli: Buriánek Karel, Mackasek Matěj, Karhan Karel, Krejčík Václav, Kučera Alois, Hron Antonín, Pírko Karel. Zemřeli: Josef Trnka, Adolf Charvát, Dr. Ant. Lacina. Odstoupili: Kozák Václav, Snížek Ant., Weber Jaroslav I. Pro neplacení vyloučení byli: Hejbal Jan, Král František.

— Z T. J. S. Fuegner v Long Island City, N. Y., vyloučen byl pro neplacení R. Rosenberg.

— Z T. J. S. Oakland, Cal., vystoupili: B. Bryseejn a Tumpal. Přistoupil F. Zlatník.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Pro nedostatek místa neuveřejňujeme jména těch bratří, kteří se přestěhovali bez udání nové adresy a zaslilka Sokola Amerického jim tudíž musela býti zastavena. — Připomínáme však, že jest hrozně málo tajemníků, kteří by si byli oznámení těch v předešlých číslech povšimli a správné adresy nám zaslali.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Ave., Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonáček, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4231 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Fr. Krátký, 1655 So. Ridgeway Ave.; Fr. J. Kubec, 5491 W. 25. St., Cicero, Ill.; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Telefon Rockwell 1316; V. Roubal, 2839 W. 22nd St., Telefon Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Telefon Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Telefon Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300; Ottilie Splavcová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2857 So. St. Louis Ave.; Marie Šlaufová, 4132 W. 22. St.; Rosalie Bílková, 906 So. Hermitage Ave.; Anna Pertlová, 4054 W. 21. St.

Technický Odbor: J. Paskovský, náčelník, 2451 So. Kedzie Ave.; tajemník J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obračejte se přímo na br. K. Krásného.

Ústřední Technický Odbor Č. A. O. S. Schůze každou první neděli dopoledne v Sokole Chicagu, 24. ul. a Kedzie Ave. T. Vonáček, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 1037 Forest Ave., Bronx, New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; tajemník Josef Kačírek, 189 — 22nd St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426-428 E. 163. St.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí, 420-424 E. 71st St.; tajemník Vác. Kozák, 339 E. 75. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpol.; tajemník Vác. M. Younger, 3014 N. Fairhill St.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Fr. Těšák, Box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; schůze 4. pátek v Sokolovně; tajemnice Behumila Cihlár, 927 N. Washington St.

Tél. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. M. Kamila Wojtíšková, 319 E. 68. St.

Tél. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipová, 59 — 2nd Ave.

Tél. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Vilemina Ullman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, Box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; tajemník Jos. F. Thuma.

Tél. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 3. pátek; tajemnice Ant. Smietanský, Box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tuma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; tajemník Karel Matoušek, 109 — 5th Ave.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Vátečka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest Ave.; jednatel Franta Rebecka, 2346 E. 83. St.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland, O.; 2. podnáčelník Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland, O.; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland; schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. dopoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; tajemník Lad. Huml, 5129 Doloff Rd.

Sokol Cech, Cleveland, O.; schůze 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štěr, 3251 E. 55th St., S. E.

Tél. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; schůze 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Milý, 228 Maybury Grand.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; schůze 2. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; tajemník Ant. Skramský, 339 Lycaste Ave., E.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužík, 2350 Lexington Ave.

T. J. S. Rip, Pittsburgh, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 100 Vinial St.; tajemník Jan Nábělek, 1531 Hatteras St., N. S., Pittsburgh, Pa.

T. J. S. Irwin, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; tajemník Frank Lacina.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O.; schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; tajemník Fr. Mertl, Box 485.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403 — 6th Ave., W., Cedar Rapids, Ia.; podnáčelník Franta Drassal, St. Paul, Minn. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; schůze 2. a 4. čtvrtek; tajemník Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill.; tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 S. Kedzie Ave.; tajemník Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago; schůze 2. pátek v měsíci; tajemnice Vlasta Procházková, 2634 So. Ridgeway Ave.

Tél. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; schůze 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; tajemník Karel Kulisek, 2534 Haddon Av.

Sokol Tábor Slovanské Lipy, Chicago, Ill.; schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave.; tajemník Louis F. Kára, 1115 So. Hamilton Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lipy v Chicagu, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola Tábor Slovanské Lipy; tajemnice Millie E. Nováková, 1865 So. Avera Ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park); schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave.; tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago; tajemnice Františka Bíšek, 4640 N. Crawford Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; tajemník Rud. A. Sedláček, 1320 W. 18. Place.

T. J. S. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník K. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill.; schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512—14 záp. 12. ul.; tajemník F. Šindelář, 1509 Clarence Ave., Oak Park, Ill.

T. J. S. Hawthorne, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci; tajemník Fr. Kastner, 5036 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill.; schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně; tajemník Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.; schůze 1. a 3. středu v měsíci; tajemník Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St., Cicero, Ill.

T. J. S. St. Louis, Mo.; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave.; tajemník Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; schůze 2. středu v síni Slov. Lipy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis.; schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Tél. Jed. Tyrš, Cedar Rapids Ia.; schůze 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; tajemník V. Janda, 622 So. 4th St., West.

T. J. S. Edwardsville, Ill.; schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St.; tajemník Karel Slavík, Box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia.; schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S.; tajemník Louis Vacík, 704 Jefferson St.

Sbor Sokolek Iowa City, Ia.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn.; schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; tajemník Jos. Landa, 6461 Pleasant Ave.

Ž. O. Sokolek, Marshalltown, Ia.

Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia.; schůze 1. pátek v Sokolovně; tajemnice Marie A. Hrbek, 114 So. 3rd St., West.

T. J. S. La Crosse, Wis.; schůze 3. pátek v měsíci; tajemník Frank Duda, 1516 West Ave., So.

T. J. S. Owatonna, Minn.; schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S.; tajemník Fr. W. Dušek, 204 Riverside Ave., Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn.; schůze 2. neděli v měsíci ve 2. hod. odp. v České Národní Síní, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.; tajemník Vojtěch Fencel, 2434 — 29th Av. So.

T. J. S. Hopkins, Minn.; schůze 1. středu v Opera Hall v 8. hod. večer; tajemník J. F. Lorenc, Box 481.

T. J. S. Montgomery, Minn.; schůze 1. neděli v měsíci v síni pp. Kozel a Janda v 1. hod. odp.; tajemník Josef Sedivý, Box 342.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia.; schůze 1. neděli v měsíci o 2. hod. odp. v Sokolovně; tajemník Jos. Kadner, 702 So. 3. Av.

T. J. S. New Prague, Minn.; schůze 1. pondělí v 8. hod. večer v síni Z. Č. B. J.; tajemník Jan Ptáček, R. 2, box 112, Jordan, Minn.

Župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Starosta Šim. Rokusek; jednatel Jos. Mik, 2704 So. 10. St., Omaha, Neb.; pokladník Oldřich Jelen; náčelník Franta Kopecký, 4117 So. 13. St., Omaha, Neb.; podnáčelníci: Frant. Šnajber a M. Kmentova. Další výbor: Jos. Truneček, O. Dlaskova, A. Chvalovec a M. Kapeková. Schůze každé 3. pondělí. — Technický Odbor: F. Kopecký, náčelník; R. Zikmund, tajemník, 1734 So. 13. St. Schůze 1. a 3. středu.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; tajemník Chas. Dočekal.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; schůze 1. neděli; tajemník Vác. Blatný.

T. J. S. Crete, Neb.; schůze každou 2. neděli v měsíci; tajemník Rud. Mašín.

T. J. Sokol Omaha, Neb.; schůze každou 2. středu v Sokolovně; starosta Rud. Havelka, 2921 So. 16. St.; tajemník J. F. Prácheňský, 2324 So. 12th St., Omaha, Neb.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb.; tajemník Jos. Růžička, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; schůze 2. pondělí; tajemník Vác. Černík.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; schůze 2. středu v síni Č. S. P. S.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. pondělí v 8. hod. večer; tajemník Tomáš Lechner, 5433 So. 20. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; schůze 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Oufada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jifi z Poděbrad, Clarkson, Neb.; schůze 4. neděli ve 2. hod. odp. v místnosti Z. Č. B. J.; tajemník a účetní Ant. Vodvářka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; schůze 4. pondělí; tajemnice Josefina Janák, 1125 S. 60. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb.; schůze 3. neděli; tajemnice Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; tajemník Jind. Studníčka.

Sbor Sokolek Dodge—

T. J. S. Howells, Neb.; schůze 2. středu v měsíci; tajemník Josef Palas.

T. J. S. Ord, Neb.; schůze 1. středu v měsíci; tajemník F. G. L. Benda.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; tajemnice Emma K. Schmid.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; tajemník Franta Slavětinský.

Sbor Sokolek, Wilber, Neb.; tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb.; tajemnice Augusta Sedláček.

Sbor Sokolek, Clarkson, Neb.; schůze 4. neděli v měsíci ve 3. hod. odp. v síni Z. Č. B. J.; tajemnice Božena Odvárková.